

Mandag den 12. april 2010 (D)

1

72. møde

Mandag den 12. april 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til udenrigsministeren om atomnedrustning.
Af Holger K. Nielsen (SF), Jeppe Kofod (S) og Niels Helveg Petersen (RV).
(Anmeldelse 08.04.2010).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven. (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 26.03.2010).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Ændring af revisionsbestemmelse).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med brug af ansigtstildækkende beklædning samt ansigtstildækkende beklædning under vidneforklaring).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Udvidelse af ordningen vedrørende fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning. (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Gengivelse af forklaringer i straffesager og justering af landsdommernormering).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 26.03.2010).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af konkursloven og forskellige andre love. (Rekonstruktion m.v.).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 26.03.2010).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af slagtekyllinger. (Ændring af regler om belægningsgrad, tilsyn på slagteriet m.v.).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje. (Legemsindgreb, advokatvirksomhed).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 10:00

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til udenrigsministeren om atomnedrustning.
Af Holger K. Nielsen (SF), Jeppe Kofod (S) og Niels Helveg Petersen (RV).
(Anmeldelse 08.04.2010).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.
Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven. (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre.

Kl. 10:00

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Inden jeg går til det dystre og til sagens alvor i det her lovforslag, er der altså også lige grund til at glæde sig over, at antallet af dræbte og kvæstede i trafikken aldrig nogen sinde tidligere har været lavere, end det er på nuværende tidspunkt. Ikke siden anden verdenskrig har vi haft så lavt et antal dræbte i trafikken. Vi er heldigvis nede på 282 dræbte inden for de sidste 12 måneder, og i den her april måned har vi – i gåsøjne, for det skal vi jo altid bruge, når vi siger kun i forbindelse med dræbte – kun haft 5 dræbte og kun en enkelt i påsken. Så noget tyder på, at langt hoveddelen af den danske befolkning er blevet mere ansvarlig og meget mere lydhør over for argumenterne om, at man skal opføre sig hensynsfuldt i trafikken.

Tilbage står der jo så desværre en lille gruppe, som om muligt kører endnu mere vanvittigt, end de nogen sinde har gjort før. Det er en gruppe mennesker, hvis inderste jeg vi desværre må sige at vi ikke via argumenter, via kampagner når frem til, for det er jo ikke sådan, at de sidder på værtshuse og ser og hører kampagner. Derfor kommer der nu det her lovforslag, som meget væsentligt skærper straffene for særlig hensynsløs kørsel, for uagtsomt manddrab og betydelig legemsbeskadigelse, både ved spirituskørsel og ved narkokørsel. Det er jo desværre absolut nødvendigt, og derfor hæves de almindelige straffe nu gevaldigt.

Samtidig er vi også i den situation, at nogle er immune over for straffe, og de bruger ikke straffene som direkte prævention i forhold til deres kørsel. Derfor må vi simpelt hen sige, at kan vi ikke nå dem, må vi konfiskere deres bil. Derfor bliver det sådan fremover, at der bliver indført obligatorisk konfiskation af køretøj, hvis man tre gange inden for 3 år kører til en ubetinget frakendelse på grund af spirituskørsel med en promille på over 1,2 eller narkokørsel. Det er en meget, meget væsentlig skærpelse.

Men så er der også de bilister, der simpelt hen kører med hastigheder på over 200 km/t. på motorvej. Det er jo dybt uforsvarligt. Det kan godt være, at man mener, at man kan køre Le Mans, og at man er meget dygtig, men så må det foregå på lukkede baner. Man kan være lige så dygtig, man være vil, hvis der er en anden, der laver et utilsigtet vognbaneskift, fordi han regner med, at bagvedkørende kun kommer med 130 km/t., og der så kommer en – jeg vil sige det direkte – hjernedød blæsende med over 200 km/t., så er det jo dømt til at skulle gå galt. Derfor indfører vi ubetinget frakendelse ved hastigheder på over 200 km/t. på alle veje samt ved overskridelser på 100 pct. på landevej og i byer, altså hvis man kører mere end 100 pct. for stærkt og grundhastigheden er over 50 km/t.

Endelig indfører vi alkoholse, således at man, hvis man har kørt med en ordentlig kæfert på, for at kunne generhverve de første par år skal køre med en alkohol. Det er også aldeles nødvendigt, og alkohol-

sen er, tror jeg, noget, der vil vinde indpas, efterhånden som tekniken vinder frem.

Det er jo sådan, at er man ligeglad med kørekort, er man ligeglad med alting, og låner man en bil hver gang, så er fordelen jo, at stopper politiet selv en ædru mand, og der i kørekortet står, at han skal have alkohol på, kan han stoppes, inden han når at få noget at drikke.

Endelig er der det sidste punkt, og det er i den grad en afbureaukratisering, som vi tager med som en tillægsgevinst. Vi har jo desværre sager, hvor nogle kommer til at begå en dum forseelse, hvor den berømte klap går ned, man erkender det, man er helt sikker på, at man selv er skyld i det, og man står til en betinget eller ubetinget frakendelse af kørekortet. I sådanne sager er det jo i dag sådan, at man ved spirituskørsel kan skrive under på en tilkendegivelse af, at man godt er klar over, at den er helt gal, og at man uden at gå i retten gerne vil fralægge sig kørekortet. Nu gør vi det muligt i de her sager også, således at anklagerne ikke skal spille deres tid i retten. Retten skal ikke spille tiden, når resultatet kendes i forvejen, og så kan man fraskrive sig retten til at have kørekort. Jeg skal så håbe på, at politiet kan bruge den tid, som de sparer der, på nogle flere køreprøver, så vi kan komme de ventelister, vi har på køreprøver, til livs. Tak.

Kl. 10:06

Formanden:

Tak til hr. Karsten Nonbo. Den næste ordfører er hr. Flemming Møller Mortensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Lad os håbe, at vi med det her lovforslag kan være med til at sætte en stopper for de alt for mange episoder rundt om i landet, hvor helt unødvendig vanvidskørsel har været skyld i dræbte i trafikken. Og lad os en gang for alle få sendt et signal til bilisterne om, at vanvidskørsel ikke er accepteret. Det handler om danskernes ve og vel og sikkerhed i trafikken. Derfor er netop dette lovforslag så vigtigt.

Vi ved dog også, at der er nogle personer, som er meget vanskelige at tale til fornuft, og for hvem vi måske ikke tror sanktioner har den store effekt. Ja, der er nogle, hvor selv guderne vitterlig må kæmpe forgæves. Tallene taler for sig selv: Eksempelvis bliver 14.000 trafikanter årligt taget med en promille på over 0,5, og sidste år blev mere end 18.000 trafikanter taget uden at have et kørekort.

Det er godt, at vi med lovforslaget får indført en skærpet indsats over for hensynsløs og farlig adfærd i trafikken. Med lovforslaget forhøjes straffen for hensynsløs kørsel fra det gældende niveau på 10-14 dages fængsel i normaltilfældene til 30-40 dages fængsel, selv om kørslen ikke måtte påføre personskaade.

Ligeledes indebærer forslaget, at straffen for uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, narkokørsel eller anden særlig hensynsløs kørsel forhøjes, så man i groveste tilfælde kan straffes med fængsel i helt op til 5 år.

Herudover følger flere straffeskærpelser i forbindelse med hensynsløs kørsel samt en udvidelse af ordningen om obligatorisk konfiskation af motorkøretøjer.

Som noget helt nyt indebærer lovforslaget, at der bliver indført alkoholse i sanktionssystemet vedrørende spirituskørsel. Det betyder, at personer, der frakendes førerretten ubetinget som følge af grove tilfælde af spirituskørsel, fremover skal deltage i en alkoholordning i de første 2 år efter frakendelsestidens udløb. Det er altså en obligatorisk betingelse for at generhverve førerretten, altså kørekortet, i den 2-års-periode.

I Socialdemokratiet arbejder vi ud fra holdningen om, at der hurtigt bør indføres alkohol i alle nye personbiler, som importeres til Danmark, samt at alle biler, som bruges til erhvervskørsel, eksempelvis taxaer og busser, skal have monteret alkoholse.

Forslaget indebærer også en mulighed for ubetinget frakendelse af førerretten ved særlig grove hastighedsovertrædelser. Vi har her at gøre med helt uacceptable fartovertrædelser, der slet ikke hører hjemme på de danske veje. Derfor er det sund fornuft, at vi straffer ufornuftig kørsel hårdt, hvorfor førerretten som udgangspunkt skal frakendes, hvis man kører med en hastighed på 200 km/t. eller derover, eller hvis man overskrider hastighedsgrænsen med 100 pct. – dog kun, hvis man kører minimum 100 km/t.

Sidst indeholder lovforslaget også fornuftige forslag om adgangen til udenretlige afgørelser af visse færdselsstraffesager, samt at domsmænd ikke skal medvirke i sager om kørsel uden selv at have erhvervet et kørekort.

Regeringen har dog forholdt sig ret lemfældigt til de økonomiske konsekvenser af forslaget for såvel Kriminalforsorgen som politiet. Det kan forventes, at lovændringerne vil medføre flere varetægtsarrestanter og afsonere, hvilket givet vil lægge øget pres på økonomien. På samme måde må det forventes, at politiet skal kontrollere mere. Det er igen en forventet merudgift. Ministeren må gerne udrede nøjere herom under udvalgsarbejdet.

Alt i alt er lovforslaget med til at stramme op på en lang række færdselspolitisk kritiske felter, så vi i endnu højere grad end i dag kan sikre de danske trafikanters sikkerhed på vejene. Med baggrund i denne ordførertale og disse holdninger skal jeg sige, at Socialdemokraterne støtter lovforslaget, som det foreligger.

Kl. 10:10

Formanden:

Tak til hr. Flemming Møller Mortensen, og så er det hr. Kim Christensen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Allerede i september 2009 i forlængelse af en række tragiske ulykker med vanvidsbilister bebudede den daværende justitsminister, Brian Mikkelsen, at der ville komme stramninger i lovgivningen. I dag skal vi så førstebehandle L 179, og jeg går ud fra, at alle har læst forslaget, så jeg vil ikke stå og remse op, hvad det indeholder. Jeg vil mere koncentrere mig om at sige, at der er plads til forbedringer, og at der er helt klare mangler i forslaget. Når det så er sagt, er det naturligvis meget glædeligt, at det her forslag trods alt kommer nu, og at der bliver gjort noget i retning af at få de her vanvittige mennesker væk fra vejene.

I kølvandet på tragiske ulykker med vanvidsbilister, som i spiritus- og/eller narkopåvirket tilstand kører rundt på landevejene og slår uskyldige mennesker ihjel, har vi gang på gang set politikere og ministre stå frem i pressen og kræve skærpede straffe. Når lovgivningen så kommer, er det desværre mest varm luft, og jeg vil godt appellere til alle her i salen, at det her ikke bliver endnu en pose varm luft.

Lad mig minde om, at vi her i Folketinget i 2005 forhøjede strafferammen for vanvidskørsel og uagtsomt manddrab fra 4 til 8 års fængsel. De stramninger, der foreslås i L 179, kommer ikke i nærheden af de 8 år i strafferammen, de kommer ikke engang i nærheden af de 4 år. Man må spørge sig selv, hvad der skal til for at få 8 år. Hvornår har en anklager krævet 8 års fængsel?

I en sag fra Randers, hvor en mor og to børn blev dræbt af en sindssyg bilist, lød dommen på 1½ års fængsel. Der er til dato ikke afsagt domme, der kommer i nærheden af den gamle strafferamme på 4 år, og derfor vil Dansk Folkeparti også i forbindelse med behandlingen af forslaget her foreslå minimumsstraffe, således at der sikres en konsekvens af vanvidskørsel, der står mål med den smerte, som de efterladte sidder tilbage med. Det kunne som udgangspunkt være 30 pct. af strafferammen. Det nuværende strafniveau mener vi i Dansk Folkeparti ikke har den fornødne præventive effekt.

En anden ting, vi er nødt til at se på i udvalgsarbejdet, er uagtsomhedsbegrebet. Er det uagtsomhed, når man stærkt påvirket af alkohol og/eller narko sætter sig i en bil? I Dansk Folkeparti siger vi nej, for allerede i det øjeblik er personen potentiel drabsmand.

I 2007 fastsatte vi en nulgrænse for kørsel med narko i blodet, og strafniveauet blev fastsat til det laveste sanktionsniveau for spirituskørsel. Det mener jeg også vi er nødt til at få kigget på, for det er Dansk Folkepartis opfattelse, at narkokørsel bør sidestilles med en alkoholpromille på 2,0 – ellers giver nulgrænsen ingen mening. Det ville jo svare til, at man sanktionerede ens for alle promiller, der lå over 0,5, og da narko bliver et større og større problem blandt vanvidsbilister, er vi nødt til at se alvorligt på netop dette under udvalgsbehandlingen.

Jeg mener også, vi bør forenkle nogle af begreberne. I en sag fra 2007, hvor en 6-årig dreng blev mejet ned og dræbt på cykelstien, fordi føreren med alt for høj fart mistede herredømmet over bilen, fik føreren i januar omgjort en landsretsdom på 8 måneders fængsel til 30 dages fængsel, blot fordi Højesteret mente, der kun var tale om en tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og ikke om særlig hensynsløs kørsel, som landsretten havde skønnet. Så spørger jeg bare: Hvad er forskellen? Dansk Folkeparti så gerne, at vi fik fastslået, at når der er tale om hastighedsoverskridelser på 60 pct. og førerne ikke kan styre deres bil, så er det særlig hensynsløs kørsel.

I lovforslaget er der også lagt op til, at der i højere grad skal straffes for hensigten og ikke skeles så meget til, om der er svar personskaade. Det er positivt og bør strammes endnu mere op, bl.a. i sager om flugtbilisme. Jeg ved godt, at flugtbilisme ikke er en del af forslaget her, men det burde det måske rettelig være, i og med at vi også i den slags sager bør straffe handlingen og ikke efter, om der er sket personskaade eller ej. Det ved vedkommende, som stikker af, som regel ikke noget om.

Lovforslaget berører også kørselsforbud, og her mener vi også i Dansk Folkeparti at vi godt kan stramme reglerne meget mere op. En bilist, der i spiritus- eller narkopåvirket tilstand er involveret i ulykker eller bliver standset i en politikontrol, bør have øjeblikkeligt kørselsforbud. Det er helt uhørt, at man får lov at køre bil, indtil man venter på en eventuel retssag. I sagen fra Randers var det rent faktisk en ung mand, som ventede på at få sin dom, men stadig væk kørte bil, og havde vi haft en strammere regel på det område med øjeblikkeligt kørselsforbud, var der måske en mor og to børn, der stadig væk havde været i live.

Vi mener også, at i lovgivningen angående vanvidsbilister bør vi generelt have meget mere »skal« og meget mindre »kan«. Der står rigtig mange steder i lovgivningen, at politiet *kan* foretage, og at politiet *kan* gøre, men lad os nu få skiftet nogle af alle de »kan« ud med »skal«, så politiet f.eks. *skal* udstede kørselsforbud, når der er tale om spirituskørsel og narkokørsel.

Til sidst vil jeg lige nævne alkohollåsene, som er et led i lovforslaget. Det hilser vi i Dansk Folkeparti meget velkommen, men også her kunne man måske også godt stramme den en lille smule. Hvorfor skal det være i gentagelsestilfælde? Der er jo ingen grund til at give mennesker to chancer for at køre ud og begå drab i trafikken og begå dumheder. Jeg ved godt, at ved meget høje promiller kan det være et førstegangstilfælde, men lad os stramme det op, så vi i hvert fald får de personer, som ikke kan adskille alkohol og automobilkørsel, væk eller hjulpet med en alkoholås.

Som sagt er det et lovforslag med mange gode intentioner, men også mange mangler, og for at det ikke skal munde ud i endnu 200 sider signallovgivning er Folketingets øvrige partier sammen med Dansk Folkeparti nødt til under udvalgsbehandlingen at optimere dette lovforslag, således at det bliver det værktøj, der kan nedbringe antallet af vanvidsbilister i Danmark, sådan som det er tiltænkt. Det arbejde vil Dansk Folkeparti gå konstruktivt ind i.

Kl. 10:17

Kl. 10:20

Formanden:

Den røde lampe gælder også andre steder end i trafikken.

Tak til hr. Kim Christiansen, og så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Så må jeg jo sørge for, at den lyser grønt, nu hvor jeg skal til at fremføre en tale for fru Pia Olsen Dyhr, som er vores trafikordfører og desværre ikke kan være her i dag. Jeg har lovet at viderebringe følgende:

I august sidste år fremlagde SF en plan mod vanvidsbilister. Vi har derfor længe set frem til, at regeringen kom med et svar på det samme, og vi hilser lovforslaget velkommen. Det er på tide, at regeringen tager det her problem alvorligt. Der er alt for mange vilde bilister på vores veje. Vi har i Danmark fortsat over 300 dræbte i trafikken hvert år, og hvis det havde været knivdræbte eller drab begået på anden vis, havde vi for længst strammet lovgivningen. Færdselssikkerhed har været den her regerings tabuemne ud fra devisen, at hvis vi ikke taler om det, så forsvinder det nok, men det gør problemet altså ikke.

Det her lovforslag tager hul på en løsning af de problemer, der er forbundet med vild kørsel i trafikken, og det indeholder i overordnede træk tre elementer: En forhøjelse af straffen for vild kørsel, en mulighed for at konfiskere bilen tidligere og i andre tilfælde end i dag samt indførelse af alkoholåse i bilen for tidligere spritdømte. Vi støtter forslaget, men vi må også indrømme, at vi gerne havde set, at det indeholdt flere elementer. Vi har brug for en gennemgang af den nuværende klippekortordning. Vi ved desværre, at når det handler om færdsel, så er det mest virksomme element sanktioner og kontrol. Vi havde derfor også gerne set en stramning af klippekortordningen, så der blev indført klip i kortet ved brug af håndholdt mobiltelefon under kørsel, ved manglende brug af sele og ved overskridelse af hastighederne med 20 pct. i stedet for de 30 pct., der gælder i dag.

At tale i mobiltelefon og køre bil samtidig kan nemlig sammenlignes med spritkørsel, i hvert fald når vi kigger på reaktionsevnen, så vi vil gerne have skærpet straffen på det punkt. Vi ved, at 10 pct. af bilisterne fortsat ikke bruger sele under kørslen, hvilket i forbindelse med en større ulykke betyder, at de mister livet, og ja, i forhold til hastighederne så oplever vi, at alt for mange af bilisterne fortsat ser hastighedsbegrænsningerne som en vejledning i stedet for en maks. grænse. De elementer er ikke med i forslaget, men vi håber, at ministeren vil være villig til at kigge på en stramning af klippekortordningen i den kommende samling. SF ønsker det i hvert fald.

Forslaget indeholder også et forslag om frakendelse af førerretten i grove tilfælde. Det støtter vi ligeledes. Vi mener, at der bør kigges på grænserne i den del af forslaget, for det er ikke alene, når hastighederne overskrides med hundrede procent eller over 100 km/t., at vi mener, det er et groft tilfælde, og det samme gør sig faktisk set med vores øjne gældende, når vi taler om skoler og institutionsområder, hvor en overskridelse med hundrede procent vil betyde en forhøjelse fra 40 km/t. til 80 km/t. Det er altså ganske voldsomt set med et barns øjne.

Sidst, men ikke mindst: Når det handler om alkoholåse, så støtter vi ideen om obligatorisk indførelse i forbindelse med en tidligere spritdømme. Vi mener dog også, at de på sigt skal være en del af standardudstyret i en bil, ligesom vi har airbags og andet, for det her handler både om bilistens sikkerhed og også om de andre trafikanters sikkerhed.

Alt i alt synes vi altså, at det er et godt forslag. Vi ser gerne nogle opstramninger, og det vil vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen. Vi kan støtte forslaget.

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vanvidskørsel er jo i virkeligheden en fællesbetegnelse for mange forskellige former for vanvittig kørsel i trafikken. Det kan jo både være spirituskørsel, kørsel, når man er påvirket af narkotika og medicin, eller hvis man i al for høj fart ikke er i stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende vis, eller man i øvrigt tilsidesætter væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og dermed optræder ganske vanvittigt i trafikken.

Heldigvis er der jo ikke så mange, der kører helt vanvittigt i trafikken – heldigvis er der ikke ret mange. Men de, der gør det, skaber så megen utryghed og så megen usikkerhed i trafikken for alle andre, at vi naturligvis skal skride meget markant ind over for dem. For alle andre trafikanter, der overholder færdselsloven, som kører pænt og ordentligt, som er opmærksomme i trafikken, som er opmærksomme på de andre trafikanter, som i det hele taget er gode bilister, kan jo ikke gardere sig mod, at der pludselig kommer en vanvidsbilist, der kører fuldstændig vanvittigt i trafikken. Det er det, der giver den enormt store usikkerhed, og derfor skal vi have grebet meget markant ind over for dem, der skaber den her voldsomme usikkerhed og utryghed i trafikken. Derfor er det godt at se, at justitsministeren og regeringen fremsætter et lovforslag, som på flere forskellige punkter går ind og dels strammer op, dels kommer med nogle nye tiltag, og dels laver nogle muligheder, nogle »skal«-bestemmelser om til nogle »skal«-bestemmelser, specielt i forbindelse med konfiskation af køretøjer.

Men hvis vi skal starte fra en ende af, er det, man tager fat i, altså en markant skærpelse af straffene for at køre vanvittigt i trafikken. Det ene er, at når man kører særlig hensynsløst, lægges der nu op til en tredobling af straffen – en tredobling af den straf, der bliver givet i dag. I forhold til uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, påvirkning af narkotika eller særlig hensynsløs kørsel kommer der til at ske en næsten fordobling af straffen, lægges der op til med forslaget. Og i de grove tilfælde lægger man nu op til, at der skal vi helt op på at tale om 5 års fængsel. Det er dog nogle markante stramninger, som vi fra konservativ side længe har efterlyst, og nu kommer de med det her lovforslag.

Så vil jeg sige til hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti, at man jo altid kunne sætte mere på. Det kan man altid, men et eller andet sted er man også nødt til at sige: Lad os lægge os fast her, vi fordobler nogle af straffene, vi tredobler nogle af straffene, for nogle af straffene lægger vi op til, at der skal være helt op til 5 års fængsel i sanktionsudmålingen, ikke i strafferammen, men i selve udmålingen af straffen.

Det er jo nogle markante skærpelser, og lad os nu se, om det ikke kan få nogle af dem her til at tænke sig om en ekstra gang, og lad os se, om det her ikke kan betyde, at vi får færre af dem, der kører vanvittigt ude i trafikken. Hvis det ikke skulle være tilfældet, hvis der stadig væk er nogle, der ikke kan finde ud af at overholde spillereglerne, er vi fra konservativ side indstillet på, at vi igen kan kigge på forslaget her, kigge på færdselsloven og se, om der skal ske yderligere stramninger. Men her er der altså tale om nogle markante stramninger, så lad os nu gøre det til en start.

I forhold til konfiskation af køretøjer har jeg også længe presset på for, at det ikke skal være sådan, at det er politiet og i sidste ende domstolene, der skal sidde og vurdere, om der skal ske en konfiskation af et køretøj. Det vil være meget mere enkelt og meget bedre og også langt lettere at forstå, hvis det er sådan, at man har nogle spille-

regler, hvorefter man ved, at når man har gjort sådan og sådan, så forsvinder bilen. Jeg tror, at det, der virkelig kan hjælpe på nogle af de her heldigvis meget få, men meget farlige trafikanter, som udgør en stor trussel, ud over at vi kan sætte dem længere og længere tid i fængsel, også er, at vi tager bilen fra dem. Næsten uanset hvor mange penge man har, må der også være en grænse for, hvor længe man har råd til, at politiet bare tager den ene bil efter den anden. Så det er godt, at vi får strammet op i forhold til konfiskation af køretøjer.

Det er også godt, at vi får skærpet reglerne omkring ubetinget frakendelse af førerretten, når man kører alt for stærkt. Hidtil har det jo ikke været det nemmeste, hvis man kun har overtrådt hastighedsbestemmelserne, at foretage en frakendelse af førerretten, men nu lægges der altså op til, at der skal ske en ubetinget frakendelse af førerretten, hvis man overskrider hastighedsbegrænsningerne med mere end 100 pct. Det er kun rimeligt, at man i de tilfælde siger, at så har man i hvert fald overhovedet ikke forstået, hvad det vil sige at være udstyret med et kørekort. Så må man aflevere det kørekort, og så må man se, om man om nogle år igen er i stand til at kvalificere sig til at få kørekort. Men kører man mere end 100 pct. for stærkt, har man overhovedet ikke forstået, hvad det vil sige at have et kørekort, og så må vi tage det tilbage igen.

Det sidste element, som jeg også er glad for, at vi nu får som en del af dansk lovgivning, det har jo taget lidt tid at få det på plads, er alkohol. Hidtil har det været sådan, at alkoholordningen har været så dyr for den enkelte bilist, at den har haft en social slagside. Nu er prisen kommet ned på et niveau, hvor, om jeg så må sige, alle kan være med, og derfor er det argument ikke længere i vejen for, at man kan indføre alkohol, dels i de grove tilfælde som en del af dommen, altså i forlængelse af frakendelsen skal man køre med alkohol i et par år, dels at det i de lidt mildere tilfælde kan blive en del af det at få mulighed for at få kørekortet tilbage før tid. Det tror jeg er en god motivationsfaktor, at man altså har mulighed for at generhverve kørekortet 1 år tidligere, mod at man til gengæld installerer alkohol både i det år og så 1 år efter. Jeg tror faktisk, alkohol kan være rigtig motiverende for mange af de her trafikanter.

Så på alle måder et godt lovforslag, som vi støtter fra konservativ side.

Kl. 10:26

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre mener selvfølgelig, at der skal sættes ind over for vanvidskørsel. Spørgsmålet er så, på hvilken måde man bedst kan forhindre det. For os er spørgsmålet i forbindelse med det her lovforslag, om det er det rigtige sted, snittet er lavet. Og jeg skal prøve at forklare, hvad jeg mener med det.

Der er jo ikke noget mærkeligt i ... Altså, jeg synes, det ville være så hyggeligt, hvis justitsministeren havde tid til at høre efter; jeg beklager. Jeg mener faktisk, at regeringspartiernes ordførere har rig adgang til ministeren i forvejen. Det er ikke, fordi jeg tror, at ministeren vil rette sig efter det, jeg siger, men det ser bare sådan småpænt ud, hvis ministeren hører lidt efter, hvad man siger, når man nu prøver at gøre sig umage med et eller andet.

Jeg skal lade være med at starte forfra, men vil sige, at det for os her er afgørende, om det er det rigtige snit, der er foretaget, og hvad der virker. Der er jo ikke nogen, der behøver at være i tvivl om, at Det Konservative Folkeparti, inklusive ordfører og minister, og hvad ved jeg, mener, at højere straffe altid er en god idé. Og jeg vil ikke afvise, at højere straffe kan være en god idé, men jeg spørger bare mig selv, om det er præcis det rigtige virkemiddel i det her tilfælde.

Det er ikke, fordi jeg ikke mener, at der skal være et virkemiddel, men spørgsmålet er bare, om højere straf fører direkte til det rigtige. Det er jeg noget skeptisk over for, og der er i og for sig ikke argumenteret specielt for det andet end med, at højere straffe altid er en god idé. Når jeg går ind på det her, er det også, fordi der jo her er tale om en anden type forbrydere end dem, vi normalt forholder os til, når vi kører straffesager. Jeg ved godt, at vi også har økonomiske forbrydelser og den type ting, men det her er trods alt ganske almindelige menneskers ganske almindelige hverdag, og det vil sige, at det er en anden type spekulation, jeg synes at man skal gøre sig i forbindelse med strafudmålingen. Det er muligt, at det kan føre til det rigtige, men jeg kan ikke se, at der i bemærkningerne har været nogen overvejelser om, at det her på en eller anden måde, som jeg nævnte det, er en anden type mennesker end dem, vi sædvanligvis står over for. Og det er derfor, jeg spørger, om det er det rigtige snit, der er lavet.

Der er mit forslag, at det måske ville være mere virkningsfuldt, hvis kørekortet blev taget hyppigere og tidligere, for det ved vi virkelig generer folk. Noget af det mest præventive i den her sammenhæng er måske, at man faktisk ikke får lov til at køre i den bil, man har stående. Er det i virkeligheden ikke mere virkningsfuldt, end at vi bare forhøjer straffen? Det synes jeg bør indgå i overvejelserne, og jeg er sådan set også enig med SF's ordfører i, at vi faktisk bør tage klippekortet med ind i den her sammenhæng, for det er jo de samlede sanktioner, der tæller på det her område, og det synes jeg er værd at få med. Jeg er godt klar over, at lovforslaget er fremsat så sent, at det bliver svært at få de lange, store diskussioner om det, men jeg synes alligevel, at vi i hvert fald bør prøve på det.

Så er der spørgsmålet om alkohol. Det synes jeg også er en god idé at indføre, men det, der undrer mig, at man slet ikke har nogen overvejelser om promillegrænsen i den her sammenhæng. Man har heller ikke nogen overvejelser om, om man faktisk skulle være skarpere, hvad angår promillegrænsen, og i højere grad tage kørekortet fra folk, fordi det er det mest virkningsfulde. Det synes jeg så dan set også bør overvejes i forbindelse med udvalgsarbejdet, altså om snittet er lagt det rigtige sted, om de straffebestemmelser, vi så dan set også er tilhængere af skal være her, skal ligge et andet sted – ikke fordi vi ikke ønsker at straffe folk, men fordi vi foretrækker et straffesystem, der virker, frem for et straffesystem, der er symbolsk.

Så er der til sidst spørgsmålet om forenkling. Det synes vi er en udmærket idé. Jeg tror, det kan være udmærket med en forenkling af alt, hvad der kan forenkles af den type ting, altså hvis den pågældende bilist siger: Jamen jeg erkender det helt, og I behøver ikke at køre en stærk procedure her. Det er jeg helt med på, og så synes vi, det er fint nok, at man ikke går igennem den store proces.

Konklusionen er altså overordnet, at vi selvfølgelig er positive over for, at der sker noget, men at spørgsmålet for os er, om det er det rigtige snit, der er lagt i lovforslaget.

Kl. 10:30

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Per Clausen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Vi synes, en skærpet indsats over for hensynsløs adfærd i trafikken er en vældig god idé, fordi vi kan se, at til trods for de mange kampagner, der har været rettet mod bilister, der kører for hurtigt eller for råddent, eller som har en grænseløs tillid til deres egne evner som bilist, sker der stadig væk alt for mange ulykker, hvor farten, spiritus, stoffer, hensynsløshed eller en kombination af det spiller en

afgørende rolle for, at ulykken sker, og for omfanget af ulykken. Og selv om der er grund til at glæde sig over, at antallet af tilskadekomne og dræbte i trafikken er faldet, er der stadig væk lang vej igen.

Vi har den opfattelse, at når problemet med hensynsløs kørsel er blevet så stort, skyldes det i et vist omfang, at bilisterne satser på, at der ikke rigtig er nogen kontrol, at det er begrænset, hvad politiet bruger af ressourcer på det her område. Og derfor tror vi på, at en øget indsats af politiet i trafikken kunne have en forebyggende effekt.

Vi mener også, at man skal prøve at se på muligheden for, at især unge mænd, som jo er en del af problemet, får bedre mulighed for at komme ud at køre på lukkede baner, hvor de kan prøve, hvor farligt det egentlig er at køre for stærkt, kan prøve glatbanekørsel osv., og virkelig dér kan få lært, hvad det er, de kan risikere, hvis de kører på den måde ude i den rigtige trafik.

Så er vi klar over, at forebyggelse ikke er nok, at der er situationer, hvor det er nødvendigt at komme med straf, men vi mener altså, at der inden for de eksisterende strafferammer allerede i dag er plads til sanktioner. De bliver ikke fuldt udnyttet i dag. De strafferammer, der er, er rigelig høje, og derfor har vi lidt svært ved at forstå formålet med at hæve strafferammen, sådan som fru Lone Dybkjær også var inde på det.

Når vi så ser på, hvad det er for nogle tilfælde, hvor man siger, at her skal der være tale om særlig skærpende omstændigheder, så undrer det os noget, at overtrædelsen af fartgrænserne skal være minimum 100 km/t. Vi mener, det kan være særdeles hensynsløst, hvis man et sted, hvor fartgrænsen er 30 km/t., f.eks. i et boligområde, på skoleveje osv., hvor der er mange børn, kører 60 km/t. Vi mener, det er lige så hensynsløst, som hvis man andre steder kører over 100 km/t. Og derfor forstår vi ikke helt, hvorfor man skal op over 100 km/t., før det bliver betragtet som hensynsløst efter Justitsministeriets opfattelse.

Så mener vi, at man skal se på grænsen for frakendelse af førerretten, og mener, at den skal kunne sættes lavere.

Vi mener også, at man skal se nærmere på muligheden for at installere fartspærre – og så alkoholåse selvfølgelig, hvor det glæder os, at ministeren nu erkender, at ordningen skal gælde for alle bilister og ikke kun for busser, hvor der er meget, meget få problemer.

Men vi synes, der er en række ubesvarede spørgsmål. Rigspolitiet spørger jo også i deres høringssvar, hvilken type alkoholåse der skal anvendes, og vi mener, man skal se noget mere på de svenske erfaringer med alkoholåse i forhold til at bruge dem i langt større omfang end det, der lægges op til med lovforslaget. Vi mener også, man skal se på, hvordan vi sikrer, at de også kan blive installeret hos dem, der ikke umiddelbart har råd til at betale selv, og se på: Er der nogle muligheder der?

Som sagt mener vi, at der er gode intentioner i lovforslaget, men vi mener også, at der er en del, der ikke er ordentligt gennemarbejdet, så vi afventer udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling til, hvad vi mener.

Kl. 10:35

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Kl. 10:35

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for en positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg er glad for den opbakning, der har været, til forslaget, for det er jo regeringens opfattelse – og det synspunkt forstår jeg at ordførerne deler – at de tiltag, som vi lægger op til her, generelt vil bidrage til at forbedre færdselssikkerheden, men i øvrigt også forbedre og forenkle sagsbehandlingen i nogle typer af færdselsstraffesager.

Jeg har også hørt nogle af de indvendinger, der er mod elementer af forslaget: de ønsker, der er til ting, vi skal undersøge; de ønsker, der er til yderligere skærper på nogle områder. Det tror jeg er noget, som er egnet til, at vi drøfter det under udvalgsbehandlingen. Men jeg synes, det var en overvejende meget positiv modtagelse, der var.

Det er jo desværre sådan, at vi alt for ofte ser, at der er trafikanter, som groft tilsidesætter hensynet til andre mennesker, når de færdes i trafikken. Det er fuldstændig uacceptabelt. Hensigten med det her forslag er at sørge for, at folk, som vælger at spille hasard med andre menneskers liv og førlighed ved spiritus- og narkokørsel, bliver mødt med nogle endnu mere markante og konsekvente sanktioner end hidtil. Det samme gælder dem, der, uanset om de er påvirkede, kører med ekstremt høje hastigheder eller på andre måder kører hensynsløst. Derfor er der også en række elementer i lovforslaget, som tager højde for det, herunder skærpe af sanktionerne, øget brug af konfiskation, og så er der altså som noget helt nyt, hvad spiritusbilisme angår, indførelse af en alkoholåseordning. Man har jo i Sverige og Finland i en årrække anvendt alkoholåse som en del af sanktionssystemet angående spirituskørsel, og efter regeringens opfattelse er tiden nu moden til, at vi også indfører alkoholåse i det danske sanktionssystem. Jeg håber meget, at vi med de forskellige tiltag, der nu lægges op til fra regeringens side, vil se færre tragiske og meningsløse ulykker i trafikken.

Som sagt har jeg noteret mig de forskellige synspunkter, der var, om ting, vi skal tage op under udvalgsbehandlingen, og jeg skal især over for fru Lone Dybkjær beklage, hvis det var sådan, at jeg forekom lidt uopmærksom. Nogle gange kan man godt lytte med to ører – jeg har nogle store ører – men påtalen var da på sin plads.

Men jeg synes faktisk, det var en interessant, jeg havde nær sagt retsfilosofisk debat, som blev rejst af fru Lone Dybkjær, og fru Line Barfod var jo lidt inde på de samme betragtninger. Hvad hjælper højere straf? Hjælper det overhovedet med højere straf? Det kan man selvfølgelig altid diskutere. Jeg mener jo ikke – og det tror jeg man vil lægge mærke til i den kommende tid – at det bare er et spørgsmål om at øge straffene, hver gang vi ser, at der er problemer med kriminalitet; det gælder ikke bare, hvad færdselssikkerhed angår, det gælder sådan set kriminalitet generelt. Jeg tror, at vi kan få de største gevinster, når det gælder bekæmpelse af kriminalitet i det her land, ved at styrke det forebyggende og det præventive arbejde. Jeg tror i høj grad, det er der, vi skal hente gevinsterne.

Men jeg mener egentlig også, at der er elementer af det i det her forslag, for det er jo ikke kun et spørgsmål om strengere straffe, det er også et spørgsmål om netop at indføre alkoholåseordninger, og der er også øget brug af konfiskation af bilerne, og det har jo lige så meget karakter af noget forebyggende, som det har karakter af noget straffende. Men det er da altid en diskussion, som er værd at tage: Hjælper højere straffe? Det tror jeg de gør i en vis udstrækning, men jeg mener også, når vi taler om højere straffe, især når det gælder vanvidsbilister, at det er et spørgsmål om at tage hensyn til retsfølelsen i befolkningen. Når der er tale om folk, der fuldstændig tilsidesætter hensynet til andre mennesker og kører vildt, kører spirituspåvirkede, kører med ekstremt høje hastigheder, så andre mennesker kommer alvorligt til skade eller bliver dræbt, er det jo både et spørgsmål om at adressere det ved at lave højere straffe, således at folk holder sig tilbage fra at begå den slags forbrydelser, og også et spørgsmål om at adressere retsfølelsen i befolkningen, når vi taler om straffe. Men det kunne der sikkert komme en interessant diskussion ud af, og jeg ser frem til, at vi under udvalgsbehandlingen kan komme lidt nærmere ind på nogle af de konkrete elementer, som ordførerne var inde på.

Jeg vil gerne takke for bemærkningerne og en god debat, og jeg ser som sagt frem til den videre behandling i Retsudvalget, hvor jeg

selvfølgelig står til rådighed for besvarelse af de spørgsmål, der måtte være.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 10:40

Lone Dybkjær (RV):

Til ministeren kan jeg sige, at jeg sådan set ikke har tænkt mig at komme ind i en specielt retsfilosofisk diskussion af, om højere straf virker eller ej. Jeg er ikke sikker på, vi er enige. Det er sådan set ligeegyldigt.

Det, jeg siger, er, at der her formentlig er tale om – det var det, jeg prøvede at sige – en anden type mennesker, end der normalt er; altså end dem, der begår økonomisk kriminalitet, mordere eller dem, der stjæler eller noget andet. Her er der tale om almindelige mennesker, som jo ikke normalt vil opfatte sig som forbrydere, men altså her lige pludselig bliver det, fordi de kører vanvittigt eller kører i spirituspåvirket tilstand. Hvad er det mest effektive våben over for dem? Der er det, jeg spørger, om man måske skal kigge på, om man i virkeligheden er for langmodig i forbindelse med spirituskørsel, og om man i højere grad skulle tage kørekortet.

Kl. 10:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:41

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jamen jeg synes jo, at vi med alkoholordningen her og i virkeligheden også med øget brug af konfiskationsordningen netop lægger op til at sætte hårdere ind over for de pågældende på anden måde end blot ved at udvide strafferammerne. Så jeg synes sådan set, vi går et pænt stykke af vejen. Der lægges ikke op til, at vi i højere grad tager kørekortet ved nogle andre grænser, hvis det er det, fru Lone Dybkjær lægger op til. Det har vi altså ikke vurderet er det, der skal til her og nu.

Jeg tror da altid, at man skal analysere, hvad det er for en type forbrydere, vi taler om. Der er forskel på forbrydelser og dermed også på, hvad det er for nogle persontyper, og hvad det er for nogle situationer, forbrydelserne bliver begået i. Nogle forbrydelser er mere planlagte, nogle mere spontane, nogle sker i affekt, og det er sikkert sådan, at vi skal være meget opmærksomme på det, når vi tilrettelægger både sanktionssystemet og den præventive indsats. Jeg synes også, at vi i denne forbindelse skal være meget opmærksomme på det arbejde, som Rådet for Større Færdselssikkerhed gør, fordi der jo også i det præventive arbejde ligger det, at vi skal sætte ind især over for unge, i hvert fald visse grupper af unge, som er tilbøjelige til at køre spirituskørsel og køre for stærkt, og sørge for, at de i højere grad forstår, hvad det er, de udsætter sig selv og også deres kammerater for, når de kører vildt. Så jeg tror, at der på det informationsmæssige plan også er meget at gøre i den her sammenhæng.

Kl. 10:42

Formanden:

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 10:42

Lone Dybkjær (RV):

Der er jo ikke nogen diskussion om, at vi skal have mere forebyggelse og mere information, og at vi lige præcis også skal have det over for dem, der erhverver kørekortet. Det er helt åbenbart. Og vi kan ikke komme ind på en lang diskussion, for så skal vi ned i – om jeg så

må sige – materien i det. For det er jo rigtigt nok, at man lægger op til at tage kørekortet, altså førerretten, men det er vel det, vi kalder at tage kørekortet i almen tale. Så bør vi spørge os selv, om snittet er rigtigt, om vi i virkeligheden skulle tage kørekortet på et tidligere tidspunkt, om det er de rigtige spiritusgrænser, vi har, i forhold til hvornår man griber ind.

Det er det, jeg spørger efter, og også om, hvilke overvejelser der er blevet gjort. Jeg er udmærket klar over, at man tager nogle skridt, men jeg spørger bare, i betragtning af fængslernes overfyldning, om man i virkeligheden skulle tage nogle skridt i en anden retning end lige præcis i forbindelse med strafammen, men det er ikke det helt afgørende. Det andet spørgsmål er bare, om det her ikke skal være tidligere.

Kl. 10:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:43

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Først skal jeg lige rette mig selv – det hedder ikke længere Rådet for Større Færdselssikkerhed, det hedder Rådet for Sikker Trafik. Jeg syntes lige, jeg ville rette den ting, ikke mindst når nu formanden for rådet er til stede i salen.

Jo, de andre temaer kan man selvfølgelig altid diskutere. Jeg mener ikke som udgangspunkt, at vi skal gå ind og røre ved grænserne nu. Jeg tror, at de grænser er så fast indarbejdet i befolkningen, og at det måske er mere interessant at arbejde med, hvad vi gør, når folk overtræder grænserne, end at begynde at ændre på grænserne. Jeg tror ikke, at det, at vi ændrer på grænserne, i virkeligheden flytter meget i forhold til folks adfærd. Jeg tror, at det er overskridelsen af grænserne, vi skal se på og sanktionere endnu mere over for, og at vi skal finde på mere sofistikerede måder at sanktionere på, og det er det, vi gør med alkoholordningerne.

Kl. 10:44

Formanden:

Så er det hr. Kim Christiansen, kort bemærkning.

Kl. 10:44

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Nu tales der meget om skærpede straffe i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag. Jeg vil bare gerne høre, om ikke ministeren kan bekræfte, at der jo sådan set ikke er tale om en udvidelse af strafferammerne, men alene om en henstilling til domstolene om at udnytte strafferammerne bedre, end det er tilfældet i dag.

Kl. 10:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:44

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Altså, der er jo en lang række elementer i forslaget, men det er jo en skærpelse af straffen, når vi f.eks. indfører alkohol i forbindelse med grove overtrædelser. Der er det jo en skærpelse af straffen, vi taler om. Vi taler om en skærpelse af straffen, når vi taler om, at vi indfører mulighed for ubetinget frakendelse af førerretten ved meget høje hastighedsgrænseoverskridelser, og når vi taler om at udvide muligheden for obligatorisk konfiskation af motorkøretøjer. Der er jo en lang række eksempler på, at vi ud over strafferammerne også øger straffen i de her sammenhænge.

Kl. 10:45

Kl. 10:47

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Det er jeg helt enig med ministeren i, og det har jeg selvfølgelig også hilst velkommen – at der sker de her skærpelser – men nu var det ment mere i forhold til de eksisterende strafferammer. Strafferammen for eksempelvis vanvidskørsel og uagtsomt manddrab er i dag 8 år, og der formoder jeg, at ministeren er enig i, at det stadig væk vil være et domstolsskøn, hvorvidt det skal være 12, 16 eller 34 måneder eller 8 år.

Kl. 10:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:45

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er jo sådan, at det generelt er domstolene, der vurderer, hvordan der skal straffes inden for strafferammerne. Vi kan udvide strafferammerne, det har vi gjort i en række sammenhænge, men det er jo i sidste ende domstolene, der vurderer, hvordan man skal placere straffen inden for de strafferammer, der er, og det tror jeg som udgangspunkt er en fornuftig arbejdsdeling, nemlig at der er den arbejdsdeling, at Folketinget lægger nogle strafferammer, og så er det en konkret vurdering, hvor inden for strafferammen straffen i den konkrete sag skal ligge. Men det er da klart, at Folketinget, når vi øger strafferammerne, må have en forventning om, at domstolene så tager hensyn til det, for så får man jo mulighed for at gå højere op. Og det er også mit indtryk, at det er et hensyn, som domstolene rent faktisk tager.

Kl. 10:46

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 10:46

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og også her er det hr. Karsten Nonbo, der får ordet som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det her lovforslag er jo afledt af den terrorpakke, vi har vedtaget, hvor man af hensyn til politiets efterforskning og retsforfølgning i sager har påbudt telemyndighederne at gemme registrering af teleopkald i et år. Her skal man jo så lige bemærke, at det er at gemme registreringerne; det er ikke sådan, at man aflytter og gemmer aflytningen af samtaler. Det er kun selve det, at den og den telefon har været i forbindelse med den telefon.

På det tidspunkt indarbejdede man en revisionsbestemmelse, og i forbindelse med den anden terrorpakke udsatte man den her revision til indeværende folketingsår, og det er derfor, vi skal se på sagen nu.

Når vi så, som det er tilfældet i det her lovforslag, anmoder om en yderligere udskydelse, er det, fordi der ikke foreligger erfaringer med anvendelsen af den her registrering. Man er netop nu i gang med at begynde at bruge mulighederne, og der har det i nogle verserende sager vist sig, at meget tyder på, at det er et rigtig, rigtig godt redskab. Man mener, at der er sager, hvor det, at man har kunnet gå ind i telemyndighedernes registreringer og se, hvem der har været i forbindelse med hvem, har været af afgørende betydning. Derfor gælder det om at få de sager belyst og få set på de erfaringer, der er. Og dermed udskyder vi blot den revision til næste folketingsår, så vi i mellemtiden kan nå at få en rapport. Det mener jeg er en god måde at gøre det på. Det er altid nemmest at blive klogere, inden man enten slår sig helt fast på noget eller man afviser det. Så Venstre skal indstille, at vi udskyder revisionen.

Kl. 10:49

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, og den er fra fru Line Barfod.

Kl. 10:49

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke helt Venstres ordførers udtalelse om, at det skulle have virket rigtig godt. Hvis vi ser på noget af det, som PROSA har fremlagt, og som også kom frem på den høring, som blev afholdt for nylig i Folketinget, hvor bl.a. CEPOS deltog, kan vi se, at man anslår, at der i 2008 blev registreret 415 milliarder dataoplysninger – 415 milliarder – og de blev brugt i 134 sager. Og det er så spørgsmålet, om man synes, det er et fornuftigt forhold, der er mellem antallet af registreringer, og hvor meget det så bliver brugt. Derfor vil jeg høre, om Venstre ikke er indstillet på, at vi nøjes med at udskyde revisionen i et år. Jeg er med på, at vi ikke kan nå det i det her folketingsår, men der skulle ligge en evaluering til efteråret, og det vil sige, at vi i næste samling skulle kunne nå at få en ordentlig diskussion af, om det, der er sat i værk her, virkelig er fornuftigt.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Karsten Nonbo (V):

Jamen vi skal jo udskyde den. Og vi skal ikke udskyde den en dag længere, end det er nødvendigt, men jeg vil gerne se en opgørelse, og jeg vil gerne have det her debatteret, frem for at vi fra nu af skal debattere en dato. Men jeg er enig i, at det skal være så kort tid som muligt.

At der er rigtig mange opkald, og at der er mange milliarder, er jeg ikke i tvivl om, men alene det, at der godt og vel er 100, der har ført til noget, er ret afgørende. For hvis en af de 100 bl.a. havde været en sag som den med World Trade Center osv. – vi har heldigvis

ikke så mange af dem – så er det jo nødvendigt, og hvis det har været en succes i godt og vel 100 sager, så tager jeg det som endnu et godt incitament til, at vi får det her udskudt og vi får set på det uden at have en rigid dato i den sidste ende. Men jeg skal da medgive, at den dato ikke skal være længere ude i fremtiden end nødvendigt.

Kl. 10:51

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 10:51

Line Barfod (EL):

Lad os tage den lange debat om, hvorvidt vi skal begynde at sætte en chip i os alle sammen, fordi det så kunne være, at man kunne fange en enkelt forbryder, eller om 415 milliarder registreringer af alt, hvad vi foretager os på internettet, måske er for voldsomt, hvis vi gerne vil have et samfund med personlig frihed. Men det glæder mig, at Venstre er åben over for at se på, om det virkelig er nødvendigt at udskyde revisionen i 2 år, og se på, om vi ikke kunne nøjes med at vente til næste folketingssamling. Så lad os tage det under udvalgsarbejdet.

Kl. 10:51

Formanden:

Ja, og det var det. Tak til hr. Karsten Nonbo. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 10:51

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Som det lige er blevet gennemgået af Venstres ordfører, drejer det her forslag sig om, at man udskyder en revisionsbestemmelse vedrørende retsplejelovens § 786, stk. 4, og det kan jeg fra Socialdemokraternes side give tilslutning til; det synes vi er meget fornuftigt. Når man endnu ikke har den fornødne viden til at kunne lave en evaluering, så støtter vi, at man udsætter det. Så fra Socialdemokraternes side er der opbakning til forslaget.

Kl. 10:52

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning, og den er fra fru Line Barfod.

Kl. 10:52

Line Barfod (EL):

Det er jo et meget voldsomt indgreb i borgernes personlige frihed, som logningen er udtryk for, altså at alt, hvad vi foretager os på internettet, bliver registreret, og derfor vil jeg gerne høre, om Socialdemokraterne vil være med til, at vi kun udskyder evalueringen og revisionen af bestemmelsen én folketingssamling i stedet for to, sådan som Justitsministeriet har lagt op til. Det burde kunne nås både at få evalueringen til efteråret og så få den diskuteret og tage revisionen i næste samling. Vil Socialdemokraterne være med til det?

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Karen Hækkerup (S):

Ja, jeg synes, det er et godt forslag, som Enhedslisten stiller. Argumentet fra Justitsministeriet er jo netop, at evalueringen af logningsdirektivet først ligger klar i efteråret 2010, og derfor er der intet til hinder for, at vi i næste folketingssamling kan nå at gennemføre den her evaluering af det samlede initiativ. Så fra Socialdemokraternes side er der fuld og klar opbakning til Enhedslistens forslag. Der er

ingen grund til at skyde det her 2 år, når vi sagtens kan klare det om 1 år.

Kl. 10:53

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:53

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Som det tidligere er nævnt, er det her såre simpelt en udskydelse af revisionsbestemmelsen, og det har vi heller ikke nogen problemer med i Dansk Folkeparti.

Nu kan jeg næsten svare fru Line Barfod på forhånd, for jeg er helt sikker på, at hun også vil stille mig spørgsmålet, og jeg vil også sige, at revisionen selvfølgelig skal foregå så hurtigt som muligt. Der er en årsag til, at man ønsker at udskyde det, og længere er den ikke.

Kl. 10:53

Formanden:

Tak til fru Pia Adelsteen. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Der er nok forslag, man kan sige noget mere om end lige det her.

Jeg fremfører en tale for fru Hanne Agersnap, som ikke kunne være her i dag. Det, hun mener, er, at det er vigtigt, at vi får evalueret og revideret logningsreglerne for teletrafik.

SF var jo ikke med til at vedtage terrorloven i 2005, men vi er selvfølgelig glade for, at der blev indsat en revisionsbestemmelse. Revisionsbestemmelser er nemlig udtryk for en erkendelse af, at lovgivningen ikke altid bliver rigtig og virker efter hensigten i første forsøg. Med en revisionsbestemmelse giver vi også hinanden hånds-lag på, at loven får endnu en behandling, efter at den har virket i nogle år.

Med hensyn til logningsreglerne var det bestemt, at de skulle behandles igen nu her i 2010, og det anføres i lovforslagets bemærkninger, at man ikke kan nå det. Man kan simpelt hen ikke nå at have evalueringen klar. Det her forslag drejer sig derfor om en udskydelse af revisionen af logningsreglerne for teletrafik til 2012. På det tidspunkt skulle der så være et tilstrækkeligt videngrundlag for at se på loven igen.

I SF er vi enige i, at det er fjollet at gennemføre revisionen, før videngrundlaget er tilvejebragt, men vi er uforstående over for, at evalueringen ikke er igangsat tids nok til, at revisionen kunne gennemføres i 2010, som det fremgår af loven, så vi ikke – som nu – skal til at vedtage en ny lov. SF vil dog ikke gå imod den her lov, der fastholder revisionsbestemmelsen, men tager bestik af, at evalueringen endnu ikke er gennemført.

Kl. 10:55

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 10:55

Line Barfod (EL):

Jeg er med på, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt ikke er ordfører på det her, men tror fru Karina Lorentzen Dehnhardt, at SF vil være med til at se på, at vi kun behøver udskyde i 1 år i stedet for 2 år? For det er et meget voldsomt indgreb, der er tale om, og der er ingen grund til at opretholde indgrebet, hvis evalueringen viser, at der reelt ikke er de store resultater af det.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:55 Men allerede nu kan jeg godt sige, at vi fra konservativ side er indstillet på, at ikke bare muligheden, men pligten til logning skal fortsætte, også efter at vi har lavet en revision af den her lov. Men vi støtter, at man udsætter den indtil videre.

Kl. 10:56

Kl. 10:59

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

SF har jo netop ikke støttet den her lovgivning, og vi er selvfølgelig meget optaget af de problemstillinger, som fru Line Barfod lægger frem. Jeg er overbevist om, at vores ordfører på området også vil være med til det, som fru Line Barfod foreslår her.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi kan også fra konservativ side støtte lovforslaget her. Jeg har særlig bemærket mig, at Justitsministeriet har indhentet udtalelser fra Rigsadvokaten, Rigspolitiet og Politiets Efterretningstjeneste vedrørende de praktiske erfaringer med den her logningsbekendtgørelse, de praktiske erfaringer, der på nuværende tidspunkt foreligger med hensyn til retsplejelovens § 786, stk. 4, og logningsbekendtgørelsen.

Disse myndigheder har oplyst, at de oplysninger om teletrafik, der registreres og opbevares i medfør af logningsbekendtgørelsen, i en lang række tilfælde har været af væsentlig eller afgørende betydning for efterforskningen og retsforfølgningen af alvorlige forbrydelser, herunder bl.a. i sager om drab, terror, bandekriminalitet, narkokriminalitet, hjemmervoverier, seksuelle overgreb mod børn, og at der derfor ikke bør ske ændringer af pligten til at foretage registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik efter retsplejelovens § 786, stk. 4.

Det fortæller mig noget om, at det godt kan være, at de computer-genererede logninger, som jo ikke er, at folk skal sidde med en blyant på et stykke papir og skrive ned, men som foregår helt automatisk, har et vist omfang; det kan også godt være, at antallet af sager, hvor det har haft betydning, afgørende betydning, måske ikke er så stort, men på grund af deres grovhed synes jeg da, der er noget, der taler for, at den her ordening er hensigtsmæssig.

Det har taget lang tid, før man kunne få det til rent teknisk at fungere, men i dag fungerer det jo, og det kører upåklageligt. Det er også derfor, der ikke længere er debat om det, det er også derfor, vi ikke længere hører nogen protester, for systemet fungerer. Selv om det kun skulle være ét drab, vi taler om, skulle man så droppe hele det her system og sige: Nej, det betyder ikke noget; det gør ikke noget, at der er nogen, der bliver slået ihjel, og at vi ikke kan opklare den forbrydelse; det gør ikke noget, for vi synes, det er meget voldsomt, at man registrerer, at to computere har talt med hinanden, ikke, hvad de har talt med hinanden om, men bare det, at de har været i forbindelse med hinanden? Hvad er det grove, hvad er det personkrænken-de i det indgreb? Det er en computer, der står og automatisk laver den her generering, og den bliver automatisk slettet.

Når vi taler om, at man med det her har kunnet afværge eller opklare meget, meget grove forbrydelser, som jeg lige har læst op, så synes jeg, der er noget, der taler for, at der er en god grund til, at vi har det her, for det er en stor, stor hjælp i de meget grove sager. Det er jo ikke noget, man bruger i små sager. Det er jo ikke, fordi der er en, der har stjålet en Yankiebar nede i brugsen, at man begynder at gå ind og kigge i det her. Det er jo i de groveste sager. Det er også derfor, antallet måske ikke er helt så højt.

Vi støtter fra konservativ side, at vi udsætter det her med revisionen lidt, indtil vi har et endnu mere oplyst grundlag at gøre det på.

Formanden:

Så er det fru Line Barfod, kort bemærkning.

Kl. 10:59

Line Barfod (EL):

Jeg troede engang, at Det Konservative Folkeparti havde nogle problemer med et overvågningssamfund og mente, at den personlige frihed havde en vis værdi. Hvis man skulle tale om, at der var et rets-samfund, så var det nødvendigt, at borgerne også havde personlig frihed og havde ret til et privatliv, og at alt, hvad borgerne foretog sig, ikke skulle overvåges af myndighederne. Det kan jeg så forstå på hr. Tom Behnke ikke længere er Det Konservative Folkepartis holdning, men bare ét drab kan opklares, så er al overvågning i orden.

Det, jeg gerne vil spørge hr. Tom Behnke om, er, om De Konservative vil være med til at se på, at vi nøjes med at udskyde revisionen i 1 år, så vi kan have den her indholdsmæssige debat, når vi har evalueringen til efteråret, og så få diskussionen dér i stedet for at skulle vente 2 år på at diskutere revisionsbestemmelsen.

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Tom Behnke (KF):

Jamen altså, fra konservativ side er vi klar til at tage den debat i dag, så det vil jeg slet ikke lægge mig fast på. Hvad der teknisk kan lade sig gøre, gør vi.

Fru Line Barfod skal lade være med at sige, at Det Konservative Folkeparti er fuldstændig ligeglad, at vi bare kan overvåge hvad som helst. Nej, det kan vi ikke. Vi sidder, hver eneste gang vi har den her debat, meget nøje og vurderer indgrebets karakter i forhold til den personlige frihed, om det er i det offentlige rum, eller det er i det private rum – som det her, det er jo i det private rum – i forhold til hvad man så opnår ved at gøre det.

Der sker jo altid en eller anden form for overvågning, det gør der jo alle steder. Når der står en betjent hernede i krydset og ser, om der er en, der kører over for rødt lys, så er der jo teknisk set tale om en overvågning. Er det o.k.? Ja, det er sådan set o.k. Det synes vi da alle sammen er o.k.

Her er der så bare tale om, at det er en computer, der står og gør det, men sikkerheden ligger jo i, at computeren sørger for at slette de her registreringer, således at man ikke kan gå tilbage på et tidspunkt og begynde at misbruge de her systemer til noget. Det er noget, der ligger der i en meget kort periode med henblik på, at hvis der sker en kriminel handling, så kan man gå ind og se på de her registreringer og få hjælp til at få den opklaret.

Det gjorde vi bl.a. med terrorpakke I og terrorpakke II, og det viser sig nu, at der var god grund til, at man gjorde det.

Kl. 11:01

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:01

Line Barfod (EL):

Jeg vil sige til hr. Tom Behnke, at det ligger der i 1 år, og det kan bruges til ganske meget at vide, hvad alle borgere foretager sig på

internettet. Eller rettere: Det er jo ikke alle borgere, for dem, der virkelig er kriminelle, dem, der virkelig er farlige, kan jo bare bruge en af de rigtig mange computere, der ikke er omfattet af bestemmelsen. Eller de kan få et kursus på 2 timer i, hvordan man omgår den her registrering ved at lave en falsk IP-adresse.

Så alle dem, der virkelig er farlige for samfundet, bliver jo ikke registreret, de kan sagtens finde ud af det. Men det er alle de andre borgere, der altså bliver udsat for en overvågning, der er langt værre, end hvad vi har set i noget tidligere samfund, fordi man i dag har de tekniske muligheder for at overvåge alt, hvad vi foretager os på internettet, hvis vi ikke gør noget for at undgå det. Og det er kun dem, der er rigtig farlige for samfundet, der går ud og gør noget for at undgå det.

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Tom Behnke (KF):

Jamen det, som fru Line Barfod spørger om, er: Hvis det her system kun fanger en ud af ti, skal man så overhovedet have det? Kan det overhovedet betale sig, for den tiende er jo klog nok til at undgå det her system? Skal man så overhovedet have det her system? Skal vi så ikke bare skrotte det fuldstændigt?

Når nu politiet alligevel ikke kan opklare alle forbrydelser, kan vi så ikke bare nedlægge politiet? Hvorfor skal vi så have det? Fordi vi laver en række systemer, som dæmmer op, og som indkredser, og som sørger for, at politiet kan fange forbryderne i den takt, de kan. Den ene ud af ti, som er i stand til at gå uden om det her system, bliver jo fanget på en anden måde, men det er mere kompliceret, det tager længere tid, det kræver flere ressourcer. Men den tiende skal også nok blive fanget.

Det her gør bare, at politiet kan koncentrere deres kræfter om der, hvor det er nemt at afsløre forbrydere, der har lavet terror og terrorplanlægning, eller som har begået seksuelle overgreb mod børn, så de bliver fanget på en hurtigere måde. Det er et værktøj til, at politiet på en hurtigere måde kan komme rundt om forbryderen og få de ansvarlige stillet til ansvar for deres handlinger, få de skyldige stillet til ansvar. Det er da hensigtsmæssigt.

Fordi der så er en ud af ti, der kan omgå det system, er det da ikke ensbetydende med, at man skal smide systemet væk, nej, det er ensbetydende med, at man så skal tage næste skridt og sørge for, at den tiende også bliver fanget, men det kræver bare noget andet.

Kl. 11:03

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg beklager, jeg var lidt fordybet i nogle af høringssvarene.

Overordnet set synes vi, at det er o.k., at man udskyder, men jeg vil da gerne under udvalgsarbejdet kigge på, om man kan nøjes med at udskyde det bare for 1 år. De argumenter, der er kommet frem her, virker, som om det kan være udmærket, men lad os kigge på det i udvalgsarbejdet.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Den lov, som vi diskuterer her, blev indført i panikken efter den 11. september. På et tidspunkt, hvor man burde have tænkt sig lidt om, lavede man en paniklovgivning. Det lykkedes så at få sat en revisionsbestemmelse ind i forhold til en af de mest omfattende dele af det, nemlig hele registreringen af alt, hvad vi foretager os på internettet.

Det er så det, vi diskuterer nu. Hvornår skal vi have den revision? Det glæder mig, at der ser ud til at være opbakning til, at vi skal have den revision så hurtigt, som det kan lade sig gøre. Det vil sige, at når evalueringen foreligger til efteråret, kan vi gå i gang med debatten. Og det vil sige, at vi kun behøver at udskyde revisionen i 1 år i stedet for i 2 år, som der er lagt op til i lovforslaget.

Når man ser på, hvad det er, den her lovgivning går ud på, vil jeg sige, at det ikke var noget, der var nemt at indføre. Det blev vedtaget i panikken efter den 11. september, men der gik jo mange, mange år, før det blev gennemført i praksis, fordi der var så mange problemer ved det. Det har både it-folk, hele telebranchen osv. jo påpeget. Ud over alle de tekniske problemer, som gør, at rigtig store dele af den internettrafik, der sker i dag, ikke er omfattet, er der også problemerne med – det, som jeg mener er det alvorligste – hvad det er for et samfund, vi vil have.

Efter at have lyttet til hr. Tom Behnke, som siger, at vi nok skal få fanget ni ud af ti med det her, og den tiende fanger man så ved hjælp af at bruge nogle flere ressourcer, vil jeg spørge: Er det, der er vigtigst for os i vores samfund, at vi altid får fanget alle så nemt og billigt som muligt, eller er der også andre ting, der er vigtige? Mener vi faktisk, at den personlige frihed er vigtig og afgørende i et demokrati? Mener vi, at det er vigtigt og afgørende i et demokrati, at man har retten til at have sit eget privatliv, at man har retten til, at der ikke er nogen, der ved, hvad det er for nogle bøger, man læser, hvad det er for nogle internetsider, man er inde og læse, og at der ikke er nogen, der kan følge med i, hvem man sender mails til, snakker med osv.? Mener vi, at det kun er, hvis politiet får en konkret mistanke om, at man begår ulovligheder, de så skal have ret til at overvåge en, mens de ikke skal have ret til, at man bliver overvåget, så længe det, man foretager sig, er fuldt lovligt?

Det er for mig grundlaget i en retsstat og et demokrati, at når man er en lovlydig borger, der ikke foretager sig noget forkert, har man retten til at have et privatliv, som myndighederne ikke må overvåge. Det mener jeg også vi i den grad burde have lært af historien. Det er afgørende for at have frie borgere, at man har retten til et privatliv.

Det mener jeg er det, man krænker alvorligt med den lovgivning, som et flertal i Folketinget desværre vedtog i panikken efter den 11. september. Jeg synes, det bør gøre indtryk, når vi får fremlagt tallene for 2008, som viser, at det var 415 milliarder oplysninger om danskernes brug af internettet, der bliver registreret. Det er voldsomt meget, man der går ind og registrerer om fuldt lovlydige borgers fuldt lovligt brug af internettet.

Der var altså 134 sager, hvor man brugte logningsbekendtgørelsen og de nye regler. Derfor er der god grund til at se på, hvad det var for sager. Kunne man ved at bruge nogle flere ressourcer, som hr. Tom Behnke siger, have fået opklaret sagerne alligevel? For så bliver det jo et ressourcespørgsmål, så bliver det et spørgsmål om, om vi vil bevilge de ekstra ressourcer til, at man opklarer de forbrydelser, uden at man samtidig udsætter alle de lovlydige borgere for overvågning af deres fuldt lovligt aktiviteter.

Jeg mener, det er det, vi skal diskutere. Det er derfor, jeg håber, at vi får den reelt indholdsmæssige diskussion så hurtigt som muligt, efter at vi har fået evalueringen til efteråret. Så vi støtter, at man er nødt til at udskyde revisionen, fordi man ikke har evalueringen endnu – det synes vi så er mærkeligt man ikke har, men det må vi tage

til efterretning. Men vi mener kun, at man skal skyde det 1 år, og det vil vi fremsætte et ændringsforslag om under udvalgsarbejdet.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 11:08

Karsten Nonbo (V):

Nu siger fru Line Barfod, at det var paniklovgivning, da man indførte terrorkpakken. Det mener jeg ikke det var. Jeg mener absolut, at der var grund til det, jeg mener stadig væk, at der er grund til det, og jeg er sikker på, at det, der er gjort her, har forebygget nogle terrrorslag og andre alvorlige forbrydelser.

Så vil jeg bare lige præcisere, at hvis vi fremrykker revisionen, skal fru Line Barfod ikke tro, at det er for at give fru Line Barfod ret. Jeg kunne måske forestille mig, at når der lå en revision, ville jeg sige: Godt, så strammer vi skruen en tand til. For jeg ser ikke, at det er et problem, sådan som fru Line Barfod gør det. Altså, vi beder jo selv om at blive overvåget, når vi bruger vores dankort, når vi kører over Storebæltsbroen og mange andre steder. Vi sætter så mange elektroniske fodspor, og det er der jo også tale om i den her sag. Hvis man ikke vil overvåges, er man simpelt hen nødt til at lade være med at tale i telefon, for det indebærer, at man efterfølgende får en regning, og telefonselskabet skal jo dokumentere, at man har talt der og der; så oplysningerne ligger der i mange tilfælde i forvejen, og der udskrives regninger med dem.

Så jeg synes ikke, at der er grund til at føle den panik, som fru Line Barfod gør, og hvis man følte den panik, som fru Line Barfod gør, synes jeg egentlig hellere, at man skulle smide alt, hvad der hedder tekniske hjælpemidler, væk. For så var der en mulighed for ikke på en eller anden måde at slæbe elektroniske fodspor med sig.

Kl. 11:10

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:10

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at hr. Karsten Nonbo burde tænke over, at vi som retsordførere ikke kun har et ansvar for at fange forbrydere, men også har et ansvar for at sikre demokratiet og retsstaten. Og en væsentlig del af det er retten til privatliv.

Jeg er fuldstændig enig i, at vi med den moderne elektroniske udvikling sætter elektroniske fodspor overalt, og at vi ikke kan rulle den udvikling tilbage. Men jeg mener faktisk, at vi har forsømt svaret for at gå ind og se på, hvordan vi kunne opbygge adskilte systemer, så man ikke, som vi ser det med cpr-numrene, utrolig nemt kan lave identitetstyverier, utrolig nemt kan få samtlige oplysninger om alle borgere, altså kunne lave adskilte systemer, så kun politiet, når de har god grund til det, kunne komme ind og få samtlige oplysninger. Det synes jeg at der var grund til at vi tog op og fik en grundig diskussion om: Hvordan sikrer vi i et moderne elektronisk samfund, at vi som borgere stadig har ret til privatliv? For det mener jeg er afgørende for at kunne opretholde retsstaten og demokratiet.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 11:11

Karsten Nonbo (V):

Jamen jeg tror, at vi grundlæggende er uenige, men jeg vil bare sige, at en del af det, der skal til for at sikre retsstaten, jo er at kunne komme dem til livs og få dem puttet i fængsel, der vil omstøde retsstaten,

og det er jo dem, vi går efter. Så det er lidt som en ulv i fåreklæder, når fru Line Barfod siger, at det er det, hun vil kæmpe imod, for det, der reelt sker, er jo, at vi giver frit lejde til dem, der vil omstøde retsstaten.

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Line Barfod (EL):

Jeg er grundlæggende enig i, at vi skal fange dem, der begår forbrydelser, og især dem, der ønsker at indskrænke retsstaten eller fjerne retsstaten, som nogle terrorister vil – det er deres erklærede mål at undergrave demokratiet, at få afskaffet demokratiet. Men så synes jeg, at vi skal fange dem og stoppe dem. Jeg synes ikke, at vi selv skal begynde at undergrave demokratiet, og jeg mener, at det er den helt forkerte vej, man slog ind på efter den 11. september, hvor man i stedet for at sige, at vi målrettet går ud og forsvare vores demokrati, begyndte selv at indskrænke nogle af vores grundlæggende demokratiske rettigheder.

Det er den udvikling, jeg mener at vi skal gøre op med, og at vi skal begynde at tro på vores eget demokrati og begynde at kæmpe for det og så bruge de ressourcer, der er nødvendige for at fange dem, der prøver at angribe demokratiet, og dem, der i øvrigt begår alvorlige forbrydelser.

Kl. 11:12

Formanden:

Så der er ønske om en kort bemærkning. Det er fra hr. Tom Behnke.

Kl. 11:12

Tom Behnke (KF):

Kan fru Line Barfod så ikke prøve at forklare mig, at hvis nogle via internettet eller telefoner har haft et netværk, hvor de har koordineret en forbrydelse, og det er den eneste dokumentation, der egentlig ligger for, at de her mennesker sammen har koordineret den forbrydelse – og man kan ikke gå ind og se og dokumentere, at de har haft forbindelse til hinanden via internettet eller via telefonnettet eller på anden elektronisk måde, for det kan man jo ikke i fru Line Barfods verden – hvordan skal politiet så nogen sinde være i stand til at løfte en sådan sag og sørge for, at de skyldige, der har været ude at begå drab, seksuelle overgreb på børn osv., bliver retsforfulgt og straffet, hvis politiet i princippet billedlig talt skal have bind for øjnene og hænderne på ryggen? Hvad er det for nogle tiltag, politiet skal benytte sig af, hvad er det for en efterforskningsmetode, man skal benytte?

Kl. 11:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:13

Line Barfod (EL):

Politiet har mulighed for at lave telefonaflytninger, politiet har mulighed for at beslaglægge computere osv., politiet har mange flere muligheder for at finde spor, også elektroniske spor, i dag, de har mulighed for at følge pengestrømmene osv., de har mange flere muligheder, end de havde tidligere, før vi kom ind i den elektroniske tidsalder. Så der er mange muligheder, men det er klart, at det kræver flere ressourcer, end hvis man har samtlige oplysninger om alle borgere registreret. Men det er en afvejning. Ønsker vi, at politiet skal bruge ressourcerne dér, hvor man har mistanken? Det, vi så med 11. september, var jo, at man havde oplysningerne om, at der var nogen, der opførte sig mistænkeligt, men fordi man havde så mange

oplysninger om så mange, også loyldige borgere, så fik man ikke sorteret ordentlig i oplysningerne. Jeg er bange for, at når vi bruger alle kræfterne på at registrere alle de loyldige borgere i stedet for på godt politiarbejde, så er der faktisk også en del, der går fri.

Kl. 11:14

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:14

Tom Behnke (KF):

Nu er det jo også en forvanskning, for der er jo ikke nogen politifolk, der sidder og foretager de her registreringer og bruger tid på det. Det er en computer, der står og gør det forskellige steder, og fred være med det, det kræver ingen menneskelige ressourcer, så det er noget sludder at stå og sige.

Det, som fru Line Barfod siger, er, at når nu forbrydelsen er sket, eller man har en konkret mistanke om, at den er lige ved at ske, så kan politiet gribe ind og gøre noget. Ja, men så mangler man da alt det forudgående, hele planlægningsarbejdet, hele netværket, oplysningerne om alle de andre, som har været med til den her forbrydelse. Det mister man da, hvis ikke man kan gå ind og se på en registrering, der er foretaget af det historiske, altså her et år tilbage i tiden, og se, hvem det egentlig var, der var med i netværket til at lave den her forbrydelse. Når først forbrydelsen er sket, så er det kun den enkelte gerningsmand, man kan få fat i, så er det jo først dér, man kan begynde at gå ind og kigge på computere osv. Så mister man ikke temmelig meget?

Altså, jeg kan ikke se, hvordan man skal kunne få afsløret den koordinerede, den organiserede, den grænseoverskridende, den grove kriminalitet, hvis ikke man har muligheden for at gøre de her ting, fordi domstolene af gode grunde i et retssamfund kræver dokumentation, inden de dømmer nogen.

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at hr. Tom Behnke ikke synes, at de flere hundrede millioner kroner, som telebranchen bruger på den her overvågning, har nogen betydning. Jeg tror, man kunne få ganske meget godt politiarbejde for de penge.

Men det andet er jo, at hr. Tom Behnke går ud fra, at det i den her registrering af alle de loyldige borgere automatisk popper op, når nogle så er i gang med at begå eller planlægge en forbrydelse. Det gør det jo ikke. Politiet bliver jo stadig kun opmærksomme på, at der er et problem, hvis de går ind og undersøger det. Det er jo først, når de har den konkrete mistanke, at de går ind og beder om at få alle de her registreringer, og det er dér, at man risikerer, at det simpelt hen drukner i de mange milliarder af oplysninger, og at det ville være bedre, hvis politiet kunne bruge ressourcerne på at gå ind og koncentrere sig om, hvor mistanker er.

Kl. 11:16

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Kl. 11:16

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse af lovforslaget. Der er vist enighed om hele vejen rundt, at vi udskyder tidspunktet for revision. Jeg hører en lille diskussion om, hvornår det så skal ske. Det skal jeg vende tilbage til.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 786, stk. 4, blev indført i 2002 for at sikre, at oplysninger om teletrafik er tilgængelige, når politiet har brug for oplysningerne ved en konkret efterforskning eller retsforfølgning af alvorlig kriminalitet og man dermed har hentet en retskendelse, så man kan foretage et indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Det er selvfølgelig altid en balance, når man gennemfører tiltag som det her, hvor man går ind og overvåger folks teletrafik ved i hvert fald at registrere den. Der synes jeg jo netop, man skal være opmærksom på balancen, for det er retssikkerheden, som vi alle sammen skal tage med ind i overvejelserne, når vi foretager den afstemning mellem de forskellige hensyn, der ligger her. Det er en retssikkerhed i forhold til borgerne. Skal borgere, som ikke har lavet nogen forbrydelser, og som på alle måder er uskyldige og ordentlige, have deres teletrafik overvåget? Det skal ses i forhold til, at retssikkerhed jo også drejer sig om, at de mennesker skal have en så tryk tilværelse som muligt, vi skal sikre dem mod kriminalitet. Retssikkerhed må vel også være at sikre ordentlige borgere mod kriminalitet, og i den udstrækning vi kan forebygge eller opklare forbrydelser ved bl.a. at bruge registrering af teletrafik som et redskab, er det jo en styrkelse af retssikkerheden. Det er den afvejning, man naturligvis skal foretage.

Derfor er det også meget vigtigt her at være opmærksom på – hvad jeg går ud fra at vi alle er – at det jo ikke er sådan, at der sidder nogen et eller andet sted i staten og ser, hvad det er, der bliver registreret om alle disse mennesker. Der er jo ikke nogen, der overvåger vores privatliv i den forstand, men oplysningerne er der, når der konkret er brug for det. Det var også det, fru Line Barfod sagde før. Politiet går jo ikke ind og efterforsker det her, før der er en konkret anledning til det. Og det centrale i forståelsen af det her er, at det jo ikke er sådan, at vi overvåger folk. Vi registrerer teletrafikken, og så kan man gå ind og benytte de oplysninger og se, hvad der ligger i dem, når der er brug for det for at opklare en konkret forbrydelse.

Derfor er der, synes jeg, en fornuftig balance i de her regler, men man kan selvfølgelig altid diskutere, om vi skal registrere mere eller mindre, hvor længe vi skal gemme oplysningerne, og hvordan de kan bruges, og det er jo så det, der skal ligge i den revision, som vi skal foretage på et senere tidspunkt. Vi foreslår altså her på baggrund af udtalelser fra Rigsadvokaten, Rigspolitiet og organisationerne, som også har været hørt, at revisionsbestemmelsen ikke ophæves nu. Alternativet havde sådan set været, at vi ophævede revisionsbestemmelsen, fordi de her regler tilsyneladende har fungeret godt, men i stedet udsætter vi revisionen til folketingsåret 2011-12. Det er jo ikke et særlig principielt og vidtrækkende forslag, men den udsættelse vil så give et bedre grundlag for revisionen, som jo bl.a. skal ske i lyset af resultatet af den evaluering af logningsdirektivet, der forventes at finde sted i efteråret 2010.

Må jeg godt sige til den diskussion, jeg har overværet, om tidspunktet for revisionen, at for mig som justitsminister er det ikke noget principielt, om vi foretager den revision om et år eller vi venter til folketingssamlingen 2011-12. Jeg skal bare gøre opmærksom på, at Kommissionen skal fremlægge evalueringen for Parlamentet og for Rådet senest den 15. september 2010. Jeg tror ikke, det bliver meget før, den foreligger. Så skal Parlamentet og Rådet altså vurdere det. Det skal så indgå i grundlaget for vores revision, som vi skal drøfte her i Folketingssalen, og der skal vi vel også give organisationerne herhjemme lejlighed til at forholde sig til den revision, der er blevet gennemført. Så for mig at se kommer vi altså et godt stykke over på den anden side af årsskiftet, altså over i 2011, før vi kan tage reel stilling til en revision.

Kl. 11:21

Nu er jeg allerede lidt optaget af, hvordan vi tilrettelægger folketingssamlingen næste år fra Justitsministeriets side, for jeg kan jo godt se det store problem, der ligger i den ophobning af lovforslag,

som ligger her. Det bliver ikke med min gode vilje, at der er så mange lovforslag fra Justitsministeriets side, der skal ophobes i slutningen af folketingssamlingen næste år. Derfor synes jeg også, at man skal tage i betragtning, om vi ikke ved at fastlåse en revision allerede om et år kommer til at gennemføre en meget forhastet revision på et sammenpresset tidspunkt sidst i folketingssamlingen i stedet for at gøre det på et bedre grundlag i samlingen 2011-12, for der skal altså være lidt tid efter den 15. september til, at de forskellige parter kan vurdere det her. Men den diskussion er jeg da åben over for at vi tager i udvalgsbehandlingen. Det er ikke noget principielt for mig, om vi gør det om et år, men jeg synes, der er nogle hensyn, som vi sammen må tage, inden vi lægger os fast på, at det skal ske allerede om et år. Det tror jeg som udgangspunkt ikke er klogt, og derfor er forslaget, at det først sker i folketingssamlingen 2011-12.

Kl. 11:22

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, og det er der almindelig enighed om.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven.

(Skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med brug af ansigtstildækkende beklædning samt ansigtstildækkende beklædning under vidneforklaring).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 11:22

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og det er fortsat hr. Karsten Nonbo som ordfører. Værsgo.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det lovforslag, vi skal i gang med her, er en ændring af straffelovens § 260 om ulovlig tvang, hvor man indsætter et nyt stk. 3, som hedder:

»Tvinges nogen til at bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt, kan straffen stige til fængsel indtil 4 år.«

Det er jo møntet på, at nogle tvinger andre til at gå med burka og andre beklædningsgenstande, og i mine øjne er det så nedrig en tvang, at den godt må få et særligt strafstykke, så det er jeg og Venstre enige i.

Så er der en ændring af retsplejeloven med hensyn til vidner, og den siger:

»Medmindre retten undtagelsesvist tillader det, må et vidne ikke under forklaringen bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt.«

Det er vi også ganske enige i. Vi har jo en umiddelbarhed i retten, der gør, at det skal være sådan, at når nogen vidner i retten, man skal kunne bedømme vedkommendes troværdighed, og det er bl.a. noget, man kan se af den måde, vedkommende registrerer ting på, og

af hvordan vedkommendes øjenbevægelser er. Derfor glæder det mig også, at det f.eks. også omfatter solbriller og andet, for det er for mig en svøbe, at man møder op i retten halvt forummet.

Så Venstre kan tilslutte sig det her lovforslag.

Kl. 11:24

Formanden:

Tak til hr. Karsten Nonbo. Der ikke ønske om korte bemærkninger.

Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Fra Socialdemokraternes side er der ikke nogen tvivl om, at vi støtter det her forslag. Men når det er sagt, er der også nogle principielle overvejelser, som handler om, hvad vi gør for at forhindre, at der i det hele taget er nogen, der bliver tvunget til imod deres vilje at skulle bære religiøse beklædningsgenstande, som de ikke ønsker at bære.

Så vi bakker op om, at det selvstændigt bliver kriminaliseret i straffeloven – det er et forslag, vi selv har fremsat – men jeg synes også, det er vigtigt at sige, at formålet med den her lov jo ikke er at få sat så mange som muligt i fængsel. Formålet er at få sat fokus på, at det i den danske straffelov er en forbrydelse at tvinge nogen til mod deres vilje at bære religiøse beklædningsgenstande, der dækker deres ansigt, og som de ikke selv har vilje og lyst til at iklæde sig.

Derfor er der ekstremt behov for, at vi, hvis der er problemer i familier, hvor en tvang som denne kunne komme på tale, ser på, hvilke initiativer vi så ellers stiller op i forhold til familierådgivning, i forhold til eventuelle tvangsfjernelser af børn, i forhold til støtte til det kulturmøde, som godt kan være meget vanskeligt, og i forhold til at tilbyde hjælp til de familier, der ofte står i de her vanskelige situationer, hvor man går fejl af hinanden.

Men når alt det er sagt, og når alle forslag om mægling, familierådgivning, hjælp og støtte er brugt op, er det også vigtigt at understrege, at det er en forbrydelse at tvinge andre til imod deres vilje at iklæde sig religiøse beklædningsgenstande. Det er et voldsomt indgreb i den personlige frihed, som får vidtrækkende konsekvenser for den enkeltes liv og livsførelse, for mulighed for uddannelse, familieliv og privatliv.

Derfor vil jeg sige, at vi fra Socialdemokraternes side bakker op om forslaget, som vi, som jeg allerede har sagt, tidligere selv har fremført. Vi har dog en lille principiel overvejelse, som handler om strafammen. Der har i den socialdemokratiske folketingsgruppe været ønske om, at man skulle have mere fokus på at have en samlet strafamme for overtrædelse af § 260, og derfor stiller vi et ændringsforslag, der skal sikre, at strafammen nedsættes til 2 års fængsel for overtrædelse af paragraffen. Vi er godt klar over, at det ikke vil få flertal i Folketinget, og når det er faldet, vil vi stemme for regeringens forslag. Det er alene udtryk for en principiel afvejning af, om der er noget rod i, at man har forskellige strafammer for den samme overtrædelse af den samme paragraf. Men vi vil som sagt, når vores ændringsforslag falder, stemme for regeringens forslag.

Vedrørende forslaget, som handler om retten, vil jeg sige, at vi fra Socialdemokraternes side selvfølgelig bakker op om det. Domstolene kommer selv til at vurdere, hvornår de har behov for at bede folk om at iklæde sig eller afklæde sig den ene eller den anden slags genstande. Man har hele tiden haft mulighed for at bede folk om eksempelvis at tage solbriller af, så det ændrer det her forslag sådan set ingenting ved. Men jeg synes, det er fornuftigt, at vi siger, at det er retten selv, der skal træffe beslutningen, og medmindre der undtagelsesvis er nogle andre omstændigheder, der gør sig gældende, har de mulighed for at sige til folk, at de skal afklæde sig tørklæder eller ting, der dækker ansigtet, i en eventuel retshandling.

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 11:27

Karsten Nonbo (V):

Fru Karen Hækkerup siger, det er noget rod, når der er to forskellige strafferammer i samme straffeparagraf, men det er der mange steder i straffeloven. Er det sådan, at vi skal gennemgå dem alle sammen og så få én straffeparagraf, for så spørger jeg bare: Hvad med § 260, stk. 2? Der står jo direkte:

»Tvinges nogen til at indgå ægteskab, kan straffen stige til fængsel indtil 4 år.«

Skal den straf for arrangeret ægteskab så også nedsættes til 2 år, eller hvordan ligger det med det?

Kl. 11:27

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Karen Hækkerup (S):

Det skal den bestemt ikke. Jeg tror, at grunden til, at strafferammen for tvangsægteskab ligger på 4 år, er, at man formoder, der må være nogle seksuelle overgreb, som vil finde sted som følge af det ægteskab, som nogen mod sin vilje er blevet tvunget ind i.

Som jeg sagde, støtter vi regeringens forslag om en strafferamme på de 4 år, men af principielle grunde gør vi det, at vi stiller et ændringsforslag, som vi godt er klar over vil falde, men det er ud fra en betragtning om, at der endnu ikke er nogen, der er blevet dømt i Danmark. Ikke en eneste er blevet dømt i Danmark for at tvinge andre til at bære et religiøst hovedtørklæde. Og er forskellen i virkeligheden så stor, om vi siger, at vi tager den strafferamme, der allerede gælder, eller om vi laver en ny? Vores forslag er, at man bare starter med at sige, at det er den strafferamme, der i øvrigt gælder, og som er den, der har været gyldig, men som altså ingen endnu er blevet dømt efter, og så kan man altid sætte den op, hvis der viser sig et behov for det.

Jeg er godt klar over, at vi ikke får vores forslag igennem i Folketingssalen, og så vil vi selvfølgelig bakke op om regeringens forslag, for det er ikke sådan, at vi på nogen måde har sympati for folk, der tvinger andre til at iklæde sig religiøse beklædningsgenstande, der skjuler ansigtet, eller på nogen som helst anden måde ikke vil vise, at vi tager afstand fra det.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti støtter dette lovforslag, og vi støtter ethvert fornuftigt forslag, som har til formål at tage afstand fra brug af burka og niqab, og ethvert fornuftigt tiltag, som medvirker til at forhindre mennesker i at iføre sig en burka eller en niqab i det offentlige rum.

Ved De Konservatives sommergruppemøde i 2009 proklamerede partiet, at man ville forbyde burkaer i Danmark. For Dansk Folkeparti var det selvfølgelig godt at se De Konservative komme ind i kampen mod det her kvindeundertrykkende symbol og klæde. Socialdemokraterne bakkede op om et totalforbud mod burkaer i det offentlige rum, og det lød jo som lærkesang i Dansk Folkepartis ører.

Men så trak De Konservative i land igen. Argumenterne fra De Konservative for et burkaforbud var ellers håndfaste og klare: Man ville ikke se burkaer i Danmark, det var både kvindeundertrykkende og udansk, og derfor krævede man et totalforbud mod det her i Danmark. I Dansk Folkeparti var vi fuldstændig enige i de argumenter. Det var ord, som kunne være taget direkte ud af Dansk Folkepartis mund, og derfor blev vi også meget overraskede i Dansk Folkeparti, da vi senere erfarede, at De Konservative alligevel ikke ville bekæmpe burka og niqab med det mest effektive middel, der findes, nemlig et totalforbud.

Også Socialdemokraterne trak deres støtte til et burkaforbud tilbage, og hvorfor? Der var lige pludselig gået grundlov i sagen. Som et lyn fra en klar himmel konstaterede både De Konservative og Socialdemokraterne, at det var imod grundloven at forbyde kvinder at gå rundt i burka, og det udviklede sig faktisk til en farce i den offentlige debat og debatten på Christiansborg, må jeg konstatere.

Hverken burkaen eller den såkaldte niqab bør forekomme i Danmark. De hører ganske enkelt ikke til her, de er kvindeundertrykkende symboler, og verden over har kvinder ikke frit valg til at bestemme, om de vil have burka eller niqab på eller ej. Dermed er det med til at undertrykke kvindernes frie valg. I Danmark er ligestillingen en kerneværdi. Vi anerkender hinanden som ligeværdige – sådan er det, og sådan skal det være. Danmark ligger også i top på listen over lande, hvor ligestilling mellem mænd og kvinder er høj. En accept af burkaen og niqabben i Danmark er en helt forkert vej at gå i forhold til den ligestilling, som generation efter generation har knoklet for at opnå.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti synes, at man i lovens bestemmelser også direkte kunne have angivet, at når man henfører til beklædningsgenstande, der skjuler vedkommendes ansigt, er der ikke tale om en T-shirt eller et pandebånd, der er trukket enten op eller ned over ansigtet. Der er jo tale om burkaer og niqabber, det er det, vi skærper straffen for.

Når det her lovforslag så også sikrer, at man ikke kan sidde i vidneskranken i en domstol uden at vise sit ansigt, er det selvfølgelig også noget, som vi i Dansk Folkeparti kan bakke op om. Naturligvis skal man kunne se et vidnes ansigt og ansigtsudtryk, når denne vidner i en retssag.

Så Dansk Folkeparti støtter lovforslaget, men som Dansk Folkepartis ordfører kommer jeg selvfølgelig ikke uden om at sige, at vi i Dansk Folkeparti gerne så en helt anderledes skærpelse af lovgivningen vedrørende burka og niqab. Hvis man en gang for alle forbød burka og niqab i det offentlige rum, var vi virkelig på rette vej i Danmark. Og for at sige det med de samme ord, som De Konservative gjorde i forbindelse med deres sommergruppemøde, hører burka ikke til i Danmark, for burka er kvindeundertrykkende og udansk. Men det er åbenbart kun Dansk Folkeparti, der for alvor vil tage kampen op for et totalforbud.

Men Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kl. 11:33

Formanden:

Tak. Der er korte bemærkninger, og det er først hr. Tom Behnke.

Kl. 11:33

Tom Behnke (KF):

Det er jo, fordi ordføreren siger, at debatten nærmest har udviklet sig til en farce. Der vil jeg gerne høre, om det er sådan, at det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det, at man ønsker at overholde grundloven, tager hensyn til grundloven, det, at man vil overholde menneskerettighederne, tager hensyn til menneskerettighederne, er en farce.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:33

get af det, som Justitsministeriet svarede i et svar til Dansk Folkeparti. Vi har så desværre fundet ud af, at det ikke er noget, som man fra De Konservatives side eller regeringens side sådan set vil afprøve, og det er selvfølgelig dybt beklageligt.

Kl. 11:33

Kl. 11:36

Marlene Harpsøe (DF):

Det, der faktisk var begyndelsen på farcen, foregik jo ved De Konservatives sommergruppemøde tilbage i 2009, hvor den nuværende udenrigsminister sammen med den konservative ledelse proklamerede, at man ville have et totalforbud i Danmark mod burka. Og det bakkede vi selvfølgelig op om at der skulle være i Danmark. Farcen kom jo så efterfølgende, hvor der lige pludselig som et lyn fra en klar himmel kom en udtalelse om, at det var imod grundloven. Det konstaterede man lige pludselig. Når der sidder en række ministre i den konservative ledelse, som burde have styr på sådan nogle ting, undrer vi os over, hvordan man kan fremføre sådan noget, men så tage det tilbage igen, fordi man lige pludselig opdager, at det er imod grundloven. Det burde man egentlig have haft styr på, inden man fremsatte det.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi fra Dansk Folkepartis side ikke er enige i, at det er imod grundloven.

Kl. 11:34

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:34

Tom Behnke (KF):

Nu var det jo ikke noget, »man« konstaterede, det var faktisk nogle af landets førende jurister, der gjorde opmærksom på, at det, man var på vej ud i, var problematisk i forhold til grundloven og menneskerettighederne. Og der har vi så fra konservativ side den opfattelse, at så holder vi lige lidt igen, men det kan jeg forstå at Dansk Folkeparti ikke gør.

Hvis det var sådan, at man skulle lave en ordning, som var i overensstemmelse med menneskerettighederne f.eks., ville man, som nogle lande har valgt at gøre, kunne lave et totalforbud mod alle former for religiøse symboler overhovedet og alle former for politiske symboler overhovedet i det offentlige rum. Er det det, Dansk Folkeparti ønsker? Ønsker Dansk Folkeparti, at det skal være fuldstændig forbudt med enhver form for religiøs eller politisk tilkendegivelse i det offentlige rum? For det er den eneste mulighed, der er, for at lave et sådant forbud. Det synes vi Konservative ikke, men jeg vil høre, om Dansk Folkeparti er på vej ud ad den vej.

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Marlene Harpsøe (DF):

Nej, det er vi bestemt ikke, for vi ville jo ikke have demokrati, hvis man ikke kunne komme med politiske tilkendegivelser. Det er én ting. En anden ting er, at det jo var sådan, at embedsmænd i Justitsministeriet sagde, at burkaforbuddet *måske* var i strid med grundloven. Man havde gjort sig nogle overvejelser, og man havde kigget i lovteksterne, men sådan nogle vil jo falde forskelligt ud, alt efter hvem der sidder med lovteksterne på et givet tidspunkt. Og jeg er ikke i tvivl om, at vi også kan finde personer, som ikke mener, at det her er imod grundloven.

Men Justitsministeriet sagde, at de var mest tilbøjelige til at mene, at forbuddet mod at bære burka i det offentlige rum ville indebære, at nogen på grund af trosbekendelse blev berøvet adgang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder m.v. Det var no-

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 11:36

Line Barfod (EL):

Jeg vil først høre, om Dansk Folkeparti og fru Marlene Harpsøe har kendskab til en eneste sag, hvor man har haft mistanke om, at der her var en kvinde, som var tvunget til at gå med burka. Vi er fuldstændig enige i, at vi skal gøre, hvad vi kan for at få kvindefrigørelse for alle kvinder i Danmark, og for at de skal have retten til fuldstændig selv at bestemme, hvilket tøj de har på, men vi mener så, at det er en væsentlig del af friheden i et demokrati, at man så også har fuld ret til selv at bestemme, hvilket tøj man vil have på.

Jeg vil bare høre, om Dansk Folkeparti også mener, at det er kvindeundertrykkende, hvis man bliver tvunget til at gå med næsten intet tøj på. Og i forlængelse af det og den debat, vi havde i fredags om straf for at købe sex hos kvinder, der er handlet, vil jeg sige, at det undrer mig lidt, hvis Dansk Folkeparti mener, at det er meget vigtigt at lovgive her i forhold til et problem, som reelt ikke har kunnet bekræftes eksisterer i virkeligheden, i forhold til at lovgive om et problem, som vi mener er meget stort.

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:37

Marlene Harpsøe (DF):

Det er godt nok en bred debat, vi får her, når vi også kommer ind på handlede kvinder osv. Det er jo en sag, som var oppe her i sidste uge, så det er klart, at det ikke er en sag, jeg vil ind på nu, for den synes jeg faktisk har været drøftet igennem. Men vedrørende brug af burka vil jeg sige, at i et land som f.eks. Iran er der jo masser af kvinder, som ikke har andre muligheder end at iføre sig den her burka, hvis de skal uden for deres dør, og i Dansk Folkeparti kan vi bare ikke acceptere den her beklædningsgenstand, det her symbol på kvindeundertrykkelse. Burkaen er også i vores øjne både et åndeligt og et fysisk fængsel. I Danmark har vi ligestilling, vi har frihed, og det skal jo være muligt for kvinder, uanset om man bor i Danmark eller i Iran, at bevæge sig frit rundt og klæde sig, som man vil. Men en burka er jo netop at lægge et låg over den frihed.

Kl. 11:38

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:38

Line Barfod (EL):

Alle partier i Folketinget er enige om at fordømme den undertrykkelse, der finder sted i Iran, Saudi-Arabien og i andre lande, også lande, som Danmark i nogle sammenhænge er allieret med. Så det kan der ikke være så meget tvivl om.

Det, der er diskussionen, er, hvorvidt man i Danmark skal have ret til selv at bestemme, hvad man vil have på af tøj. Nu siger fru Marlene Harpsøe, at det er et politisk symbol, hvis man har burka på. Betyder det, at Dansk Folkeparti vil til at forbyde politiske symboler?

Det andet er så spørgsmålet om menneskehandel, og der undrer det mig altså stadig, at Dansk Folkeparti er så optaget af at lovgive

på det her område omkring burkaer, for vi har ikke kendskab til, at der har været en eneste sag, fru Marlene Harpsøe kom heller ikke med noget eksempel på en sag, hvor man har mistanke om, at nogle er tvunget til at gå med burka. Men i forhold til mænd, der voldtager kvinder, der er ofre for menneskehandel, ved vi, at der er en lang række sager, og alligevel synes Dansk Folkeparti ikke, at vi der skal gå ind og lovgive. Det misforhold, der er der, undrer mig bare, hvis det er ligestilling, der er begrundelsen.

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Marlene Harpsøe (DF):

Nej, jeg kan ikke på stående fod nævne en bestemt sag, hvor der er en kvinde i Danmark, der er blevet tvunget til at gå med burka. Men det er jo heller ikke sådan, at vi i Folketinget altid skal lovgive bagud. Vi kan jo også være forudseende og udvise rettidig omhu.

Når det så er sagt, er vi jo i Dansk Folkeparti heller ikke begejstrede. Vi stemmer selvfølgelig for lovforslaget her i dag, men vi vil meget gerne have taget skridtet endnu videre, vi ville gerne have lavet et totalforbud, for ellers sikrer vi ikke kvinderne den frihed, som vi jo gerne ser i Danmark.

Kl. 11:40

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vores udlandsgæld nærmer sig 100 mia. kr., vores sygehuse fyrer sygeplejersker, SOSU-assistenter og portører, skoler over hele landet skruer timetallet ned, klassekvotienten sættes op, og de lærere, der skal uddanne vores børn, bliver fyret. Vores skoler, hospitaler og mange andre offentlige bygninger forfalder for gud ved hvilket år i træk, trods et historisk økonomisk opsving vokser arbejdsløsheden, og vores fælles værdier forfalder. Alligevel står vi her og diskuterer, om vi skal hæve strafferammen for noget, som ingen er blevet sigtet for, som ingen er blevet dømt for, og som fornuftigt nok allerede er ulovligt.

Jeg noterede mig også, at hr. Kristian Thulesen Dahl i fredags kritiserede regeringen for regeringsførelsen, og det er der tusind gode grunde til. Men hvilke grunde valgte han så? Ja, han hævdede, at regeringen svigtede, fordi både statsministeren og udenrigsministeren har taget fri og er udeblevet fra vigtige møder. I SF synes vi faktisk også, at regeringen er elendig, og aflysningen af ambassadørmødet og det arktiske topmøde er ret pinagtig. Men er det virkelig de største problemer i Danmark, som hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti evner at identificere? Mens der gives skattelettelser til bankerne og de mest velhavende i det her land, er fattigdommen vokset. Vi har psykisk syge og handicappede, som døjer med manglende hjælp og pleje, og der er flere, der lever på gaden, og vi har fængsler, som fyldes op med rocker- og bandemedlemmer. Alligevel skal vi stå her og diskutere et forslag fra regeringen om, hvorvidt vi skal hæve strafferammen for noget, som ingen nogen sinde er blevet sigtet for, ingen nogen sinde er blevet dømt for, og som allerede er ulovligt i henhold til gældende lov.

Det er ude af proportioner, og det er pinligt for regeringen, og det er pinligt for Dansk Folkeparti. Helt ærligt, det er jo heller ikke andet end et skalkeskjul for den burkafarce, som De Konservative har underholdt danskerne med hen over hele sommeren. Betyder den kritik, vi så kommer med her i dag, at det er fint at tvinge folk til at

gå i burka? Nej, men vi synes ikke, at der er nogen grund, i hvert fald ikke nogen saglig grund, til at gøre noget dobbelt forbudt, når der ikke en eneste gang er nogen, der er blevet sigtet eller dømt for den form for tvang. Og det er allerede ulovligt i dag.

Så lad mig skære det ud i pap: SF er præcis lige så optaget af at forhindre tvang, også når det gælder brug af burka og alt andet, som alle andre i det her Folketing, men det her forslag ændrer overhovedet ikke på det, og derfor agter vi at stemme gult. Hvis den her regering, gerne i samarbejde med os, kan komme med nogle reelle forslag, som vil mindske presset på unge med anden etnisk baggrund, når det gælder omskæring, tvangsægteskab og tvang med hensyn til klædedragt, hvem man må ses med osv., medvirker vi gerne.

Kl. 11:43

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg synes faktisk, at det her er et godt lovforslag, for hvad er det egentlig, lovforslaget vil medføre, hvad er det, man ønsker at opnå med det her lovforslag? Det, man ønsker at opnå, er at beskytte de her kvinder bedre; altså at beskytte de kvinder, der allerede bliver tvunget til f.eks. at gå med burka, og de kvinder, der kan se frem til at blive tvunget til det i fremtiden. Det er en hjælp til de pågældende kvinder.

Det er også et udtryk for, og det vil jeg gerne sige med de konservative briller på, at vi ser burkaen som et udtryk for et menneskesyn, et kvindesyn, der ikke hører hjemme i det danske samfund. Det gør det ikke. Vi bryder os ikke om det. Det symboliserer, at kvinder er mindre værd end mænd. Det mener vi bestemt ikke. Vi går ind for absolut ligestilling, og derfor bryder vi os ikke om det.

Vi lagde derfor også op til, at vi skulle have en debat om det her emne. Det har vi så fået. Jeg synes, der været en god debat. Den har måske undervejs strittet i forskellige retninger, men vi har haft en god debat, hvor vi har fået diskuteret og vendt argumenterne både for og imod forskellige former for tiltag, der kan hjælpe de her kvinder mod at gøre noget imod deres vilje.

Det har så bl.a. medført, at man også har undersøgt muligheden for, om man kunne lave et egentligt forbud. Det har vist sig ikke at kunne lade sig gøre, og så skal man selvfølgelig lade være med at gøre det. Vi skal ikke begynde at lave nogle tiltag, som kan stride mod vores egen grundlov. Det ville være helt fjollet at gøre. Det, man skal gøre, er at gøre det, man *kan* gøre for at hjælpe de pågældende kvinder.

Det, vi jo gør med lovforslaget, er fuldstændig entydigt at skrive i paragraffen, at det simpelt hen er ulovligt. Det betyder jo, at den kvinde, der står over for at blive tvunget af sin mand, simpelt hen med lovtæksten i hånden kan sige til sin mand: Prøv nu at se her, det står sort på hvidt i dansk lovgivning, at det, som du er ved at tvinge mig til, er ulovligt – og det er ikke bare ulovligt, for lovgiverne mener, at det her er så krænkende, at de siger, at der er dobbelt op i strafferammen.

Det er altså ikke bare en ny forbudsbestemmelse. Det er dobbelt op i strafferammen, fordi vi betragter det som utrolig nedværdigende og krænkende, at der er nogle mænd, der har den forskruede opfattelse, at de skal tvinge deres kvinder, deres koner, til at gå med burka eller andet tildækkende.

På den måde vil loven her have en præventiv og forebyggende effekt, og det er jo tit det, vi efterlyser herinde, nemlig at vi ikke bare straffer, men også laver nogle spilleregler, der gør, at vi kan forebygge og lave præventive tiltag. Jeg er helt overbevist om, at den her

lov vil virke på samme måde, som da vi lavede lovgivningen om tvangsægteskaber.

Det var jo sådan set også forbudt før, men vi har lavet et stk. 2, hvor vi i fuldstændig klar tekst har skrevet, at tvangsægteskaber er decideret forbudt, og hvor vi også har lavet en dobbelt op i straffesammenhæng, så de kvinder, der ellers kunne se frem til at blive tvunget ind i et ægteskab, med den lov i hånden klart og tydeligt kan dokumentere og forklare deres mænd og familie, at det, de er i gang med, simpelt hen er ulovligt i Danmark, og at de nu lever i Danmark og derfor også må leve efter de regler, der er i Danmark. Og sådan skal det selvfølgelig være.

Så det her er et forslag, der på den bedst mulige måde beskytter kvinderne, og det synes vi fra konservativ side er rigtig godt.

Med hensyn til den anden del af forslaget, som handler om domstolene og vidneførelse, har vi jo allerede i dag den her umiddelbarhed, der skal være i retten. Sagens parter, anklager og forsvarer, dommere og nævninge osv. kan se ansigtsstrækkene og mimikken hos den, der afgiver vidneforklaring, så de ved, hvad der bliver sagt, og også kan følge personen igennem en vidneforklaring, så det ikke bare er ord, der bliver læst op.

Det er sådan set allerede i dag sådan, at domstolen kan sige, at man f.eks. skal tage sin burka af, men med lovforslaget her vendes det ligesom om, ved at det siges, at udgangspunktet er, at alle skal møde op med åbent ansigt. Det er kun undtagelsesvis, at dommeren kan sige: O.k., i det her tilfælde accepterer eller godkender vi det; der tillader vi, at man kan få lov til at være tildækket.

Det får altså undtagelsens karakter, og det er jo langt bedre, at vi vender lovgivningen på den måde, at udgangspunktet er, at man ikke må være tildækket, frem for at det er som i dag, hvor man i virkeligheden skal møde op, som man er, og så er det kun, hvis dommeren siger, at solbrillerne eller burkaen lige skal tages af, at det sker. Vi kommer altså til vende det den anden vej rundt. Det synes jeg er hensigtsmæssigt, for så skal det ikke være en selvstændig diskussion under retsmødet, for så er det bare sådan, at man skal møde op med åbent ansigt, når man afgiver en vidneforklaring i dansk retssal.

Så det er to gode forslag, som vi venter os meget af i fremtiden, og derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 11:48

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning. Fru Pia Adelsteen.

Kl. 11:48

Pia Adelsteen (DF):

Tak. I Frankrig er det sådan, at der er et flertal for at forbyde burka og niqab, fordi man der mener, at det strider mod den franske identitet og mod franske principper, som garanterer lighed mellem mænd og kvinder.

Så vil jeg gerne i lyset af hr. Tom Behnkes spørgsmål til fru Marlene Harpsøe høre, om hr. Tom Behnke mener, at Frankrig dermed bryder eller tilsidesætter menneskerettighederne.

Kl. 11:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:49

Tom Behnke (KF):

Jeg er glad for, at fru Pia Adelsteen tager sig tid til at stille det spørgsmål, for det giver mig så anledning til at præcisere, hvad det var, jeg sagde, da jeg havde en kort bemærkning.

Det, der gør sig gældende, er, at menneskerettighederne sådan set tillader, at man laver et totalforbud mod alle religiøse og/eller politiske symboler i det offentlige rum. Det må man gerne. Altså, man har sådan et fuldstændig bart samfund uden nogen form for tilkendegi-

velser. Det må man gerne. Men menneskerettighederne tillader ikke, at man forbyder nogle symboler, men tillader nogle andre.

Derfor er det, man i øjeblikket gør i Frankrig, at man er i gang med at forbyde alle symboler. Det vil vi fra konservativ side ikke være med til. Vi synes, det ville være ærgerligt, hvis det blev sådan i Danmark. Derfor har vi holdt os tilbage og accepteret og erkendt, at menneskerettighederne og grundloven ikke giver os den mulighed, som vi først havde spillet ud med, og derfor må vi gøre det bedst mulige, der kan lade sig gøre inden for lovens rammer.

Kl. 11:50

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 11:50

Pia Adelsteen (DF):

Det underer mig lidt, at hr. Tom Behnke er så skråsikker på, at menneskerettighederne ikke tillader det her forbud. Mig bekendt er det ikke sådan noget, de har taget stilling til.

Det, man har gjort i Frankrig, er netop – det er jeg enig med hr. Tom Behnke i – at man siger, at man forbyder det hele. Det ønsker jeg heller ikke. Vi skal ikke have et kulturløst Europa. Det er slet ikke det, jeg går ind for. Men mig bekendt har man ikke i den europæiske menneskerettighedskonvention overhovedet taget stilling til, om man kan forbyde burka og niqab. Det har man ikke taget stilling til. Så jeg vil da gerne vide, om hr. Tom Behnke er mere oplyst, end jeg er.

Kl. 11:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:50

Tom Behnke (KF):

Det sidste skal jeg ikke kunne svare på. Men jeg ved, at der er andre mennesker i det her samfund, som er det. Det er jo så dem, man spørger, når man bliver i tvivl. Det har vi gjort. Der har jo løbende været diskussion om det her, for vi havde også diskussionen, da vi diskuterede, hvordan dommere måtte være påklædt. Der blev man jo nødt til at lave en regel, der hed, at der ikke måtte være nogen former for politiske eller religiøse symboler ved domstolene. Det var man nødt til.

Allerede der fik vi jo en juridisk afdækning af spørgsmålet i forhold til menneskerettighederne. Bl.a. Institut for Menneskerettigheder var inde og assistere med et høringssvar i den forbindelse og hjalp os på rette vej med hensyn til menneskerettighederne, som vi fra konservativ side ønsker at overholde. Vi Konservative ønsker at overholde vores grundlov. Det er derfor, vi gør det bedst mulige inden for lovgivningens rammer. Inden for vores højeste lov, grundlovens rammer gør vi det, vi kan, og så meget, vi kan, for at beskytte de her kvinder. Det synes vi nemlig de har fortjent. De lever i Danmark, og så skal de også have de samme rettigheder som andre danske kvinder.

Kl. 11:51

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:51

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg forstår da godt, at hr. Tom Behnke gerne vil overholde grundloven. Det vil vi da også gerne i Dansk Folkeparti.

Når vi stiller os kritiske over for argumentationen fra Det Konservative Folkeparti, er det jo, fordi Justitsministeriet sådan set har vurderet sagen og er kommet frem til, at det *måske* er imod grundlo-

ven at totalforbyde burka og niqab i det offentlige rum – måske. Altså, hr. Tom Behnke må da vide, at et måske, som man er kommet frem til, er noget helt andet, end at man slet ikke kan forbyde burka og niqab, fordi de er i strid med grundloven. Er hr. Tom Behnke ikke enig i det?

Kl. 11:52

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:52

Tom Behnke (KF):

Altså det, der gør sig gældende, er jo, at hvis det nu var et forslag, som Dansk Folkeparti var imod, så ville Dansk Folkeparti bruge en sådan udtalelse som det vigtigste argument for ikke at gøre noget. Det nytter ikke noget, at man bruger grundloven efter behov og efter behag, og hvordan det nu lige passer, efter hvordan man selv synes at tingene skal være skruet sammen. Det duer ikke.

Når landets førende jurister siger, at det her kommer til at være i strid med grundloven og i hvert fald i strid med menneskerettighederne, bliver man nødt til at sige, at vi er på gyngende grund med vores forslag. Så bliver man nødt til at træde et skridt tilbage og sige: O.k., det er ikke en farbar vej. Lad os dog gøre noget andet i stedet for.

Det, vi har et ønske om fra konservativ side, er at hjælpe og beskytte de her kvinder, som bliver undertrykt mod deres vilje. Det opnår vi med det her lovforslag, og dermed har vi nået det, vi gerne vil.

Kl. 11:53

Formanden:
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:53

Marlene Harpsøe (DF):

Justitsministeriet har skrevet om de internationale konventioner, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ikke har haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt indførelsen af et forbud mod at bære burka i det offentlige rum er foreneligt med konventionen, herunder artikel 9.

Nu er det jo sådan, at hverken burka eller niqab konkret er nævnt i hverken grundloven eller den europæiske menneskerettighedskonvention, så derfor bygger den her diskussion vel alene på nogle subjektive fortolkninger af lovteksten. Er hr. Tom Behnke ikke enig i det?

Kl. 11:54

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:54

Tom Behnke (KF):

Enhver tolkning af en lovtekst vil være subjektiv, selv når domstolene foretager den. Det kan man ikke komme uden om. Når der ikke har været nogen sager, man har kunnet forholde sig til, er det jo, fordi der netop ikke er nogen, der overhovedet har bevæget sig i nærheden af, at det var en sag, der kunne prøves ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det betyder jo ikke, at man ikke kan kigge på de paragraffer, der er om religionsfrihed. Der er nogle bestemmelser der, som er ret entydige, og som jeg ikke tror man behøver at diskutere ret længe for at finde frem til. Hvis man vil have et sådant forbud, er det et forbud, der skal gælde alle religiøse symboler, alle politiske symboler. Det er vi ikke indstillet på fra konservativ side, det er vi ikke.

Derfor må vi gøre det næstbedste, nemlig at gå ind og gøre det, vi gør med det her lovforslag, altså beskytte de pågældende kvinder bedst muligt mod overgreb fra deres mænd. Det gør man rent faktisk med det lovforslag, der ligger her.

Kl. 11:55

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Lone Dybkjær.

Kl. 11:55

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Som andre ordførere har været inde på, indeholder det her forslag jo to afdelinger, og jeg vil tage dem hver for sig.

Spørgsmålet er først: Tvinges nogen til at bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt, så kan straffen stige til 4 år. Men det er jo allerede i dag forbudt at tvinge nogen til at bære en ganske bestemt beklædningsgenstand. Det, der sker her – ud over at man forhøjer strafferammen – er, at man skaber usikkerhed om, at det faktisk er forbudt at tvinge en til at gå topløs, altså en manglende beklædningsgenstand. Det skaber jo faktisk den usikkerhed, ved at man sætter den her paragraf ind.

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at allerede i dag kan ingen tvinges til at bære en bestemt påklædning, og det er det afgørende.

Så har der ikke været nogen som helst sager om burka, og derfor er det jo sådan helt vanvittigt og igen symbolsk bare at forhøje strafferammen til 4 år. Man kunne ligesom tænke sig, hvis det var det, forslaget gik ud på, at det blev præciseret, at tvinges nogle til at bære en bestemt beklædningsgenstand eller ikke nogen, så er det strafbart allerede i dag. Så havde man fået end de tekster, der er i øjeblikket. Men det, man gør, er selvfølgelig at hæfte sig ved burkaen, og til trods for at der ikke har været nogen sager, er det der, man sætter ind. Det kan jo ikke undre nogen, når man tænker på den diskussion, der er her i landet om det.

Men det, der er afgørende, er vel, hvordan man skal hjælpe de kvinder, hvis det endelig var det. Det, der er kernen, er selvfølgelig, at det er svært at få de kvinder frem på banen, som tvinges til at bære en påklædningsgenstand, som de ikke ønsker – hvis der er nogen kvinder, der gør det.

Der kunne man jo sådan set også omvendt sige: I betragtning af hvor langt ligestillingen er kommet her i landet, kunne det jo godt være, at kvinder simpelt hen ikke ville finde sig i, at der var nogle, der påduttede dem en bestemt beklædningsgenstand, og at de derfor gik i det frivilligt.

Alt fortaber sig i det dunkle, fordi vi ikke har nogen som helst sager.

Men det, der er afgørende, er selvfølgelig, at ingen skal tvinges til at bære en bestemt beklædningsgenstand, selvfølgelig ej heller kvinder, der bliver tvunget til at bære en burka. Det står også i lovgivningen i dag. Det kunne man så have præciseret, frem for at man bare hæftede sig ved ansigtet. Det er jo sådan set kun en lille del. Der er mange andre ting, jeg heller ikke synes man skal tvinges til, hvilket jeg allerede har været inde på.

Så er der den anden afdeling. Det er så spørgsmålet om at vidne i retten. Der sætter man sådan en omvendt paragraf ind i § 168, som Dommerforeningen jo ikke mener er nødvendig, for de mener, at de har mulighederne i dag. Derfor er det sådan set overflødigt.

Det, jeg synes man kan spørge om, og det synes jeg er en lille smule uklart, er, om Dommerforeningen mener, at det er o.k. med de der paragraffer, altså med de to ændringer, der er i § 178. Det er klart nok, at Dommerforeningen ikke mener, at § 168 er nødvendig,

men jeg er usikker på, hvad Dommerforeningen de facto siger til ændringen i § 178.

Jeg mener, at dommerne har mulighed for at gøre tingene i dag, men de har ikke sådan specifikt sagt, at de var imod, at man tilføjede de to gange to sætninger, altså de to sætninger, som er ens i § 178. Det vil jeg sådan set godt spørge justitsministeren om. Hvis han kan svare nu, er det fint. Og hvis han først kan svare under udvalgsarbejdet, så må vi få det afklaret der.

Men Det Radikale Venstre er imod den her symbollovgivning. Det er jo klart, at der er et flertal for det, men det er og bliver en symbollovgivning. Det er og bliver, fordi VKO ønsker at få en diskussion hen et sted, som ikke vil løse nogen problemer, i stedet for at tage sig af en lovgivning eller nogle tiltag, der måske kunne løse nogle problemer.

Kl. 11:59

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 11:59

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det her lovforslag handler jo dybest set om at redde den lille smule, der er tilbage af Konservatives ære i den her sag. Konservative spillede i sommer ud med, at nu skulle burkaer forbydes, og prøvede at konkurrere med Dansk Folkeparti om at tiltrække indvandrerfjendtlige stemmer. Da man opdagede, at det var i strid med grundloven, hvilket man ikke havde tjekket i forvejen, på trods af at man havde justitsministerposten, og på trods af at det burde være viden for mange i Konservative og egentlig også ligge grundlæggende i deres egne holdninger, at vi ikke kan forbyde bestemte religiøse beklædningsgenstande for kun én gruppe; da man altså indså, at det var i strid med grundloven, måtte man finde på et eller andet andet, og så fik vi den her undersøgelse, der så viste, at der stort set ikke er nogen i Danmark, der går med burka, og at der i hvert fald heller ikke er noget, der tyder på, at de, der går med burka, er tvunget til at gøre det. Alligevel kommer man så med det her lovforslag, hvormed man siger, at nu skal vi skærpe straffen for at tvinge nogen til at gå med burka.

Det er altså meget svært at se noget som helst sagligt formål med den bestemmelse. Det er kun for at redde De Konservatives ære en lillebitte smule, og vi kan ikke se nogen som helst grund til at støtte det forslag. Vi er helt enige i, at man hverken må tvinge nogen mennesker til at gå med bestemte beklædningsgenstande eller til at gå uden. Vi mener, at det er lige så væsentligt, at der ikke er nogen, der bliver tvunget til at gå topløse eller gå i meget udfordrende tøj eller andet. Vi mener sådan set, at det, hvis man ser på påklædningen i dag, er et lige så stort problem, at mange kvinder går meget afklædt, som at nogle kvinder går med burka. Vi mener, at man i lige så høj grad burde diskutere, hvordan vi når frem til en situation, hvor hver eneste kvinde tager det tøj på, hun har lyst til at have på, og ikke lader sig diktere af nogle bestemte normer – hverken i forhold til religion, politik, mode eller andet.

Så er der spørgsmålet om retsplejeloven og vidner. Der er jeg fuldstændig enig med fru Lone Dybkjær i, at vi skal have afklaret, hvad det er, Dommerforeningen siger i sit høringssvar. Den praksis, som Dommerforeningen har givet udtryk for de har haft hidtil, hvor de kan sige til folk, at de skal tage en kasket eller solbriller eller andet af, er fornuftig, synes jeg. Det har der hidtil ikke været et eneste problem med. Hvis Dommerforeningen mener, at det kan være nødvendigt at få præciseret noget i retsplejeloven i denne konkrete anledning, er vi villige til at se på det, men vi kan ikke se nogen som helst grund til at lave et specifikt forbud mod bestemte typer tildækning af ansigtet. Vi stoler sådan set på, at dommerne er fuldt ud i

stand til at vurdere, hvornår der er behov for at gøre noget eller ikke gøre noget.

I forhold til hvad den her bestemmelse kommer til at betyde, forstår jeg simpelt hen ikke helt, hvad det er, man forestiller sig, ud over at man vil gå efter, hvis der skulle være en enkelt et eller andet sted, som man kan påstå tvinger nogen til at gå med en burka. Det er der ikke noget der tyder på man vil opleve i praksis, og derfor kan jeg ikke lade være med lige at spørge, om det også kommer til at gælde i andre situationer. Vil f.eks. forældre, der, når det er hundekoldt udenfor, tvinger deres børn til at tage en elefanthue eller andet på, for at de ikke får frostskafer, blive omfattet af den her bestemmelse, eller er det kun burkaklædte man går efter, sådan at alle andre ikke vil være omfattet?

Så kan jeg ikke lade være med, som jeg også var inde på i de korte bemærkninger, at undre mig, hvis det, man virkelig er optaget af, er ligestillingsproblemer i Danmark, hvis det, man virkelig er optaget af, er, at der er kvinder, der bliver udsat for overgreb. Vi har altså menneskehandel i Danmark, vi har kvinder, der bliver holdt som slaver, vi har ifølge regeringens egne tal 250 voldtægter om året af udenlandske kvinder, der er slaver i Danmark. Der er der virkelig for alvor brug for en voldsom indsats. Der er virkelig brug for, at man går ud med både politi, retssystem osv. for at stoppe de mænd, der udnytter kvinderne, for at stoppe de mænd, der voldtager kvinderne.

Men her hører vi hverken særlig meget til de borgerlige partier i regeringen eller til Dansk Folkeparti. Det burde da virkelig være noget, man var optaget af, frem for de ganske få tilfælde, der er af burkaklædte, og hvor det – som Kvinderådet skriver i sit høringssvar – er rådgivning, vejledning hjælp osv., der skal til i stedet, for at få dem til at lade være med at gå med burka. Det er ikke lovgivning, der her er påkrævet. Så vi mener, at man skulle bruge kræfterne der, hvor der virkelig er alvorlige problemer, og så skal vi lade være med at lave den her slags symbollovgivning, som ikke tjener andet formål end at konkurrere med Dansk Folkeparti om, hvem der er bedst til at svine udlændinge til.

Kl. 12:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 12:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Også når det gælder det her forslag, skal jeg sige tak for den overvejende positive modtagelse af lovforslaget. Der var da i hvert fald et flertal, som ville bakke lovforslaget op. Der var enkelte dissenser, og dem skal jeg lige vende tilbage til.

Men det er jo et lovforslag, som følger op på rapporten fra januar i år fra regeringens arbejdsgruppe om burka, niqab og lignende beklædning. I den rapport lagde arbejdsgruppen jo op til dels en fordobling af strafferammen for at tvinge nogen til at bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt, dels en præcisering i retsplejeloven af rettens adgang til at kræve, at et vidne ikke under forklaring i retten bærer en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt.

I overensstemmelse med det foreslås det her at skærpe straffen for ulovlig tvang efter straffelovens § 260 i tilfælde, hvor nogen tvinges til at bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt. Formålet med den skærpelse af straffen er jo at sikre, at strafferammen for den her særlige form for ulovlig tvang afspejler, at det er en tvang, der udgør et alvorligt indgreb i den personlige frihed, som vil kunne have både væsentlige og vidtrækkende konsekvenser for den pågældende, der bliver tvunget til det.

Derudover foreslår vi at ændre retsplejeloven, så det udtrykkeligt er fastslået, at et vidne ikke under afgivelse af forklaring for retten må bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt, medmindre retten undtagelsesvis tillader det. Formålet er jo at und-

gå, at der i konkrete sager ved domstolene er nogen som helst tvivl om rettens adgang til at kræve af et vidne, at den pågældende ikke bærer en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt.

Jeg noterede mig, at fru Lone Dybkjær spurgte ind til Dommerforeningens svar, og det kan vi jo tage op under udvalgsbehandlingen, hvis der er behov for det, for jeg skal jo ikke give mig af med i øvrigt at fortolke, hvad andre måtte mene med det, de skriver. Men det, som Dommerforeningen gør gældende – det var fru Line Barfod i hvert fald også lidt inde på – er, at de mener, at den formulering, der oprindeligt var i § 168, stk. 2, var uhensigtsmæssig. Det er en specifik regel, der kan give anledning til uheldige modsætnings slutninger, fordi man sagde, at vidner i praksis ofte anmodes om at tage kasketter, solbriller eller lignende af, og kan man så ikke længere anmode om det? Der har de så fra Dommerforeningens side foreslået en bredere formuleret bestemmelse, som sikrer, at retten også fremover kan træffe de beslutninger.

Der har vi så i bemærkningerne præciseret, at der med den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 168, stk. 2, ikke ændres ved den adgang, som retten i øvrigt har efter gældende ret til at træffe beslutninger af hensyn til bl.a. bevisførelsen eller opretholdelse af ro og værdighed i retslokalet. Retten vil således f.eks. fortsat kunne anmode vidner m.fl. om at afføre sig bl.a. kasketter eller solbriller, og dermed mener jeg, at der er taget højde for Dommerforeningens bemærkninger. Men hvis der er brug for en yderligere uddybning, kan vi jo tage det op under udvalgsbehandlingen.

Må jeg så ikke sige, at jeg synes, det var interessant, at Socialistisk Folkeparti gjorde en del ud af at omtale en lang række væsentlige samfundsproblemer for sådan ligesom at anskueliggøre, at der var meget andet, der var mere vigtigt end det her; det mente SF. Og da Socialistisk Folkepartis ordfører så var færdig med at gennemgå det, fik vi derudover at vide, at Socialistisk Folkeparti er lige så optaget af det her problem, altså med burka, niqab osv., som alle andre. Der må jeg bare sige: Begge dele kan jo ikke være rigtigt. Altså, det kan jo ikke være rigtigt, at Socialistisk Folkeparti både mener, at det her slet ikke er væsentligt i forhold til alle mulige andre væsentlige samfundsproblemer, så det skal vi ikke tage os af, og at Socialistisk Folkeparti samtidig siger, at de mener, at det er lige så væsentligt, som alle andre gør. Der må vi ved lejlighed få at vide, om Socialistisk Folkeparti mener det ene eller det andet, for man kan ikke have begge synspunkter, som de giver udtryk for her. Men det er jo en tendens i denne tid, at Socialistisk Folkeparti har det med, at de gerne vil give udtryk for alle tilgængelige synspunkter, for så har de lige som dækket alle grupper ind. Og det er jo også en måde at forsøge at hverve stemmer på.

Ellers vil jeg bare sige tak for en, synes jeg, god debat, vi har haft. Jeg ser frem til en velvillig behandling af lovforslaget i Retsudvalget, hvor jeg selvfølgelig vil lytte til de bemærkninger, der måtte være, og besvare de spørgsmål, der er.

Kl. 12:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:10

Lone Dybkjær (RV):

Når jeg rejser spørgsmålet, er det jo, fordi man indfører det, som man indfører i § 168, som altså siger, at med mindre retten undtagelsesvis tillader det, må et vidne ikke under forklaring bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt. Men den ret har retten jo i dag.

Det, man så modsætningsvis kan slutte, er, at dommerne så ikke længere må sige, at vidnet nu skal fjerne sin kasket, for det er jo altså også i nogle sammenhænge et symbol for nogle, eller fjerne en ganske bestemt jakke, som reklamerer for Hells Angels eller noget andet. Der har jeg indtryk af at man hos dommerne har friheden i dag,

og så synes jeg, at når der kun står det her, kan man slutte modsætningsvis. Det er sådan, jeg opfatter det, men vi kan jo selvfølgelig tage det under udvalgsarbejdet.

Kl. 12:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 12:10

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Forholdet er jo, at det, vi fastslår nu i stk. 2, er, at medmindre retten undtagelsesvis tillader det, må et vidne ikke under forklaring bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt. Altså, det er hovedreglen, det må man ikke. Det var det, Dommerforeningen var bekymret for, nemlig om det modsætningsvis kunne sluttes, at så kunne man modsat ikke gøre andet, altså skride ind over for andre former for beklædningsgenstande som solbriller, kasketter, og hvad ved jeg. Så har vi i bemærkningerne præciseret, at det ikke ændrer ved, at retten fortsat vil kunne gøre det. Dermed mener jeg, at der er taget højde for det, men vi kan jo altså som sagt tage det op under udvalgsbehandlingen.

Kl. 12:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:11

Lone Dybkjær (RV):

Spørgsmålet er, om man har rettigheden i forvejen, og det har jeg forstået at man har. Det vil sige, at når man så indfører noget nyt, må man da anstændigvis spørge sig selv om, hvad søren meningen er med det her. Hvis man har retten i forvejen, er der ingen grund til at lave en paragraf, medmindre man vil lave noget symbollovgivning, medmindre man vil hænge nogle ganske bestemte grupper ud. Dommerne har i dag muligheden for at sige, at man altså ikke kan være vidne, hvis man dækker ansigtet til, og nu står det også i loven. Der har ikke været nogen problemer, der har ikke været nogen sager, hvor der har været tvivl. Hvorfor i alverden skal vi så lave lovgivning om det?

Kl. 12:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 12:12

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jamen forskellen er jo, at nu er det den klare regel, at man ikke må bære beklædning, der skjuler ansigtet. Nu er det ikke bare noget, dommeren som udgangspunkt kan beslutte; nu er det en hovedregel, at det må man ikke, medmindre dommeren bestemmer det modsatte. Og det er jo en væsentlig forskel fra i dag.

Kl. 12:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 12:12

Line Barfod (EL):

Ikke ifølge dommerne. Så jeg vil da gerne høre, hvad det er for en viden, som justitsministeren har om, at der skulle være en lang række sager, hvor nogle har vidnet i burka. Jeg har ikke hørt om det, og jeg har heller ikke indtryk af, at Dommerforeningen og de andre, der har afgivet høringssvar, har hørt om det. Derimod er der i retssagerne indimellem problemer med, at nogle har kasketter, solbriller eller rygmærker på, eller andre former for uniformering, og det har dommerne hidtil vurderet at de kunne kræve at folk tog af.

Hvis man indskrænker det til kun at være noget på ansigtet, vil der være andre ting, andre beklædningsgenstande som rygmærker og andet, som dommerne ikke længere vil have mulighed for at bede folk om at tage af. Derfor vil jeg bare gerne høre, om ikke justitsministeren vil være åben over for at se på, at det her ikke bliver ren symbollovgivning, men faktisk vil lytte til Dommerforeningen.

Kl. 12:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 12:13

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg leder efter ord, hvormed jeg for tredje gang kan sige – for jeg har åbenbart ikke udtrykt mig klart nok de første to gange – at vi netop i lyset af Dommerforeningens bemærkninger her har indføjet en præcisering i bemærkningerne, hvor vi siger, at der med den ændring, vi laver af § 168, stk. 2, ikke sker nogen ændring i den adgang, som retten i øvrigt har efter gældende ret til at træffe beslutninger om beklædningsgenstande, som folk har på, og som man så ikke vil have, at de bærer, af hensyn til opretholdelse af ro og værdighed i retslokalet og af hensyn til bevisførelsen osv. Så der er altså ikke sket nogen begrænsninger i rettens adgang til at gøre det, den hidtil har kunnet gøre, men vi præciserer som hovedregel, at man ikke må bære noget, som dækker ansigtet.

Det kan man også sige er et hensyn til det, man kalder bevisu-middelbarheden, som jo i forvejen tilsiger, at det bør man ikke kunne, og derfor vil en dommer da sikkert i forvejen ofte – hvis det var sådan, at der oprådte nogen med burka – forlange, at de tog den af. Men nu er det altså præciseret for at gøre det helt klart og dermed måske også undgå konflikter, hvis de skulle opstå, at det simpelt hen er hovedreglen, at det må man ikke.

Kl. 12:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 12:14

Line Barfod (EL):

Ministeren kom ikke med et eneste eksempel på, at der har været et problem i nogen retssager, så jeg går ud fra, at der ikke er et problem i dag.

Det, Dommerforeningen peger på, kunne være fornuftigt, som jeg forstår deres hørings svar, og det vil jeg gerne høre om justitsministeren er indstillet på at vi får afklaret under udvalgsarbejdet, nemlig at ændre § 178 om, i hvilke tilfælde retten kan bruge tvangsmidler, så man her også får mulighed for at gøre det i forhold til bestemte beklædningsgenstande.

Der vil jeg gerne høre, om justitsministeren mener, at vi skal se på det der, hvor der er behov for at ændre lovgivningen, i stedet for at lave en symbolændring, som kan have den konsekvens, at det i lovgivningen ser ud, som om det kun gælder ansigtsbeklædning. Jeg er med på, at ministeren har skrevet et par andre ting ind i bemærkningerne, men det, der vil stå i lovgivningen, er kun ansigtsbeklædning, som indtil nu ikke har været et problem – ikke de andre beklædningsgenstande, som faktisk har været et problem.

Kl. 12:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 12:15

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Dommerforeningens henvendelse er blevet imødekommet, ikke ved, som Dommerforeningen konkret foreslog, en bredere formuleret be-

stemmelse, men ved en præcisering i bemærkningerne. Og jeg synes sådan set, at den præcisering tager højde for den bekymring, Dommerforeningen har, og dermed mener jeg, at vi har imødekommet Dommerforeningen på det punkt.

Med hensyn til at jeg ikke forholdte mig til eller nævnte tidligere eksempler på problemer med personer, som har optrådt med burka eller niqab eller lignende i retten, er der den meget gode grund til, at jeg ikke har nævnt nogen eksempler, at der ikke er nogen eksempler på det. Men fru Line Barfod plejer jo ligesom mig at være meget optaget af, at vi skal lave nogle forebyggende foranstaltninger. Og der kan man sige, at det her er et spørgsmål om, at vi i rette tid er ude at få indføjet sådan en bestemmelse, før problemerne måtte opstå. Det er forebyggelse, det her. Det troede jeg at fru Line Barfod og jeg var enige om var en god idé.

Kl. 12:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til justitsministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Udvidelse af ordningen vedrørende fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 12:17

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og det er Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo.

Kl. 12:17

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det lovforslag, vi går i gang med her, er jo et lovforslag, der har været debatteret tidligere, nemlig da man gik i gang med at kunne afsone sin straf i hjemmet ved anvendelse af en fodlænke. Det har været en rimelig god succes. Man har kunnet bevare sin tilknytning til familien og sin tilknytning til arbejdsmarkedet og sin tilknytning til en undervisning, under visse forudsætninger – og det skal man huske – bl.a. at man overholder de aftaler, man har indgået, og at man overholder de betingelser, der er for at kunne bruge fodlænken. Det er jo ikke sådan, at man kan drikke spiritus, eller at man kan tage i byen og foretage impulsive handlinger; det kan man jo heller ikke i et fængsel.

Der har været rigtig gode erfaringer med brugen af fodlænkerne, og derfor har vi sagt, at hvor det før var op til 3 måneder, kan vi nu gå op til, at det er 5 måneder i straffen, hvor man stadig kan bruge fodlænke, men igen er det ud fra en individuel vurdering af, hvad det er for en person, og ved overtrædelse skal straffen konverteres fra anvendelse af fodlænke til afsoning i en fængselsinstitution.

Så Venstre kan tilslutte sig det her lovforslag.

Kl. 12:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup, undskyld.

Kl. 12:18

Karen Hækkerup (S):

Ja, undskyld, jeg har forsøgt at påkalde mig formandens opmærksomhed, men det var godt, at det så lykkedes til sidst. Tak til Venstre for ordførerindlægget om fodlænkeordningerne.

Jeg havde i går den fornøjelse at køre rundt med dem, der kører på kontrolbesøg her i København, og være på besøg ude hos borgere, som sidder og afsoner ved hjælp af en fodlænke. Og for mig var det meget en øjenåbner at komme ud og se den virkelighed, de her mennesker lever i. Jeg vil først sige, at man i hvert fald ikke kan tage det som et udgangspunkt, at det ikke er nogen straf, at de bare sidder hjemme; for de mennesker, der bliver spærret inde i deres hjem, føles det lidt, som om der er en klam hånd, der er blevet lagt ned over deres etværelsesbolig, eller hvad de sidder i, og de føler sig meget begrænset i de muligheder, de har.

Derfor er min bekymring i virkeligheden lidt: Har vi nogen viden om, at mennesker kan tåle at være isoleret på den måde i 5 måneder? For det er et voldsomt indgreb i den personlige frihed, at man ikke kan gå ud, når solen skinner, og at man ikke kan noget som helst; nogle af de ting, man kan i et åbent fængsel, kan man jo ikke, når man afsoner med fodlænke. Har Venstre nogen bekymringer i forhold til at udvide det fra 3 måneder til 5 i den forbindelse?

Kl. 12:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:20

Karsten Nonbo (V):

Næh, tværtimod. Den beskrivelse, som fru Karen Hækkerup giver af anvendelsen og effektiviteten af fodlænken, er det da en sand glæde for mig at høre på. For det er altså sådan, at man har lavet noget, og det skal man tage sin straf for. Og man vælger selv alternativet. Det er jo ikke sådan, at man kan søge om at få afsonet sin fodlænkestraf på Mallorca eller andre steder. Det hedder sig, at det er inden for et afgrænset område, og det er jo typisk på uddannelsesstedet, på arbejdspladsen eller i hjemmet; så kan man så sige, at det kan være, at det er en endnu større straf for den ægtefælle, der skal have en gående. Men det er et alternativ, man selv vælger. Men jeg er glad for den beskrivelse, fru Karen Hækkerup giver, for det skal ikke være nogen fornøjelse at afsone en straf; det har det aldrig været.

Kl. 12:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:20

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes bestemt heller ikke, det skal være nogen fornøjelse, men jeg blev lidt bekymret ved at høre, at der var mange af dem, vi kom rundt til, som rent faktisk sagde: Kommer I først nu? Vi har ventet på jer.

Mange af de mennesker, der sidder og afsoner, føler sig meget isolerede, og man kan godt være bekymret for, hvordan folk reagerer, hvis de skal sidde 5 måneder i træk. Lad os sige, man skal afsone maj, juni, juli, august og september, hvor man slet ikke kommer ud i sollyset, og man går tre vintre i møde, inden man kommer til den næste sommer. Jeg mener, det er jo ikke alle, der har mulighed for som justitsministeren at tage sin ferie på Mallorca, og man kan jo selvfølgelig heller ikke afsone der.

Det, jeg gerne vil sige, er: Belægget på fodlænkeordningen i København er 130 pct., og det betyder, at der ikke er tid til de tilsynssamtaler, der skal være, og at man ikke kommer på så mange kontrolbesøg, som det var ønskeligt, hvis man skal have fat i den kriminelle og snakke om: Hvordan gør du efter afsoningen? Hvordan skal løsladelsen ske? Hvad for nogle ting skal du lave bagefter?

Er Venstre ikke bekymret for at udvide fodlænkeordningen, når man i forvejen har et belæg på 130 pct., som altså vil stige yderligere, og hvor ventetiden for dem, som skal ind og afsone, er utrolig lang?

Kl. 12:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:22

Karsten Nonbo (V):

Jamen det kan jeg altså ikke have den store bekymring over. Kan vi effektivisere og få nogle flere besøg, ville det da være ønskeligt, for det er da rigtigt, at besøgene er en kontrol af, om de rent faktisk er, hvor de skal være, men det giver jo også mulighed for en samtale til dem, som afsoner, altså et led i deres resocialisering. Så det har jeg det fint med. Og det er jo sådan, at der er nogle, der går fra og ikke skal sidde inde, for alternativet til fodlænkeordningen er jo, at man sidder inde i 5 måneder. Så det flytter jo nogle ressourcer fra de indesiddende til dem, som bruger fodlænker, og der må man jo flytte ressourcerne med.

Men igen vil jeg sige, at hvis man synes, det er så forfærdeligt, skal man tænke på, at det jo er sådan, at man aktivt selv skal sørge for at søge om at komme med i fodlænkeordningen frem for at komme ind at sidde, og det kan man jo bare lade være med, hvis man synes, det er værre end at sidde i fængsel.

Kl. 12:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, kort bemærkning.

Kl. 12:23

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Når det her lovforslag er blevet til, er det jo faktisk et resultat af regeringens retspolitik, som er usammenhængende. Man har brugt rigtig mange flere penge på politi, man har bevilget 400 ekstra politibetjente, og så kvitterer man med at nedlægge 100 stillinger i Kriminalforsorgen. Det hænger simpelt hen ikke sammen, at folk skal ud af fængslerne – jeg synes egentlig, det er en god idé, men det hænger ikke sammen, at de skal ud af fængslerne med en fodlænkeordning, som man så ikke er villig til at give det ekstra, for at den fungerer. For jeg går ud fra, at Venstres ordfører er enig i, at fodlænkeordningen var ment som et tilbud, for at folk kan fastholde uddannelse og arbejde, og at der derfor også skal være den nødvendige kvalitet i det her. Det får man ikke ved at presse ekstra afsonere ned over hovedet på dem, som udfører kontrollen og samtalerne og alt det store arbejde, der ligger i den her ordning, uden at man giver nogle ekstra ressourcer. Jeg synes, det er ved at være lidt for meget af et standard-svar fra regeringen, at man skal holde det inden for rammerne. Det kan ikke lade sig gøre. Hvad vil Venstre gøre ved det?

Kl. 12:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:24

Karsten Nonbo (V):

Nu lød det nærmest, som om det var forfærdeligt, at der er bevilget flere penge til politiet. Når der bevilges flere penge til politiet, er ri-

sikoen – i gåseøjne – også, at der bliver opklaret flere sager, og når der bliver opklaret flere sager, får vi stoppet nogle forbrydere noget før, og når vi så oven i købet tilbyder, at de kan slippe for at komme ind at sidde og få en fodlænkeordning i stedet for at komme ind at sidde, og nogle lærer af det, jamen så er det jo en god spiral, vi får sat i gang, frem for den onde spiral. For mig er det en god spiral, at vi får ansat flere politifolk, som kan opklare flere sager, og at vi får flere dømt. Og at vi så, kan man sige, måske er lidt large og ikke sender alle ind at ruske tremmer, for nu er der en bedre ordening, har jeg det helt fint med. Og der må jeg sige, at hvis den kriminelle ikke synes, at ordningen er god nok, kan vedkommende lade være med at bruge den.

Kl. 12:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 12:25

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu ligger det sammenhængende jo i, at regeringen åbenbart ikke er i stand til at lægge to og to sammen og se, at når vi bruger flere penge på politi, så betyder det flere folk i fængsler. Den situation kunne man sådan set godt have forudset. Nu gør man så det, at man udvider fodlænkeordningen for at bøde på den situation, men man vil sådan set ikke bruge de penge og de ressourcer på at få fodlænkeordningen til at være det kvalitetstilbud, det egentlig skulle være. De mennesker, der arbejder med at sætte fodlænker på og holde kontrol og tilsyn og tage samtaler med fodlænkeafsonerne, er i forvejen enormt overbelastede, og kvaliteten af det her tilbud vil altså falde. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå at Venstre er indstillet på. Har Venstre ikke nogen bud på, hvordan vi kan afhjælpe den situation?

Kl. 12:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:25

Karsten Nonbo (V):

Jamen det er en mærkelig logik, som SF har. Jeg forstår slet ikke den logik, man kommer frem med: at flere politifolk betyder flere mennesker i fængsel. Altså, politiet opklarer også mange gange sager på så tidligt et tidspunkt, at der er nogen, der får tiltalefrafald, politiet laver også præventivt arbejde, og vi er jo alle sammen enige om, at det, vi jo har hørt under færdselsdebatten, om, at opdagelsesrisikoen mange gange er med til at sørge for, at der ikke begås så mange overtrædelser, altså også kan gælde på det her område. Så den præmis med, at flere politifolk giver flere i fængsel, som kræver flere ansatte i kriminalforsorgen, køber jeg simpelt hen ikke. Det er en gammeldags logik, og den passer ikke.

Kl. 12:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 12:26

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg er da glad for at høre, at Venstres ordfører siger, at det er godt med den her ordening, og at man gerne vil have god kvalitet i ordningen. Nu er det jo sådan, at som det står beskrevet, skal der, fra der er givet tilladelse til at måtte indgå i fodlænkeordningen, gå maks. 30 dage, før afsoningen starter. Vi har faktisk slet ikke så få eksempler på, at der går væsentlig længere tid, helt op til 4 måneder. Hvordan harmonerer det med Venstres ordførers holdning til kvalitet i forhold til ordningen, som det ser ud lige i øjeblikket?

Kl. 12:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:27

Karsten Nonbo (V):

De tal tror jeg vi skal studere lidt nærmere, for der er jo noget, der hedder fra du får dommen, til ankefristen udløber og til en egentlig fuldbyrdelsesdato, og det er et spørgsmål om, om det ligger der. Jeg har nogle gange hørt nogle påstande, som, når man dagen eller 2 dage efter, at man er kommet fra talerstolen og har studeret dem, viser sig at være påstande om det forkerte. Men det er jo noget, vi kan se på under udvalgsarbejdet og få at se, hvor meget hold der er i påstandene, og hvor stor ressourcemangel der måtte være. Logikken for mig er, at alternativet til fodlænken altså er en afsoning. Sådan har det været indtil dato. Jeg ved ikke, om påstanden fra Socialdemokraternes side om, at det er dyrere at afsone med fodlænke, end det er at sidde inde, holder vand, for hvis den gør det, kan det jo godt være, vi lige så stille skal trække lovforslaget tilbage. Men det kan jeg ikke forestille mig, og jeg kan heller ikke forestille mig, at det er det, som Socialdemokraterne vil, og som de er på vej ud i.

Kl. 12:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 12:28

Flemming Møller Mortensen (S):

Nu gik mit spørgsmål jo ikke på noget med, om hvad der var dyrt og hvad der var billigt, men skal jeg forstå det sådan, at hvis tallene viser sig at være rigtige, når vi nu får kigget på dem, og det synes jeg er helt rigtigt at gøre i udvalgsarbejdet, og man ser, at der rent faktisk går op til fire gange så lang tid end den, der står foreskrevet, efter at tilladelsen er givet, til at afsoning med fodlænke starter, så synes hr. Karsten Nonbo også, at det er et problem, som er uacceptabelt? Er det korrekt tolket?

Kl. 12:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:29

Karsten Nonbo (V):

Jamen jeg kan stadig væk ikke se andet, end at hvis vi kan spare ressourcer ved at flytte folk fra en fængselscelle i 5 måneder til en fodlænke i 5 måneder, og det bør der være noget ressourcebesparende i, så vil det være et spørgsmål om at flytte de ressourcer derhen, hvor de så skal bruges. Og når det så oven i købet er billigere pr. plads, jamen så er det jo en win-win-situation, hvor man måske både kan få plads til mere personale i fængslerne og mere personale til den udvidede brug af fodlænkeordningen, som der jo helt sikkert vil blive behov for, hvis der er flere, der bruger den.

Kl. 12:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:29

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Fodlænken er en rigtig god ordening, hvor de, som skal afsone en kortere straf, har mulighed for at afsone i deres eget hjem, hvis de altså er tilknyttet enten en uddannelse eller arbejdsmarkedet. Det vil

sige, at der er en garanti for, at de kommer ud af deres hjem og altså ikke sidder i hjemmet 24 timer i døgnet.

Når man afsoner med fodlænke, har man egentlig nogle ret strenge vilkår. Man har selvfølgelig udgang, når man skal gå på arbejde, man har bestemte klokkeslet, hvor man skal være inde, og overskrider man bare med et enkelt minut, går alarmen. Der er altså tale om en intensiv overvågning af de her mennesker, som der selvfølgelig også skal være, når der er tale om en straf, der skal afsones, og alternativet er en fængselsafsoning.

Derfor synes jeg alligevel, der er grund til, at vi ser på kvaliteten af den fodlænkeordning, som vi har. Jeg havde, som jeg sagde tidligere, fornøjelsen af i går at køre med rundt på kontrolbesøg og være med til at se, hvordan det er ude i den virkelige verden. Og fra den virkelige verden skal jeg hilse og sige, at ordningen fungerer godt. Folk er glade for den, men der er også det aber dæbei, at de, som sidder alene i deres hjem, føler sig meget isoleret. Dem, der ikke får besøg af venner, dem, der ikke har familie, dem, der kun ser Kriminalforsorgen, når de kommer på besøg en gang eller to om ugen, når man skal blæse i alkometeret, føler sig meget isoleret. Og spørger man, hvordan det ville være at sidde i 5 måneder, så er svaret, at så ville et fængsel faktisk være at foretrække, fordi et åbent fængsel, hvor man ville få udgang i weekenden, hvor man ville kunne have kammeratligt samvær, og man ville kunne gå en gårdtur, faktisk er mere nænsomt, end når man sidder i en etværelses lejlighed, og man sidder der hele tiden og ikke kan gå ud.

En af dem sagde sådan til mig: Jeg havde egentlig troet, at når nu jeg skulle afsone, så ville jeg få malet, og jeg ville få ryddet lidt op, men jeg har det ligesom dengang, jeg var arbejdsløs, jeg kan ingenting, jeg er rigtig lad, og jeg sidder bare og ser fjernsyn. Det er der heller ingen ting i vejen med, og jeg mener, at fodlænkeordningen er en udmærket straf og et rigtig godt alternativ til dem, som er i beskæftigelse eller er i arbejde, men når vi udvider ordningen fra 3 til 5 måneder, bliver vi nødt til at tænke på, hvad det er for et tilsyn, vi har med de mennesker, som sidder i ordningen, og som altså føler den her isolation, som vi bliver nødt til at tage alvorligt. De føler ikke, at de får særlig lange tilsynssamtaler. I øjeblikket er belægget i Kriminalforsorgen 130 pct. i hovedstadsregionen, hvilket vil sige, at de 1-3 besøg, vi har bestemt man skal have, oftest ender med et enkelt besøg om ugen af få minutters varighed. Vi har ingen løsladelsessamtaler i forbindelse med, at folk skal have fodlænken af og skal videre osv., ingen planlægning af, hvordan man skal klare et liv efter afsoning, hvor man kommer ud af den her i isolation, og hvor man altså skal i gang med et liv også uden for kriminaliteten.

Vi har ingen støtte til de afsonere, som har børn. Når folk, der har børn, kommer i fængsel, har vi forskellige støtteapparater, støttefunktioner, hvor man kan få hjælp. Den hjælp findes ikke i fodlænkeordningen, og det er også et problem, der bliver peget på. Der er ingen ekstern supervision af de ansatte, som kører rundt, selv om de oplever, at deres arbejdsdag er meget presset, og at de tit må gå hjem med ondt i maven, fordi der var noget, de gerne ville have gjort, som ikke kunne lade sig gøre, og så når de det simpelt hen ikke, og derfor er sygefraværet i fodlænkeordningen stærkt stigende.

Derfor synes jeg, det er bekymrende, at man – alle de gode ting i fodlænkeordningen til trods – vil udvide den nu fra 3 til 5 måneder uden at tilføre yderligere ressourcer. Der er tale om en ordning, som har kvaliteter, som fungerer rigtig godt, men hvor de ansatte kører på pumperne, og hvor der ikke er plads til, at man udvider ordningen inden for de nuværende ressourcer. Man kunne lette nogle ting administrativt. Bl.a. kunne man sørge for, at folk, der tidligere har fået afslag på at afsone i åbent fængsel, ikke skal have adgang til at søge en egnethedsvurdering, og at man derfor ikke skal bruge tid på det. Man kunne også sørge for, at der går kortere tid, fra en tilladelse er givet, til folk skal ind at afsone, så de mange ændringer, der ellers kommer, ikke skal ind i systemet.

Der er mange ting, som jeg har stillet spørgsmål til allerede nu, som er sendt af sted, og som jeg håber vi kan tage i udvalgsbehandlingen, men jeg vil gerne advare mod at tro, at man kan udvide ordningen og bare stille sig herop på Folketingets talerstol og sige, at det her er et godt alternativ, og at det kører vi bare med, når man ved, hvad konsekvenserne vil være ude i den virkelige verden, hvor medarbejderne kører på pumperne, og hvor de, som afsoner med fodlænken, synes, at 5 måneder godt nok er lang, lang tid.

Så har vi et problem, som drejer sig om tidsfrister. Vi har faktisk i loven nogle tidsfrister for, hvis man eksempelvis skal afsone en voldsdom. Så må der maks. gå 30 dage, fra tilladelsen er givet og til afsoningen begynder. Det er i dag gennemsnitligt 4 måneder, man venter. De mennesker, jeg var ude at besøge i går, afsøede for noget kriminalitet, som lå mellem 1 år og 1½ tilbage. Det er lang tid at vente, og derfor må man sige, at hvis man udvider fodlænkeordningen uden at tilføre yderligere ressourcer, så må man forvente, at folk vil skulle vente endnu længere. Derfor vil jeg gerne advare mod, at man trykker på den grønne knap, uden at vi har haft en debat om ressourcer, og vil man ikke tilføre yderligere ressourcer til fodlænkeordningen, er det mindste, man kan gøre, at tage en debat om, om vi i de regioner, vi bruger fodlænken i Danmark, har den korrekte fordeling, fordi hovedstadsområdet er så hårdt ramt med en belægning på 130 pct.

Kl. 12:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:35

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti er vi som udgangspunkt ikke overvejende positive over for, at kriminelle kan afsone hjemme med fodlænke. Men vi kan se en fordel ved det, når det gælder personer, som ellers er vel-fungerende, og som er i arbejde eller beskæftigelse. I de tilfælde kan afsoning med fodlænke medvirke til, at den dømte kan fastholde sit arbejde og dermed sit forsørgelses- og eksistensgrundlag i samfundet.

Som tidligere ordførere har været lidt inde på, bunder det her lovforslag i en aftale mellem partierne i kredsen om flerårsaftalen for kriminalforsorgen. I denne kreds er der opnået enighed om at udvide fodlænkeordningen, således at personer, der har fået en frihedsstraf på op til 5 måneder, kan afsone dommen derhjemme. Men det er dog kun, hvis den dømte lever op til en række betingelser og vilkår, og to af betingelserne er f.eks., at den dømte skal være i beskæftigelse, og at hvis der er andre i hjemmet over 18 år, skal de personer godkende, at man kan afsone i hjemmet.

En udvidelse af fodlænkeordningen vil frigøre ressourcer og fængselspladser til de mere hårde kriminelle. Flere steder har der været problemer med sikkerheden i fængslerne. Nogle afdelinger i de åbne fængsler har i stigende grad oplevet, at kriminelle tæskehold er trængt ind på fængslets grund for at få fat på indsatte, som de gerne vil have fat i. Desværre er det lykkedes for nogle af disse tæskehold at trænge ind, og derfor er der hårdt brug for at skærpe sikkerheden i fængslerne.

Samtidig har bandekrigen fyldt de lukkede fængsler og sendt en bølge af hårde kriminelle over i landets åbne fængsler, hvilket selvfølgelig også bevirker, at sikkerheden må øges. Sikkerheden i fængslerne skal være i top, så vi ikke bare hindrer, at mennesker kan trænge ind, men så vi også hindrer, at de indsatte kan trænge ud af fængslerne.

Dansk Folkeparti har endvidere bemærket, at ministeren har tænkt sig at ændre den administrative praksis, som angår den dømtes mulighed for at få tilladelse til 2 timers dagligt ophold uden for boli-

gen på aktivitetsfrie dage som i weekender. Ministeren har tænkt sig at udvide den praksis, så den dømte alt efter tidspunktet for strafafsoningen kan få tilladelse til op til 8 timers dagligt ophold uden for boligen. Det er vi i Dansk Folkeparti lidt betænkelige ved, og vi vil derfor gerne i udvalgsbehandlingen have afklaret begrundelsen for at udvide de dømtes muligheder for netop det.

At afsone en dom skal være at afsone en dom. Det skal ikke være en feriekoloni, og Dansk Folkeparti ser som udgangspunkt ikke nogen grund til, at personer, der afsoner med fodlænke, skal have bedre muligheder for tilladelse til fritidsaktiviteter uden for afsoningsstedet end dømte, der afsoner i fængsel eller arresthus.

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget, men vi ønsker en nærmere udredning af, hvad ministeren præcis har tænkt sig med udvidelsen af de dømtes muligheder for at tilbringe tid uden for hjemmet.

Kl. 12:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 12:38

Karen Hækkerup (S):

Nu vil jeg prøve at spørge til noget, som jeg kunne forestille mig at Dansk Folkeparti ville have interesse i.

Vi har nogle regler, der hedder, at man skal ind at afsone en voldsdom, maks. 30 dage efter at tilladelsen er givet. Da jeg i går var ude på besøg i Fodlænken, fik jeg at vide, at det ikke finder sted. Sådan er det bare ikke. Der er slet ikke tid til det. Man kommer ind langt senere. Det betyder, at den straf, man skal ind at afsone, ligger lang tid tilbage. Det betyder også, at de ofre, der går rundt, som altså er ofre for eksempelvis voldsforbrydelser, kan risikere at møde deres voldsmand på gaden, fordi folk ikke er sendt ind til afsoning.

Det er et argument, som jeg tænker at Dansk Folkeparti vil kunne forstå og vil kunne forholde sig til, så derfor vil jeg egentlig spørge: Synes Dansk Folkeparti, at det er i orden, at ofre skal risikere at rende på deres voldsmand så lang tid efter, fordi afsoningen ikke er sat i gang, selv om vi har nogle regler for, at det skal den være?

Kl. 12:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:39

Marlene Harpsøe (DF):

Nu, hvor det er, fru Karen Hækkerup nævner det, bliver vi selvfølgelig i Dansk Folkeparti opmærksomme på det. Men for at få ned på papir, hvad der helt præcis er op og ned i den her sag og for at være sikre på, hvad sammenhængen er, vil vi i Dansk Folkeparti stille et spørgsmål under udvalgsbehandlingen om det.

Når det er, man har været offer for f.eks. vold eller voldtægt, er det stærkt ubehageligt at skulle møde gerningsmanden nede i byen, hvor man handler ind, og det er bestemt ikke rart. Derfor er det klart, at jo hurtigere en person kan komme ind at afsone den dom, som vedkommende er blevet idømt, jo bedre er det også.

Kl. 12:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:40

Karen Hækkerup (S):

Nu er den her aftale om udvidet fodlænkeordning, som ordføreren sagde, lavet imellem regeringen og Dansk Folkeparti. Socialdemokraterne og den øvrige opposition har ikke adgang til det bord, hvor man diskuterer de her ting og sager. Selv om vi fra Socialdemokraternes side har sympati for, at man vil udvide ordningen, så er jeg

virkelig bekymret for, at man udvider den, på trods af at man altså allerede nu har et belæg på 130 pct., at de ansatte løber sig staver i livet, og at de slet ikke har tid til at levere den kvalitet i deres arbejde, som egentlig er nødvendig, hvis man skal få de kriminelle til at bevæge sig væk fra en kriminel løbebane og de skal ende som gode samfundsborgere efter en straf.

Derfor er mit spørgsmål nu: Når ordføreren til mit første spørgsmål svarede, at det er et problem, hvis der går for lang tid, inden man afsoner en straf, efter at der er givet en tilladelse – vi har faktisk nogle regler, der siger, at der skal gå maks. 30 dage efter eksempelvis en voldsdom – synes ordføreren så ikke også, at vi bliver nødt til at se på ressourcerne? Når nu man udvider fra 3 til 5 måneder, siger det sig selv, at der vil komme flere, der skal have fodlænke på, at ventetiden vil stige yderligere, at der vil være færre kontrolbesøg pr. indsat, og dermed vil kvaliteten i hele fodlænkeordningen falde. Hvad siger ordføreren til det?

Kl. 12:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:41

Marlene Harpsøe (DF):

At man udvider den her fodlænkeordning fra 3 til 5 måneder, betyder jo nødvendigvis ikke, at kvaliteten i det arbejde, som de forskellige tilsynsmyndigheder m.v. gør, falder og bliver dårligere.

I forhold til det med forligskredsen er det jo rigtig nok, at Dansk Folkeparti har været med til at finde pengene til det her så at sige. Det har vi gjort ved at sige ja til, at fodlænkeordningen bliver udvidet, og derfor har vi også været med til at sikre, at der nu bliver en skærpet sikkerhed i fængslerne. Der har jo været problemer. Bandekrigen, som politiet har kørt en meget hård indsats imod, har jo betydet, at der er flere af de her bandekriminelle, som kommer i fængsel. Det er jo positivt, men det har selvfølgelig også betydet, at der er blevet behov for flere af de her meget sikrede pladser i fængslerne og arresthusene. Derfor er vi i Dansk Folkeparti også gået med til den aftale.

Kl. 12:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 12:42

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil blot spørge ordføreren, fru Marlene Harpsøe: Hvilke penge er det, Dansk Folkeparti har været med til at sikre til den her ordning, fordi så vidt vi ligesom kan se fra socialdemokratisk side, er der ikke lagt nye penge over til fodlænkeordningen, om end den skal udvides til de 5 måneder?

Kl. 12:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:42

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil da gerne præcisere det, jeg sagde. Det, som Dansk Folkeparti har nikket ja til, er, at for simpelt hen at sikre, at man får en højere sikkerhed i fængslerne, hvor der nu er flere og flere bandekriminelle, som kommer ind og afsoner en dom, har vi valgt at sige, at vi så til gengæld forlænger fodlænkeordningen, så personer, der bliver idømt en frihedsstraf på op til 5 måneder, kan afsone i fodlænke. Det betyder jo så, at der er en gruppe, som ikke skal i fængsel og afsone, men kan afsone med fodlænke derhjemme. Det er klart, at det jo så vil frigøre nogle ressourcer, det vil frigøre nogle pladser internt i krimi-

nalforsorgen, altså i fængslerne, og det er jo så det, man skal bruge til at sikre, at sikkerheden bliver forøget i fængslerne.

Kl. 12:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 12:43

Flemming Møller Mortensen (S):

Faktum er, at presset på og kapaciteten i hele fængselsvæsenet ikke modsvare det, der er behovet. Så hvor er det, Dansk Folkeparti ser, at pengene til fodlænkeordningen kommer ind? Kan vi være sikre på, at Dansk Folkeparti vil gå frem og kæmpe for, at pengene skal være der? For ensbetydende med kvalitet og kapacitet er jo, at resourcerne er til stede. Er det en holdning, som Dansk Folkeparti deler?

Kl. 12:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:44

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det sådan, at det er Kriminalforsorgen, der selv sidder og finder ud af, hvilke midler der skal gå hvorhen. I Folketinget har vi lavet en flerårsaftale for Kriminalforsorgen, som stadig løber, og der er det så op til Kriminalforsorgen selv at finde ud af, hvordan de forskellige ting så skal køre. Det er jo det ansvar, som de har, og det kan vi ikke gå dem for meget på klingen med. Jeg har sådan set også tillid til, at man selv kan finde ud af det i Kriminalforsorgen.

Kl. 12:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 12:44

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen jeg har bare et simpelt og lille spørgsmål: Når der nu kommer 60 ekstra fodlænker, betyder det så, at der bliver mere eller mindre arbejde til Kriminalforsorgen?

Kl. 12:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:44

Marlene Harpsøe (DF):

Hvis der kommer 60 ekstra fodlænker? Jeg ved ikke lige præcis, hvor mange ekstra fodlænker der kommer, men jeg går ud fra, at hvis der er personer, som afsoner med fodlænker – og dem bliver der flere af – er det jo klart, at der bliver lidt mere at lave lige i forbindelse med fodlænkeordningen. Og samtidig med at politiet laver et rigtig godt stykke arbejde i forhold til bandekriminaliteten og får flere og flere bandekriminelle dømt, bliver der selvfølgelig også et øget pres på fængslerne. Og der skal vi selvfølgelig også sørge for, at der er plads til de her bandekriminelle, så de kan afsone deres straf i fængslerne.

Kl. 12:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 12:45

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vi fik slået fast, at de 60 fodlænker, som det er planlagt at indkøbe, vil give mere arbejde til Kriminalforsorgen for dem, som sætter fod-

lænkerne på. Er vi så ikke også enige om, at hvis det arbejde skal kunne løses, er der noget andet, man ikke kan gøre, der er noget andet, man ikke har tid til? Ergo vil kvaliteten af det arbejde falde.

Det kan godt være, at det ikke giver færre kontrolbesøg, fordi det jo ligger i lovgivningen, at der skal være bestemte kontrolbesøg, men kvaliteten af besøgene vil falde. Dermed risikerer vi at forspilde de gode erfaringer, der er med fodlænkeordningen. Vil Dansk Folkeparti på den baggrund ikke være villig til sammen med oppositionen at finde de penge?

Kl. 12:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:46

Marlene Harpsøe (DF):

Det er ikke Dansk Folkepartis indtryk, at kvaliteten af fodlænkeordningen vil falde. Der kører stadig væk også nogle undersøgelser, de er i gang, der er i hvert fald en, som vi også ser frem til i Dansk Folkeparti at se erfaringerne fra. Vi håber da også på, at man om et par år vil se erfaringerne med den udvidelse af fodlænkeordningen, som vi sådan set er i gang med at lave her ved en regulering.

Kl. 12:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 12:46

Lone Dybkjær (RV):

Det er mest en bemærkning til logikken i det. Der kommer flere fodlænkefolk, om jeg så må sige, og der kommer ikke flere ansatte. Hvordan tror Dansk Folkeparti at det vil gå, når det er tilfældet? Tror Dansk Folkeparti ikke, at så må der på en eller anden måde være noget, der skal udgå? For ellers må der jo være tale om en overbemanding på nuværende tidspunkt.

Kl. 12:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:47

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det sådan, at vi har lagt ansvaret ud til Kriminalforsorgen, og de må jo håndtere de her forskellige ting efter det ansvar, som vi har lagt i hænderne på dem. Og det har vi sådan set tillid til i Dansk Folkeparti at de kan finde ud af. Jeg synes, det er en god flerårsaftale, som vi har lavet på området, og den står vi selvfølgelig vagt om hos Dansk Folkeparti.

Kl. 12:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:47

Lone Dybkjær (RV):

Nu kan Kriminalforsorgen normalt ikke ytre sig uden om Finansministeriet og andre gode ministerier. Derfor spørger jeg fru Marlene Harpsøe: Tror fru Marlene Harpsøe, at der kan laves samme kvalitet, når der kommer flere fodlænkefolk, men ikke flere, der skal føre tilsyn og tale med de pågældende personer? Og hvis fru Pernille Harpsøe tror, at det er tilfældet, altså at kvaliteten ikke bliver dårligere, mener fru Pernille Harpsøe så ikke, at der er tale om en overbemanding på nuværende tidspunkt?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Husk, at det er fru *Marlene Harpsøe*. Ordføreren.

Kl. 12:48

Marlene Harpsøe (DF):

Det er sjovt, det her er ikke det eneste sted, jeg nogle gange bliver kaldt Pernille, så det er o.k.

Men det at man udvider fodlænkeordningen, som man gør her, så der højst sandsynligt er flere, der skal afsone deres domme i fodlænker, betyder ikke nødvendigvis, at kvaliteten af netop fodlænkeordningen bliver forringet. Kriminalforsorgen har sådan set et ansvar for at sikre, at kvaliteten også er i orden på det her område. Og det må vi huske på jo er et ansvar, som vi har givet dem at sikre, og det er jo noget, som vi i Dansk Folkeparti bakker op om.

Kl. 12:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører fru *Karina Lorentzen Dehnhardt*.

Kl. 12:49

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har ligesom min kollega, fru *Karen Hækkerup*, taget imod tilbuddet om at komme ud at køre med de folk, som sætter fodlænker på; de kalder det, de gør, intensiv overvågning. Det kan jeg varmt anbefale mine kolleger; det er faktisk rigtig, rigtig interessant og giver et godt indblik i, dels hvad det er for nogle personer, som afsoner med fodlænke, dels hvordan arbejdet foregår.

Jeg tror, man nogle gange har sådan en ukuelig optimistisk tro på, at noget teknologi kan løse en masse problemer. Vi snakker om fodlænker og GPS-lænker og overvågning, og det sætter vi så vores lid til. Jeg tror, man nogle gange glemmer, at der bag de her teknologiske vidundere faktisk skjuler sig et godt stykke arbejde, et godt stykke håndværk. Der er faktisk rigtig meget arbejde, administrativt og opfølgingsmæssigt, forbundet med det at have den her fodlænkeordning kørende. F.eks. skal man lave en egnethedsvurdering, hvor man skal afklare, om personen er egnet til at kunne afsone med fodlænke. Det kræver selvfølgelig, at man spørger nærmere og dybere ind til en lang række forhold og udfærdiger nogle rapporter, og det er ikke et arbejde, som det bare lige lader sig gøre at udføre med venstre hånd. Der er en del kørsel. Fodlænkeafsonerne bør selvfølgelig ikke inden for samme geografiske område, og det betyder, at ruterne kan blive ganske lange; der er mange timer på vejene. Man har samtaler med dem, som afsoner med lænken, og der er et stort behov for det, som fru *Karen Hækkerup* også redegjorde for. Rigtig mange føler sig isolerede og føler en stor lettelse ved, at der endelig kommer et menneske og taler med dem.

Jeg var ude hos nogle, som afsoner på kollegieværelser – det er en meget god idé, fordi man kan passe sin uddannelse. Men det er ret lang tid at være indespærret på 12 m² uden at kunne se nogen som helst andre og måske uden at modtage besøg. Den ene var i hvert fald en, som ikke hørte hjemme i Danmark – nu vil jeg ikke nævne nationaliteten, for så kan det være, jeg går ud over det, jeg egentlig må sige; men hans familie kommer i hvert fald ikke lige på besøg, vil jeg sige. Så det er meget, meget ensomt. Han havde fået sat et køleskab og et par kogeplader ind, så han kunne afsone der. Det er bare for at sige, at der måske er behov for, at vi også kigger på, om man kan koble det her sammen med en besøgsvenordning eller med mentorer, som vi i SF tidligere har foreslået at man skulle se på i forbindelse med Kriminalforsorgen i Frihed. For der er altså et rigtig, rigtig stort behov for at følge op, og det tror jeg ikke bliver mindre af, at man skal sidde helt op til ½ år.

Jeg har tidligere ladet mig fortælle af fru *Anne Baastrup*, som er vores tidligere retsordfører, at der vistnok findes nogle undersøgelser, der viser, at man maksimalt bør bruge fodlænke i op til 6 måneder, fordi folk simpelt hen bliver påvirket af det psykisk, bliver skøre af det, hvis man udstrækker det over længere tid. Jeg kunne godt tænke mig, at vi fik gravet lidt dybere i de her resultater; det er i hvert fald noget, som vi i SF vil spørge ind til under udvalgsarbejdet.

Der bliver også mere papirarbejde, når man skal til at håndtere prøveløsladelser, som man jo skal, når den her ordning bliver udvidet. Man vil skulle tage stilling til en lang række ting som boligforhold, økonomi, uddannelse osv., så der bliver mere arbejde. Virkelighedens verden er, at fodlænkeordningen formentlig nok er et godt redskab, men jeg tror ikke, at vi kan udvide den, i hvert fald ikke i Københavnsområdet, uden at vi også siger, at der følger ressourcer med, hvis vi mener det her alvorligt. Hvis formålet og de gode resultater ikke skal forspildes, tror jeg, det er afgørende, at vi sikrer, at kvaliteten og de gode samtaler kan bevares, og det kan de faktisk nærmest ikke engang på nuværende tidspunkt, fordi man er så presede. Det bliver ikke bedre af, at der kommer 60 flere fodlænker. Der er en overbelægning på 135 pct.; det har været nævnt flere gange, og det gør altså, at de er utrolig pressede på deres arbejde. Jeg vil i hvert fald have rigtig, rigtig svært ved at lægge navn til forringelser på det her område.

Der bliver også peget på, at nogle af de klienter, der kommer, formentlig vil være tungere, fordi vi udvider til 5 måneder. Så det vil være grovere forbrydelser, og det kræver også ekstra. Jeg vil i hvert fald gerne se eksempler på, hvad det er for nogle sager, som nu vil kunne give fodlænke. Det vil jeg også spørge ind til under udvalgsarbejdet. Det er afgørende, at vi får støttet de her mennesker, som måske også risikerer at lide af ADHD og andre personlighedsforstyrrelser, på den rigtige måde.

Jeg vil gentage det, som jeg sagde i spørgsmålet før: Jeg synes, det her er resultatet af usammenhængende retspolitik. Det er regeringen, som har gjort en, synes jeg, fornuftig indsats med hensyn til bandepakke og politi, hvilket betyder, at politiet faktisk fanger flere og sætter dem i fængsel; der er flere, der kommer til at stå til ansvar, og det er fornuftigt nok. Men det er ikke fornuftigt nok, når man ikke kan forudse den situation og ikke vil gøre det, der skal til i Kriminalforsorgen. Det håber jeg meget vi får mulighed for at diskutere lidt mere indgående med hinanden.

Kl. 12:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru *Marlene Harpsøe* for en kort bemærkning.

Kl. 12:54

Marlene Harpsøe (DF):

Det lyder jo næsten, som om ordføreren for Socialistisk Folkeparti ikke så gerne så, at der var den her mulighed for fodlænkeordning, fordi de her mennesker, som afsoner med fodlænke – hvilket de faktisk kan ansøge om frivilligt – egentlig hellere burde sidde i fængsel, for der har de meget bedre forhold. Det stiller jeg mig sådan lidt undrende over for, for jeg har da ellers hørt Socialistisk Folkeparti være meget varme fortalere for fodlænkeordningen. Så er det her et tilbagetog, eller står man stadig væk ved det, man mener?

Kl. 12:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:55

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er ikke et tilbagetog; vi er faktisk er oprigtigt optaget af at sikre, at den her ordning bliver til alles bedste. Lige nu må vi konstatere, at man er meget trængt på ressourcerne og ikke kan få den kvalitet i

det, som man ønsker at levere derude. Det er jo ærgerligt, hvis vi skal forspilde alle de kræfter, vi sætter ind for at begrænse kriminalitet, og det kan jeg ikke forstå at Dansk Folkeparti ikke er optaget af.

Men jeg vil godt sige, at SF jo faktisk foreslog, at vi skulle kunne udluse folk med en fodlænke. Det tror jeg ville være rigtig, rigtig fornuftigt, for der har man ligesom lært folk at kende inde i fængslerne og har fået sat lidt skik på nogle forskellige forhold. Og en udlusning ville faktisk medføre, at man stillede bestemte krav til en bolig og bestemte krav til aktiviteter osv. Så man ville kunne sætte den her proces i gang på en lidt bedre måde end ved at udvide med tungere klienter i den anden ende.

Kl. 12:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:56

Marlene Harpsøe (DF):

Ordføreren for Socialistisk Folkeparti var i sin ordførertale inde på, at det var meget synd for de her personer, som sad derhjemme med fodlænke på og afsønde en dom, fordi de ofte var meget isolerede. Men nu er det sådan, at jeg har læst det her lovforslag, og der fremgår det bl.a., at man skal være i beskæftigelse for overhovedet at kunne få lov til at bære fodlænke og afsone med fodlænke derhjemme. Så det vil sige, at man jo rent faktisk kommer uden for døren. Man har da vel også kolleger på sin arbejdsplads, og hvis man har en familie derhjemme, som har givet tilladelse til, at man kan afsone derhjemme, har man da i høj grad også mulighed for at kunne være sammen med dem. Derudover er der jo mulighed for i den første tid af afsoningen derhjemme, at man rent faktisk kan komme ud i den skinnende sol hver weekend flere timer dagligt. Er det noget, man slet ikke har bemærket i Socialistisk Folkeparti i det lovforslag, som vi her behandler?

Kl. 12:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:57

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jo, det har jeg skam bemærket, og jeg tror også, det fungerer fint for nogle. Jeg var bl.a. ude at besøge en ung dreng, der afsønde hjemme hos sine forældre. Der er jo mennesker omkring ham hele tiden, men der er personer, som er så udsatte, at de måske har brændt alle broer til familien, og der er måske heller ikke særlig mange venner, der hænger ved osv. De vil være meget, meget isolerede, og ligesom vi er bekymret over isolationsfængsling og prøver at afbøde virkningerne af det, burde vi måske også tænke lidt videre, når nu det er, at vi udvider til 5 måneder. For 5 måneder er rigtig, rigtig lang tid, hvis de sociale forhold i hvert fald ikke tilsiger, at der kommer anden kontakt i de mange timer, man er overladt til sig selv. Der er det, jeg siger, at vi godt kunne prøve at tænke ind, hvordan man kunne sammenkoble det her med besøgsordninger eller mentorordninger. Jeg prøver sådan set at lave den bedste ordning, for jeg er optaget af, at der er flere, der opgiver deres kriminalitet, kan fastholde deres uddannelse og deres arbejde og komme ud på en fornuftig måde bagefter.

Kl. 12:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Elektronisk fodlænke er jo en afsoningsform, som vi i Danmark har adopteret fra det store udland. Jeg kan huske, at jeg tilbage i 1995 fremsatte forslag om, at vi skulle have muligheden for elektronisk fodlænke i Danmark. Dengang var der ikke rigtig nogen, der syntes, at det var en god idé, men i forbindelse med et regeringsskifte blev det til en god idé, og så er det en ordning, som er blevet indført.

I første omgang lavede man ordningen, sådan at det var op til højst 3 måneders domme, man kunne afsone på den måde og kun for visse former for kriminalitet. Det blev så efterhånden udvidet til, specielt når det drejede sig om unge mennesker, at det var op til 3 måneder, uanset hvad det var for en kriminel handling, de havde begået. Det blev så efterhånden også udvidet til, da man opdagede, at ordningen faktisk fungerede ganske hensigtsmæssigt og godt, at det var alle former for domme op til 3 måneder, der kunne afsones med elektronisk fodlænke i eget hjem. Nu udvider vi så den ordning til 5 måneder.

Det, man skal være opmærksom på, og som jeg synes er ret vigtigt at få præciseret, er jo altså, at det her ikke er noget, som alle kan få lov til, og det er heller ikke alle, der har lyst til det. Hvis ikke man har lyst til det og ikke vil det, skal man det heller ikke. Men man har altså som dømt den mulighed at ansøge om at få lov til at afsone i eget hjem med elektronisk fodlænke. Hvis man vel at mærke som person er egnet til det, hvis boligen er egnet til det, og hvis der er en lang række vilkår, som bliver opfyldt, kan man få lov til at gøre det efter ansøgning. Men det er altså kun, hvis det er sådan, at man vurderer, at betingelserne og vilkårene er til stede, at det kan lade sig gøre.

Hvorfor er det så, det er en god idé at afsone i eget hjem med fodlænke? For det første kan der være alle de økonomiske betragtninger om, at man jo lige så godt kan bruge lys, vand, varme og sådan noget derhjemme frem for at sidde i fængslet og gøre det, men der er sandelig også den menneskelige side af det, resocialiseringen, altså det, at man har mulighed for at bevare sit arbejde, at man har mulighed for at fortsætte sin uddannelse, hvis man er i gang med den, man har muligheden for at bevare den tætte kontakt til sin familie, således at man ikke er væk fra familien i nogle måneder og så pludselig kommer hjem og dumper ind af døren, og hvad er der så sket i den mellemliggende tid?

Så hele resocialiseringsspørgsmålet er også en vægtig grund til, at vi har den elektroniske fodlænke, vel at mærke i de sager og i de tilfælde, hvor det kan ske helt ubekymret, altså hvor der ikke er nogen grund til at gøre andet end at sige: O.k., her kan man godt få lov til at afsone med elektronisk fodlænke i eget hjem.

Så skal der selvfølgelig være nogle regler, det er klart, og hvis de regler bliver overtrådt, skal der være en konsekvens. Hvis ikke man kan overholde reglerne om, at man f.eks. skal holde sig ædru, eller at man ikke må se nogle bestemte mennesker osv., eller hvis ikke man overholder de tider, hvor man skal være i hjemmet, så skal det selvfølgelig med det samme medføre, at man bliver overført til et egentligt fængsel, og så må man sidde der resten af tiden, hvis ikke man kan overholde de regler, der er.

Men den pligt gælder også den anden vej rundt. Kriminalforsorgen har selvfølgelig også en pligt til at sørge for at lave de tilsyn, der skal være, lave den vejledning, der skal være, sørge for, at der bliver fulgt op i forhold til den pågældende borger, som afsoner med elektronisk fodlænke i eget hjem. De ting skal selvfølgelig gå hånd i hånd.

Men det er vores opfattelse fra konservativ side, at vi her har med en rigtig god ordning at gøre, som vi gerne vil have lov til at bakke op om, og vi synes, at det er fint, at vi nu udvider den, fra at man kan afsone domme op til 3 måneder, til at man faktisk kan afsone dom-

me helt op til 5 måneder med elektronisk fodlænke, vel at mærke, hvis det er sådan, at kriterierne er opfyldt.

Så har jeg lagt mærke til, at der i debatten i dag har været en hel masse diskussion om økonomi. Lad mig i den forbindelse sige, at det for det første af lovforslaget her fremgår, at det skønnes, at ordningen her har en merudgift på 10 mio. kr. Når der står i lovforslaget, at det har en merudgift på 10 mio. kr., betyder det jo, at Kriminalforsorgen skal tilføres de penge, medmindre man forestiller sig, at Kriminalforsorgen skal gå ud at låne de penge, og det kan de ikke. Så derfor er der selvfølgelig tale om, at de får tilført yderligere midler.

Men hvordan man så i Kriminalforsorgen internt fordeler midlerne og sørger for at løse opgaven tror jeg vi her i Folketinget skal afholde os fra at være meget præcise med, altså hvilke kroner der skal gå hvorhen. Når man laver den her ordning, vil det jo komme til at betyde, at der er nogle, der rykker fra at sidde i et egentligt fængsel til at kunne afsone derhjemme. Det giver jo nogle afledte besparelser, det kan ikke undgås, men det giver selvfølgelig også nogle nye udgifter, og der må det være Kriminalforsorgen, der inden for deres ramme, sørger for at få tingene til at hænge sammen. Og så har man altså, som jeg læser lovforslaget, lagt yderligere 10 mio. kr. oveni.

Derudover har der været den diskussion, der hedder: Hvad så med Kriminalforsorgens økonomi i det hele taget? Ja, der lavede vi jo en flerårsaftale for nogle år tilbage, hvor vi blev enige om at tilføre Kriminalforsorgen ganske betydelige midler i forhold til at øge sikkerheden, både for de indsatte og for de ansatte. Og det gjorde vi så. Samtidig bad vi dem også om, at de gerne lige med en tættekam måtte gå igennem, om der var nogen ting, der kunne effektiviseres. Det er der selvfølgelig mulighed for at gøre, og det er man så i fuld gang med at gøre i øjeblikket.

Så er der kommet en ny situation i kølvandet på den her bande-konflikt, og der har vi jo så bedt Kriminalforsorgen om for det første her på den korte bane at sige, hvad der er behov for her og nu, og for det andet på den lange bane at sige, hvad der er behov for sådan mere langsigtet, altså hvordan situationen ser ud om 5 år, om 10 år. Derudfra må vi jo så i forligskredsen træffe beslutning om, om Kriminalforsorgen skal have flere penge, men den tid, den glæde.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:03

Karen Hækkerup (S):

Hr. Tom Behnke ved jo godt, at det er den sædvanlige hokusfokus-økonomi, som den borgerlige regering langer ud. Man har lige sagt til Kriminalforsorgen, at de skal skære ned med 60 mio. kr. – 60 mio. kr., som skal skæres på fængsler på alle afdelinger. Samtidig siger man så: Nu giver vi så med den anden hånd lidt ekstra til sikkerhed i åbne fængsler, og vi giver 10 mio. kr. til indkøb af fodlænker. Det er penge, man lige har sparet. Ergo er resultatet altså i den sidste ende, at de penge, man lige har fået, er nogle, man selv lige har været med til at aflevere.

Det betyder, at resultatet er, at der reelt ikke er yderligere resourcer i kriminalforsorgen, og det vil der ganske givet heller ikke være til fodlænkeordningen. Det er et problem, når vi har et sygefravær blandt de ansatte, der stiger, når vi har mangel på eksempelvis ekstern supervision, og når man skal vente i mange måneder på at komme ind at afsone en voldsdom, selv om vi fra politisk side har sagt, at der maks. må gå 30 dage. Hvad vil ministeren sige til det? Sludder, nu kom jeg til at kalde ordføreren for ministeren, det er mine tanker, der flyver af sted. Hvad vil ordføreren sige til det?

Kl. 13:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:04

Tom Behnke (KF):

Jeg er på det skarpeste nødt til at tilbagevise, at der er tale om hokusfokusøkonomi. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man i et parlament overhovedet kan tillade sig at sige sådan noget. Så må man føre bevis for det. Hvad siger Rigsrevisionen til det udtryk? Man kan ikke tillade sig at bruge den form for begreber.

De effektiviseringer, der skal ske i Kriminalforsorgen, som skal ske i alle offentlige virksomheder, og som private virksomheder tager som en selvfølge, skal ske under alle omstændigheder. Men når vi så fra politisk side kommer og siger, at nu vil vi gerne noget nyt og noget mere, så tilfører vi de midler, der skal bruges i den forbindelse. Det er da ikke hokusfokusøkonomi, det er ansvarlig økonomi. Når man sidder i forligskredsen og tilrettelægger økonomien i Kriminalforsorgen, går man jo hele vejen rundt om Kriminalforsorgen, tilfører nogle penge, hvis der er behov for det, og beder om nogle effektiviseringer, hvis der er mulighed for det osv. Men at det er hokusfokusøkonomi, må jeg i den grad tage afstand fra.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:05

Karen Hækkerup (S):

Det er muligt, at De Konservative vil tage afstand fra det, men det er det, det er. Det er jo hokusfokusøkonomi, når man siger: Nu skal I aflevere 60 mio. kr. i Kriminalforsorgen, og så får I 10 mio. kr. til fodlænker. Der er tale om indkøb af fodlænker. Kan ordføreren svare på, hvad det koster at indkøbe 60 fodlænker? Kommer de her 10 mio. kr., der bliver givet ekstra, til at kunne dække det underskud, der er i dag, hvor man har et belæg på 130 pct.

Vi har nogle regler om, at dem, som er i fodlænke, skal have et til tre ugentlige besøg. Ved ordføreren, hvad det reelle tal, hvad angår besøg, er i dag? Ved ordføreren noget om, hvor lange de besøg er? Man når stort set ikke andet end at blæse i alkometeret, og så er de på vej videre. Det er ikke noget, de er glade for. Det er noget, de er nødt til. I virkeligheden ville de mennesker, der arbejder med fodlænkedømte, gerne gå ind at lave en social opfølgning, sørge for, at folk kom videre, sørge for, at deres familieliv hang sammen, så de ikke faldt tilbage i kriminalitet efter endt afsoning, sørge for, at der var løsladelsessamtaler, så der var styr på det. Alle de her ting ender med at blive enten skåret væk eller barberet ned til det rene ingenting, og så står vi tilbage med en ordning uden kvalitet. Er det det, De Konservative er interesseret i?

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Tom Behnke (KF):

Næh, det er det ikke, men nu går det op for mig, hvor kæden hopper af. Når man undlader at læse lovforslaget og lovforslagets bemærkninger, specielt om økonomi, når nu man er så interesseret i at diskutere økonomi, så er det klart, at man kommer ud ad en helt forkert vej. Når grundlaget ikke er i orden, bliver konklusionen selvfølgelig forkert. Der står, at det vil »medføre merudgifter for kriminalforsorgen i 2010 på i alt 10 mio. kr. til indkøb af udstyr og øgede personaleudgifter«. Det står der, så personaleudgifterne er regnet med. Det er ikke et spørgsmål om, at det her kun er til hardware, det er også til personale.

Derudover er der i det hele taget i Kriminalforsorgen en presset situation. Det har ikke noget med det her lovforslag at gøre, men det

er der, på grund af at der er nogle bander, der ikke kan finde ud af at lade hinanden vil være i fred. Se, vi har jo bedt Kriminalforsorgen om at lave en gennemgang af det og komme med et fagligt og sagligt grundlag, så vi som politikere kan vurdere, hvor mange flere resourcer Kriminalforsorgen skal have her og nu og på længere sigt. Det er ansvarlig økonomi, og når vi skal til at diskutere det, er jeg da helt overbevist om, at Socialdemokratiet vil være velkommen i den kreds, der skal lave flerårsaftalerne for Kriminalforsorgen.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 13:07

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kunne jo ikke lade være med lige at google et par oplysninger, og der fandt jeg faktisk frem til, at da man etablerede 150 fodlænkeafsoningspladser, kostede det 39 mio. kr., og det var vel at mærke kun til driften. Nu siger man så, at man kan etablere 60 pladser for 10 mio. kr. Det tror jeg er det, som vi på jysk ville sige er en rigtig god handel, hvis vi kunne få det til halv pris.

Det, der jo i virkeligheden er tale om her, er, at de 10 mio. kr. både skal bruges til drift og til indkøb af nye fodlænker. Det kan da ikke være andet end en forringelse, når man skønner, at der skal mange flere penge til. Det har man tidligere gjort, hvorfor så ændre på det nu?

Kl. 13:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Tom Behnke (KF):

På fuldstændig samme måde, som da man købte verdens første computere. Dengang var der stort set ingen mennesker, der havde råd til at købe dem, men efterhånden, som de bliver masseproduceret, og der bliver flere og flere, der bruger dem, falder stykprisen.

Hele basis, alt det fundamentale, alt det, der under alle omstændigheder skal være til stede, for at en ny ordning kan fungere, er jo til den samme pris. Når man så derefter lægger flere til, er det da klart, at stykprisen falder. Det er fuldstændig logisk matematik. Men det tror jeg da ikke at jeg skal stå og underholde med her.

Vi synes, det her er en god ordning. Jeg har også forstået, at SF synes, det er en god ordning. Så lad os da være sammen om at støtte, at vi udvider ordningen fra 3 måneder til 5 måneder. Det er det, lovforslaget går ud på.

Der er i lovforslaget sat penge af til ordningen, ikke kun til indkøb, men også til personaleudgifter. Det fik fru Karen Hækkerup lige sat på plads. Derudover har jeg og regeringen sagt, at vi i det hele taget diskuterer Kriminalforsorgens økonomi, men vi kan jo ikke stå og diskutere det her på et løst grundlag. Lad os få den faglige og saglige diskussion, når det grundlag er til stede.

Det, vi diskuterer i dag, er, om vi vil udvide de 3 måneder til 5 måneder. Det vil vi gerne fra De Konservatives side.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:09

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vi er bare optaget af, at der skal være lige så meget kvalitet i ordningen, som der hidtil har været, og at vi skal sikre den og helst også udbygge den.

De tal, som jeg her nævner, har ikke noget med etableringsomkostningerne at gøre, for de er pillet ud af det her. Og her skønnes det altså, at alene driften til 150 fodlænkeafsoningspladser er 39 mio. kr. værd, og nu skønner man så, at man både kan afholde etableringsomkostninger og drift for et beløb, der er halvdelen af det skønnede. Det hænger bare ikke sammen.

Jeg synes, at regeringens retspolitik er enormt usammenhængende, når man gerne vil lave en effektiv kriminalitetsindsats, der får folk i fængsel, men man vil søreme ikke sørge for, at det så er nogle ordentlige ordninger, de efterfølgende kommer til at afsone under. Det hænger simpelt hen ikke sammen for mig. Det beklager jeg.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:10

Tom Behnke (KF):

Det skal jeg også beklage, men det kan vi nok ikke gøre noget ved her i dag. Så må vi jo se på, om folkeskolen kan blive bedre.

Det, der gør sig gældende, er, at der er nogle basale og fundamentale administrative omkostninger, som under alle omstændigheder vil være der. Om det er en eller er 500, så er der noget helt grundlæggende, der skal være på plads, og det er det, der gør, at de første pladser, man etablerede, var dyrere end de efterfølgende pladser. Jeg kan ikke skære det mere ud i pap, end jeg har gjort.

Den næste er, at jeg står med et lovforslag fremsat af regeringen. Som konservativ forholder jeg mig til det, regeringen skriver, nemlig at det her vil koste 10 mio. kr. Hr. Tom Behnke har ikke mulighed for at stå og sige: Det tror jeg simpelt hen ikke på er rigtigt; jeg tror da, det koster 12 mio. kr., for jeg har lige regnet tallene efter. Hvordan i alverden skulle jeg kunne gøre det? Som medlem af Folketinget må jeg tro på, at det her er rigtigt. Hvis der er nogle, der tror, at det her er løgn, må man stille spørgsmål om det, og så må vi have de præcise beregninger over i udvalget, og så kan vi forholde os til det. Her ved førstebehandlingen af et lovforslag er det politikernes opgave at forholde sig til, hvad man foreslår. Det har jeg gjort.

Jeg kan så forstå, at SF er enige i intentionerne i forslaget, men i øvrigt mener, at alt det, der står heri, er forkert. Det må vi jo så bare have afklaret under udvalgsarbejdet. Men det er en mærkelig diskussion at køre under en første behandling af et lovforslag.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Lone Dybkjær (RV):

Det er sådan set også et spørgsmål om økonomien. For sådan som jeg læser det, er det eneste, man kan finde ud af i lovforslagets bemærkninger, at der står:

»Lovforslaget vil på den baggrund medføre merudgifter for Kriminalforsorgen i 2010 på i alt 10 mio. kr. til indkøb af udstyr og øgede personaleudgifter.«

Hvor pengene kommer fra, aner vi ikke noget om. Det er Kriminalforsorgen, der skal have de øgede udgifter, men ud over det aner vi jo ikke mere.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:12

Tom Behnke (KF):

Hvis det var sådan, at Kriminalforsorgen inden for sit nuværende budget selv skulle have afholdt den her omkostning, ville man i lovforslaget have skrevet, at lovforslaget ikke giver nogen øgede omkostninger. Hvis det er sådan, at man i lovforslaget skriver, at det her giver øgede omkostninger, betyder det, at Kriminalforsorgen skal have en tillægsbevilling, for at de kan afholde de her udgifter.

Kriminalforsorgen er ikke en institution, der er i stand til at gå ud og optage lån. Derfor forventer man ikke, at de optager et lån til den her ekstraudgift.

Når det står i et lovforslag på den måde – det er rent lovforslagsteknisk – må man gå ud fra, at det betyder, at der kommer en tillægsbevilling på de 10 mio. kr. Jeg kan da ikke vide andet eller tro andet eller forholde mig til andet, for sådan har det været i alle de år, jeg har været i Folketinget. Når det fremgår af et lovforslag, at det giver øgede omkostninger, er det omkostninger, der bliver tilført. Det tror jeg også fru Lone Dybkjær ved. Men vi kan jo ikke blive ved med at stå og diskutere det her. Jeg er for det første ikke regeringen. Hvis man ønsker at diskutere med regeringen, så gør det. For det andet vil jeg spørge, om vi skal så langt ned i detaljerne her under førstebehandling. Lad os da tage den diskussion under udvalgsbehandlingen, hvor vi kan stille nogle skriftlige spørgsmål og få nogle skriftlige svar.

Nu har jeg redegjort for, hvordan proceduren er i et parlament. Hvordan proceduren er omkring et lovforslag. Hvordan jeg læser det, der står her. Hvad det er, regeringen har fremsat, og som jeg har forholdt mig til.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:13

Lone Dybkjær (RV):

Jeg takker meget for hr. Tom Behnkes redegørelse. Det var selvfølgelig ikke noget, jeg anede noget som helst om i forvejen.

Det, der står her, er merudgifter på 10 mio. kr. for Kriminalforsorgen. Det er det, vi ved. Men vi ved ikke, hvor de 10 mio. kr. i besparelse så kommer fra. For normalt er det jo sådan med hensyn til det, der står her, at det så er en aktstykkebevilling, og det vil stort set altid indebære nogle besparelser inden for samme område.

Derfor synes jeg, at det ærlige er at sige: Vi ved ikke andet, end at vi påfører Kriminalforsorgen 10 mio. kr. i merudgifter. Vi ved ikke, hvor de skal komme fra.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:14

Tom Behnke (KF):

Jo, det gør vi. Det er præcis det, jeg bliver ved med at sige: De kommer fra statskassen. Hvor man så henter pengene henne, om det er ved øgede indtægter, eller det er ved omlægninger, eller det er ved rationaliseringer, eller man har nogle puljer eller nogle reserver eller noget, man kan trække på, finder man ud af til den tid. Det er regeringens opgave at sørge for de ting.

Det, jeg kan konstatere her, er, at man åbent og ærligt skriver, at det medfører ekstra omkostninger. Man skriver det på en sådan måde i lovforslaget, at Kriminalforsorgen ikke behøver at være bekymret for, om de får pengene. De får pengene. Og det er den diskussion, der har kørt i dag, nemlig at Kriminalforsorgen ikke får ekstra mid-

ler. Jo, det gør Kriminalforsorgen, og det er det, vi forholder os til her.

Det næste er så finansloven, statens finanser. Det er en anden diskussion. Den tager vi til den tid. Så jeg plejer at sige: Den tid, den glæde.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

For det første skal jeg lige huske at undskyldte over for fru Marlene Harpsø, at hun troede, at jeg sagde Pernille. Jeg kunne ikke drømme om at kalde fru Marlene Harpsø for Pernille. Det er der mange gode grunde til, dem vil jeg ikke komme ind på her. Men det kan være, at jeg taler dårligt, og det skal jeg selvfølgelig beklage, for det gør jeg jo nok.

Så vil jeg godt tage den økonomiske tråd op. Jeg kan ikke læse andet i det her lovforslag, end at det medfører merudgifter for Kriminalforsorgen på 10 mio. kr. Der står intet om, hvor de 10 mio. kr. kommer fra. Jeg behøver jo ikke et langt foredrag for at få at vide, at Kriminalforsorgen ikke kan gå ud og låne. Det vidste jeg sådan set godt i forvejen. Men jeg synes da, at jeg har et berettiget ønske om at få at vide, hvor de 10 mio. kr. kommer fra.

Det vil jeg så spørge justitsministeren om: Hvordan bliver de 10 mio. kr. til Kriminalforsorgens øgede merudgifter dækket ind? Det er jo ikke ligegyldigt, om de kommer fra Kriminalforsorgen selv ved omlægning og besparelser eller tilsvarende, eller de kommer fra nogle reserver, der står på finansministerens konto. Det er jo fuldstændig afgørende, om de kommer det ene eller det andet sted fra. Da vi ikke er part i det forlig, aner jeg ikke, hvor de kommer fra.

Det, som vi også ved, er, at der engang på et tidligere tidspunkt blev vedtaget en dagsorden af regeringspartierne og Dansk Folkeparti – det var vel i begyndelsen af året – hvor det blev vedtaget, at der skulle komme en analyse af udgiftsområdet for Kriminalforsorgen. Jeg vil sådan set også godt spørge ministeren om, hvornår – det hedder ikke dagsorden, det hedder vedtagelse i vore dage, der er bare, fordi jeg er for gammel – det forslag til vedtagelse bliver en realitet, hvor der står, at man vil komme med en analyse af pengedelen i Kriminalforsorgen. Jeg vil gerne høre, hvornår den kommer. Jeg forstod, at den ville komme sådan her midt på året, men det er bare noget, jeg tror. Det er dybest set ikke noget, jeg ved. Jeg synes, det er ganske vigtigt, når man diskuterer det her.

Så vil jeg godt sige, at Det Radikale Venstre overordnet set er tilhængere af udvidelsen, men jeg indrømmer da gerne, at der jo er nogle betingelser i forbindelse med fodlænkeordningen, som selvfølgelig skal være opfyldt. Det vil vi så spørge ind til. Er det de samme betingelser som dem, vi har i øjeblikket? Er der steder – det har bl.a. fru Karen Hækkerup peget på – som virkelig er forsømt, og hvad kan vi så gøre ved de forsømte steder? Der er meget stor forskel hen over landet ifølge fru Karen Hækkerup. Jeg ved ikke noget om det. Jeg har ingen grund til at betvivle, hvad fru Karen Hækkerup siger, og så er det selvfølgelig vigtigt, at vi får en fornemmelse af, om vi kan fordele ressourcerne på en anden måde.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har jo i Danmark under denne regering for første gang i mange, mange år oplevet, at man synes, at man skal frihedsberøve flere og flere mennesker. Tidligere havde vi en meget lang periode, 30 år, hvor alle partier i Folketinget var enige om, at vi ikke skulle sætte flere i fængsel. Uanset om kriminaliteten steg eller faldt, havde vi det samme antal fængselspladser. Men denne regering besluttede, at man ville følge USA's eksempel og gå i gang med bare at udbygge antallet af fængselspladser. I USA er det nu for første gang i 30 år – 40 år må det efterhånden være – stoppet. For første gang har der været en uge, hvor der ikke blev flere fængselspladser.

Jeg synes, det er på tide, at vi holder op med også at udvide antallet af frihedsberøvede. Jeg mener, at det er fornuftigt at gå i gang med at se på, hvordan vi bedst muligt bruger de mange forskellige måder, vi har, at straffe på, sådan at vi bruger nogle straffe, der virker, og sådan at vi ser på alle de tilfælde, hvor vi ikke mener at det er nødvendigt at spærre folk inde i fængsler. Så lad os bruge muligheden for samfundstjeneste, for konfliktmægling og for flere andre forskellige alternative straffe, betingede domme osv., så vi opnår en straf, der virker, i stedet for at vi bare bruger ressourcer på at frihedsberøve folk.

Vi kan så oven i købet her se, bl.a. fordi man bruger alt for få ressourcer, at der kommer kraftig kritik fra dem, der skal arbejde med ordningen, og at der også er en kritik af den udvidelse, der lægges op til, fordi det simpelt hen ikke er ordentligt. Der er ikke tilstrækkelige ressourcer, og det bliver ikke gennemført på en ordentlig måde, og så synes vi ikke, at vi kan støtte den udvidelse, som jo primært er begrundet i, at man vil frihedsberøve endnu flere, og at det er billige-re at have dem med fodlænker end at have dem i fængslerne. Det er ikke, fordi man har gode begrundelser for, at det vil give en bedre præventiv effekt og en bedre effekt i forhold til dem, der bliver udsat for det osv.

Vi mener, at det er på tide, at man sætter sig ned og kigger på vores straffesystem samlet og ser på, hvordan vi bliver bedre til at bruge straffe, der virker, i stedet for bevidstløst bare at ville frihedsberøve folk.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for det. Og tak for en god modtagelse af lovforslaget især fra dem, som har erklæret sig parate til at støtte det.

Det er jo sådan, at fodlænkeordningen har været under etapevis opbygning, og man må sige, at det i dag er en velfungerende ordning både organisatorisk og personalemæssigt. Der er en række fordele ved fodlænkeordningen, herunder at den dømte jo kan bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet eller uddannelsessystemet, og det kan så mindske risikoen for tilbagefald til kriminalitet efter endt afsoning.

Derfor kan jeg også godt undre mig over, at fru Line Barfod for et øjeblik siden sagde, at det jo bare var for, at vi skulle spare fængslerne for indsatte, og så kunne man altså bare have dem på fodlænkeordningen i stedet for, men at det jo ikke havde nogen effekt. Det har det da! Jeg underer mig meget over den indstilling. Det er da en kæmpe fordel, at der nu er mulighed for for en række dømtes vedkommende, at de kan være i en fodlænkeordning, hvor de kan bevare tilknytningen til samfundet, til deres arbejde osv., og det giver da klart en bedre mulighed for, at de efter endt straf kan fortsætte med en tilværelse forhåbentlig uden kriminalitet. Derfor er jeg fuldstæn-

dig uforstående over for den negative stemning, der fra nogles side er omkring det her. Vi er i regeringen af den opfattelse, at vi skal lave afsoningsordninger, der så vidt muligt sikrer, at folk kan komme ud i samfundet igen og blive nyttige samfundsborgere og ikke falder tilbage til kriminalitet. Men det er altså åbenbart ikke den generelle holdning; man mener, det her bare er sådan noget, vi gør for at spare på fængslerne. Jeg synes, det er underligt, at der er den negative stemning omkring det.

Nu lægger vi altså op til at udvide ordningen til også at omfatte personer, der er idømt fængselsstraffe på indtil 5 måneder, og det er da forhåbentlig yderligere et skridt i retning af mindre kriminalitet i det danske samfund.

Så er det da klart, at vi også skal se det i lyset af, at det er en afsoningsform, der er mindre udgiftskrævende end afsoning i fængsel. Forslaget har i øvrigt også baggrund i, at Folketinget den 28. januar i år i forbindelse med forespørgsel nr. F 16 om ressourcer til kriminalforsorgen bl.a. vedtog, at der skal frigøres fængselspladser gennem en udvidelse af fodlænkeordningen, men det er vel ikke nogen, jeg havde nær sagt – selv om det kunne lyde som en dårlig vittighed – forbrudelse, at vi her også har en ordning, der er mere økonomisk, samtidig med at den er bedre for en række straffedes vedkommende.

Så jeg synes bestemt, der er grund til at bakke op om forslaget. Jeg har undret mig over, at det for nogle ordføreres vedkommende endte i en diskussion om økonomi, men det synes jeg hr. Tom Behnke fik sat udmærket plads. Der tilføres altså rent faktisk i den her sammenhæng midler til de omkostninger, der er forbundet med ordningen.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Karen Hækkerup (S):

Kan ministeren oplyse, hvad det koster at indkøbe 60 stk. fodlænker? Hvor meget af de 10 mio. kr. er der sat af til indkøb, og hvor meget er der sat af til øgede personaleudgifter?

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nej, jeg har ikke lige regnestykket ved hånden, men det kan vi jo få oplyst under udvalgsbehandlingen. Det afgørende er, at der tilføres kriminalforsorgen 10 mio. kr., og det er det, der ifølge det, der er oplyst over for mig, er den udgift, der er forbundet med en udvidelse af ordningen – både i personaleudgifter og i materielanskaffelser.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:25

Karen Hækkerup (S):

Nu skældte den konservative ordfører mig ud lige før, fordi jeg kom til at sige, at det var udtryk for en hokusfokusøkonomi, fordi kriminalforsorgen jo i år skal spare 60 mio. kr., og så får man så 10 ud af de 60 mio. kr., man selv lige har skåret væk, til at udvide fodlænkeordningen.

Jeg synes, det vil være godt, at vi under udvalgsdebatten får en drøftelse af økonomien i kriminalforsorgen, for uanset om ministeren eller jeg har ret, må vi konstatere, at der, uden de 60 pladser, der altså kommer yderligere, i fodlænkeordningen lige nu er et belæg på

135 pct. i hovedstaden. Det betyder, at man ikke kan give det tilbud, som vi i virkeligheden har aftalt med hinanden at der skal være i fodlænkeordningen, at man ikke kommer lige så ofte på kontrolbesøg, at kontrolbesøgene er af meget kort varighed, og at der derfor ikke er tid til at komme ind i de ting, som man burde komme ind i.

Det betyder også, at selv om der er nogle regler for, at man skal afsone senest 30 dage efter, at der er givet tilladelse til, at man kan afsone med fodlænken, så sidder folk i mange måneder og venter, selv om det er en voldsdom, de skal ind og afsone.

Så helt uanset om man udvider med 60 mio. kr. eller ej, så har vi i forvejen et problem med fodlænkeordningen. Hvad vil ministeren sige til det?

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg ville ellers have været glad, hvis det havde været sådan, at fru Karen Hækkerup var blevet lidt glad for det med økonomien. Jeg forstår, at det ikke helt er tilfældet. Men jeg bliver nødt til lige at rette: Det er altså ikke 60 mio. kr., vi tilfører, det er 60 ekstra pladser, og de koster 10 mio. kr. Og de 10 mio. kr. er altså nogle, vi tilfører kriminalforsorgen. Så vi tilfører kriminalforsorgen midler i forhold til de udgifter, der er. Jeg kan slet ikke forstå, at det giver anledning til kritik.

Så er der en anden side af sagen, nemlig kriminalforsorgens økonomi i al almindelighed, og det kunne man jo godt tage en debat om, men her og nu drejer det sig altså om, at vi vil udvide fodlænkeordningen. Det er en god ting i forhold til det kriminalpræventive arbejde, og det er en god ting for dem, der kommer på ordningen – det er i øvrigt en ordning, de selv søger om at komme på, skal jeg lige gøre opmærksom på; det er jo ikke nogen, der ikke vil, der kommer med i fodlænkeordningen – og vi dækker de ekstra omkostninger, som er forbundet med det.

Så jeg har meget vanskeligt ved at se, hvad det er, der fører til den, synes jeg, sådan lidt negative stemning omkring det her. Jeg havde egentlig troet, det var et forslag, hvor vi sammen begejstret kunne sige: Ja, det gør vi, det her, det er en god idé, både for de indsatte og for økonomien. Det er jo lidt ærgerligt. Men lad os se på under udvalgsbehandlingen, om ikke vi kan få livet gemytterne lidt op, når vi nu får lejlighed til at diskutere det lidt.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 13:27

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jo, men det, der skaber stemningen omkring det her, er jo, at vi er meget optaget af, at den her ordning kvalitetsmæssigt skal være i orden. Nu har både fru Karen Hækkerup og jeg jo været ude at køre med de her mennesker og har set, hvad det er for et arbejde, de gør, og det ville være rigtig ærgerligt, hvis det skulle blive ødelagt. Men jeg kan bare undre mig over, at der den her gang er sat halvdelen af det beløb af til at udvide fodlænkeordningen, som der var, da man udvidede med 150 pladser, og den her gang skal man endda også indeholde købet af fodlænkerne i den samlede sum. Jeg forstår det bare ikke, og jeg synes ikke, det hænger sammen. Men lad det ligge; vi får en drøftelse af det under udvalgsbehandlingen.

Til gengæld vil jeg spørge ministeren, om han ikke er enig i, at vi skal have en evaluering af fodlænkeordningen, for det har vi faktisk ikke.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Ja, selv om fru Karina Lorentzen Dehnhardt siger, at vi skal gemme det til udvalgsarbejdet, så vil jeg, når det nu bliver fremhævet, dog alligevel sige, at jeg jo ikke har siddet og lavet regnestykket selv. Jeg har bare forholdt mig til det tal, jeg er blevet præsenteret for, 10 mio. kr., men jeg tror, det er regnet nogenlunde rigtigt ud.

Det, som umiddelbart ligger for, og som hr. Tom Behnke også var inde på tidligere, er, at der jo formentlig er tale om, at der er nogle generelle omkostninger, nogle startomkostninger osv. Når man så har etableret softwaresystemet, der skal styre det, så bliver det jo ikke dyrere af, at der kommer flere pladser til, i hvert fald kun marginalt, og derfor har man altså på den måde færre marginalomkostninger, når der er ekstra pladser, end de omkostninger, der skulle til i startfasen. Jeg tror, det er sådan, det hænger sammen.

Med hensyn til en evaluering synes jeg altid, det kun er godt, at man vurderer og evaluerer tingene.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger til ministeren. Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning. (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 13:29

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det lovforslag, som vi nu skal behandle, er et lovforslag, som giver boligorganisationer, private idrætsanlæg og andre lignende organisationer adgang til mod skiltning at videoovervåge, hvor der er offentlig adgang. Det skal selvfølgelig ikke bare være videoovervågning efter forgodtbefindende. Det skal være efter en konkret tilladelse fra den stedlige politiinspektør, og det skal være på steder, hvor man vurderer, at det er af væsentligt hensyn til kriminalitetsbekæmpelsen, at man videoovervåger.

Vi har jo desværre nogle steder rundt omkring i landet, hvor det har vist sig at være nødvendigt. Vi har nogle steder, hvor der bliver begået voldsomme forbrydelser, hvor der laves meget voldsom chi-

kane, og hvor nogle mennesker simpelt hen har sat deres egne normer for lov og orden. Det skal og vil vi ikke finde os i. Derfor giver vi tilladelse til, at boligorganisationer og lignende netop efter en tilladelse og en vurdering fra politiinspektøren kan få lov til at gøre det.

Der gælder samme regler her, som der gælder på andre områder. Det er ikke sådan, at den boligorganisation, der har optaget sådan en lystig fest en fredag nat, kan vise den på den efterfølgende julefrokost og sidde og more sig over dem, der har gået i det offentlige rum på en eller anden dato. Det er, som det er med tankstationer osv., kun politiet, der efter anmodning får tilladelse til at gennemse disse videosekvenser, således at man kan se, hvem der har bevæget sig i natten, hvem der eventuelt kan være gerningsmanden, og hvem der eventuelt kan have været vidne til gerningen. Man kan simpelt hen få et godt billede af, hvad der foregår, men det kræver jo, at der foreligger en konkret forbrydelse, som man efterforsker, således at det her ikke kan blive misbrugt.

Det er – desværre, må vi sige – nødvendigt, men når det er nødvendigt, er det en god måde at bekæmpe kriminalitet på, og derfor støtter vi fuldt og helt dette lovforslag.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo et udmærket forslag, som hr. Karsten Nonbo er inde på. I Dansk Folkeparti så vi gerne, at der blev nogle yderligere muligheder end dem, som lovforslaget her lægger op til, for at videoovervåge her i Danmark. F.eks. er vi blevet opmærksomme på, at Foreningen af Lystbådehavne i Danmark har fortalt, at de oplever flere og flere indbrud i deres lystbåde, altså ude i lystbådehavnene, og det er jo nogle indbrud, som det er svært at komme efter, fordi der bl.a. ikke er opsat videoovervågning.

Mener hr. Karsten Nonbo ikke, at det også er noget, som vi bør forsøge at bekæmpe, og at man kunne give tilladelse til at videoovervåge netop i de her lystbådehavne, så dem, der ejer en båd, ikke skal risikere at komme ned i en båd, som er totalt plyndret?

Kl. 13:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Karsten Nonbo (V):

Det kan man jo godt forstå. Nu står der i lovforslaget, at der gives adgang for boligorganisationer og private idrætsanlæg osv., så der ligger ikke for mig en helt klar definition, men den definition kan vi jo prøve at rykke ved under udvalgsarbejdet for at få det præciseret. For det er da rigtigt, at dér, hvor der foregår megen kriminalitet, er jeg rimelig åben over for at den kriminalitet skal og kan bekæmpes, ved at man kan efterforske via videooptagelser. Så muligheden må vi undersøge. Hvor lægger vi grænsen? Jeg forstår godt spørgsmålet, og jeg forstår godt baggrunden for spørgsmålet.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:34

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg får lyst til at spørge ind til, hvad Venstres holdning er til, at boligselskaberne selv skal lægge ud for de her kameraer. Tidligere har ordningen jo været sådan, at det var politiet, der lå inde med kamera-

er, og politiet, der satte dem op og pillede dem ned igen, når der ikke var behov mere. For mig at se er det her et besparelsesforslag, og vi lægger det over på de udsatte boligområder, som i forvejen gør en kæmpe indsats ved at rumme en mangfoldighed af personer som bl.a. psykisk syge og folk, der er kriminalitetstruede, osv.

Finder Venstre, at det er rimeligt, at vi bare lægger regningen over på dem, eller er Venstre ligesom SF indstillet på, at der skal være en pulje, som boligselskaberne kan søge, eller eventuelt at politiet skal have penge til kameraer?

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Karsten Nonbo (V):

Det er den evindelige SF-snak om alt, hvad der er. Der skal penge til. Vi mangler penge. Ih, hvor er det synd for os. Det går helt ad Pommern til, hvis ikke der er andre end os selv, der skal betale. Det er det, vi skal høre på evindeligt.

Der er altså nogle, der sparer penge, ved at der kommer orden i deres boligforening. Der er nogle, der er interesserede i det her. Og jeg har det sådan, at de ting, jeg er interesseret i, vil jeg også godt være med til at betale for.

Fri mig snart for det evindelige: Hvor er det synd for os, nu skal vi til at lave noget, vi egentlig godt kan lide, men skal vi også selv betale for det – nej, hvor er det synd for os.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:35

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes ikke rigtig, at der bliver svaret på spørgsmålet, for det her er et udtryk for et besparelsesforslag i forhold til den nugældende ordning, hvor det er politiet, der ligger inde med kameraerne og også sætter dem op. Det synes jeg bare man skulle tage og forholde sig til i Venstre. Det vil man ikke, og så er det det.

Men jeg kan oplyse, at den tidligere justitsminister, hr. Brian Mikkelsen, jo stillede sig op blandt brændende bilvrag i Askerødbebyggelsen og lovede folk, at der skulle komme kameraer der. Jeg tror ikke helt, man kan sige, at han har holdt sit løfte i den her sag.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Karsten Nonbo (V):

Jamen det er jo ikke et besparelsesforslag. Igen: Man kommer med et postulat, som overhovedet ikke har hold i virkeligheden. Det er ikke et besparelsesforslag. Det er et suppleringsforslag. Politiet har de kameraer, politiet altid har haft, og politiet bruger de kameraer. Nu kan man så få mulighed for at supplere op med andre kameraer, hvis folk synes, at det ikke er nok.

Den påstand om, at det er et besparelsesforslag, har intet hold i virkeligheden. Jo, det har det derhen, at det vil spare os for mange kommende forbrydelser, når vi får sat dem op.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at Venstre synes, at penge er ligegyldigt, så længe det gælder dem, der ikke har nogen penge, mens man jo gladeligt lader milliarderne rulle, når det gælder bankdirektører og landmænd og andre, som man synes skal reddes, også selv om de måske i et vist omfang har været med til at få pengene til at rulle i første omgang.

Men med hensyn til tv-overvågning koster det jo nogle penge at sætte kameraerne op, og det koster nogle penge at have overvågningen, ligesom det koster mange penge, hvis man går ind og laver noget mere væsentligt forebyggende arbejde, som ikke bare virker, når der er sket noget, men som forebygger, at nogle finder på, at der skal ske noget.

Derfor vil jeg bare i al stilfærdighed høre, om Venstre ikke mener, at det kan være fornuftigt at sætte penge af til forebyggende arbejde.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:37

Karsten Nonbo (V):

Det her er meget, meget forebyggende arbejde, og det sparer samfundet for mange knuste blomsterkummer. Det sparer samfundet for meget kriminalitet, og kriminalitet er jo også dyrt. Det har vi lige hørt under det sidste lovforslag, vi drøftede. Der er jo ingen grænser for, hvor dyrt det er, når vi skal til at have de kriminelle til at afsone med fodlænker.

Så det her skulle jo gerne dæmme op for netop den kriminalitet, vi har haft. Derfor er det her næsten et pengemaskineforslag. Derfor må man investere der, hvor man gerne vil have ro og orden. Jeg synes egentlig, det er ret fornuftigt, at de, der bor der, også er med til at investere i det, så det ikke er alle andre. Andre investerer også andre steder.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:38

Line Barfod (EL):

Nu findes der jo altså ikke nogen dokumentation for, at tv-overvågning på lang sigt fører til, at der bliver færre forbrydelser. I England, hvor man har kameraer næsten overalt, har man ikke kunnet dokumentere den effekt. Det er også noget af det, der bliver henvist til i høringssvarene. Datatilsynet og andre advarer imod det her forslag.

Derfor vil jeg bare igen høre, om Venstre ikke mener, det kunne være fornuftigt at investere i forebyggende arbejde, f.eks. sikre sig, at der er klubber, de unge kan være i både om eftermiddagen og om aftenen, og at det er gratis for dem, så det ikke er økonomien, der forhindrer, at de har et fornuftigt sted at være, i stedet for at de hænger ud på gadehjørner eller andre steder og begynder at begå hærværk.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Karsten Nonbo (V):

Det er typisk Enhedslisten. Når vi diskuterer det ene lovforslag, vil de gerne diskutere noget andet. Det, det her lovforslag drejer sig om, er altså, at vi skal give hjemmel og tilladelse til, at man kan videoovervåge som en del af en kriminalitetsbekæmpelse. Så kan vi jo se

nere tage debatten om klubber og forebyggelse og meget andet. Det her er også et element til forebyggelse. Så jeg synes, vi skal holde debatten på det, den er. Men det er jo så typisk for Enhedslistens måde at diskutere på. Jeg kan huske en vittighed om en politimand, der reddede en fra at drukne. Det første, han blev mødt med, var: Hvor dølen har du gjort af hans hue? – i stedet for at diskutere det, der egentlig var det store emne, nemlig at han blev reddet fra at drukne.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er jo desværre i dag nødvendigt at gøre mere og mere for at få bekæmpet kriminaliteten, og Socialdemokraternes holdning er, at det skal vi gøre på alle de måder, hvor vi mener det kan gøre nytte og have en effekt. Der er også en større og større forståelse i samfundet for, at vi skal gøre alt det, der er os muligt.

Det, der ligger bag lovforslaget her, er, at vi i de sidste 2 år har haft en tv-overvågningslov, og i loven ligger der en fastsættelse af, at vi skal lave en evaluering og vurdering af det, når der er gået 2 år. Det har Datatilsynet og Rigspolitiet bidraget til, og det betyder, at justitsministeren nu kommer med to nye ændringer.

I den første foreslås det, at boligorganisationer og foreninger, der repræsenterer husstandene i et boligområde, efter ansøgning til politidirektøren kan foretage en tv-overvågning af det pågældende boligområde og også af de nærliggende områder, men at det ene og alene skal ske i forbindelse med at bekæmpe kriminaliteten. I den anden ændring gælder det også, at politidirektøren kan give tilladelse til, at ejere af idrætsanlæg kan gøre det samme, og at det igen er et spørgsmål om at få bekæmpet kriminaliteten.

Høringssvarene er meget tydelige, og heri fremgår det også, at politiet støtter op om muligheden for en øget tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende sammenhæng. Politikredsene og Politiforbundet anfører det samme samt det, at det giver politiet bedre muligheder i efterforskningssammenhænge. Det har naturligvis også en betydning for den tryghed, den enkelte borger kan føle, at der nu op-sættes teknisk udstyr. Det har derfor også været et bredt ønske fra Boligselskabernes Landsforening, at den her lovændring måtte finde sted.

Lad mig med det samme sige, at tv-overvågning langtfra forebygger alle typer kriminalitet. Men jeg er alligevel sikker på, at tv-overvågning på helt specifikke lokaliteter kan være med til at virke præventivt og forebyggende, men også i højere grad være med til at opklare de kriminelle handlinger, der måtte foregå. Uden den her tiltro til, at videoovervågning har effekt, og antagelsen om nytten heraf ville der slet ikke være nogen mening med de lovændringer.

Socialdemokraterne vil også gerne påpege vigtigheden af, at den forebyggende indsats er og bliver fuldstændig afgørende i forbindelse med det her, for ellers risikerer vi blot, at kriminaliteten flytter fra et boligområde til et andet. På samme måde mener vi også, at det er helt afgørende, at der kommer yderligere forskning på det her område, så vi vitterlig bliver klogere på, hvordan vi gør det rigtige.

Når vi samtidig giver ejerne af idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af anlæggene, er det jo også et spørgsmål om, at vi går et skridt videre i at bekæmpe den tiltagende hooliganisme, der finder sted. Med hensyn til bekæmpelse af vold og hærværk i forbindelse med afviklingen – og det er jo altså især ved afviklingen af fodboldkampe, at det her er et stigende problem – anser vi lovforslaget for at være en forbedring i forbindelse med den efterfølgende efterforskning. I forhold til hooliganisme ser vi jo den ene gang efter den anden, at det er vold blot for voldens skyld. Det kan vi under in-

gen omstændigheder acceptere i Socialdemokraterne, og derfor skal vi gøre, hvad vi kan, for at bekæmpe den.

Det er helt afgørende for Socialdemokraterne, at de tv-optagelser, der bliver foretaget, ikke falder i de forkerte hænder. Det skal ikke være muligt for enhver at sidde og rode optagelserne igennem, og det er derfor, at vi næsten må sige, at det er politiets ejendom. De data, der bliver optaget i forbindelse med videoovervågningen, skal kun kunne gennemses af politiet og kun, når der er foregået kriminelle handlinger. Jeg noterer mig, at det i lovforslagets bemærkninger er præciseret, at behandlingen af personoplysninger netop også skal foregå i medfør af de lovbestemmelser, der ligger i tv-overvågningsloven, og det er vi tilfredse med.

Kommunernes muligheder for at iværksætte overvågning af særlige områder er til gengæld taget ud af lovforslaget, men det indgik i det forslag, der var sendt til høring. Af bemærkningerne til hørings svaret ses det meget tydeligt, at dette alene handler om penge – penge, som kommunerne mener at staten burde sikre, da det drejer sig om kriminalitetsbekæmpelse.

Vi synes fra socialdemokratisk side, at det er ærgerligt, at det er taget ud af lovforslaget, hvis det kunne være med til at sikre en yderligere reduktion i kriminaliteten. Derfor ønsker vi også, at der skal etableres en særlig pulje, hvorfra fattige boligselskaber vil kunne søge om midler til overvågning. Vi vil temmelig sikkert arbejde på et ændringsforslag i den sammenhæng, men det kan jo være, at debatten i dag allerede vil anspore til det.

Regeringen har i forbindelse med lovforslaget ganske lemfældigt forholdt sig til økonomien i såvel Datatilsynet som i politiet. Det vil blive flere, der skal føres tilsyn med, og der vil komme flere sager, der skal vurderes og muligvis klages over. Datatilsynet får derfor givetvis brug for flere ressourcer, og når politiet skal ud flere steder, vil det givetvis også betyde, at der kommer et yderligere pres på politiet. Det må ministeren meget gerne belyse i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at Socialdemokraterne overordnet set støtter lovforslaget, som det er fremsat.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Forslaget giver som tidligere nævnt mulighed for at lave tv-overvågning på offentlige arealer hos boligselskaber og private idrætsanlægs ejere, hvis overvågning er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Overvågningen har bestemt også en forebyggende effekt og kan være med til at skabe tryghed for borgerne.

Vi har set nogle boligområder blive ramt af f.eks. bilafbrænding og andet hærværk, og vi er i Dansk Folkeparti ikke i tvivl om, at tv-overvågning vil have en præventiv effekt her og hjælpe politiet med at opklare forbrydelserne, når de er sket. Også i forbindelse med fodboldkampe har vi set, hvordan nogle fodboldbøller har en tendens til at ødelægge en festlig begivenhed for de mange i form af vold og hærværk. Her vil tv-overvågning bestemt også have en effekt, forhåbentlig præventivt, men ellers i form af hjælp til politiet med at fange de ansvarlige.

I Dansk Folkeparti mener vi dog, at der er nogle mangler i forslaget. F.eks. er der en del lystbådehavne som tidligere nævnt, som er udsat for hærværk, hvor tv-overvågning efter vores opfattelse vil være et godt og effektivt middel for at forhindre det eller som minimum hjælpe politiet med at finde synderne. Det vil derfor være en positiv ting, hvis forslaget kan udvides til også at gælde lystbådehavne.

Til sidst vil jeg gerne nævne tv-overvågning i kommunerne. I en del kommuner opleves vold og hærværk på offentlige arealer, hvor

det vil være oplagt at kommunerne søgte om tilladelse til tv-overvågning. Ikke desto mindre har KL i et høringssvar givet udtryk for, at der så skal følge penge med til kommunerne. I modsætning til Socialdemokratiet, som vil lave en pulje, mener jeg altså, at det simpelt hen ikke giver mening. Hvis man som Dansk Folkeparti mener, at tv-overvågning kan have en præventiv effekt i forhold til hærværk, bør investeringen i tv-overvågning på steder, der er meget udsatte, kunne betale sig for kommunerne. Derfor mener vi også, at muligheden for udvidet tv-overvågning til kommunerne bør medtages, da det er frivilligt for dem, om de ønsker at benytte sig af det.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Her lige før påske var jeg med Boligudvalget på tur. Vi var oppe at besøge det boligområde, som hedder Skallerup, og som er et af de områder eller i hvert fald et område, som ulovligt har opsat kameraer, og som nu håber på, at det her lovforslag går igennem, og at man kan bruge kameraerne igen. Det har i hvert fald haft en virkning i forhold til hærværk deroppe, siger de. Jeg tror ikke, man kan sidde overhørig, at det rent faktisk har en virkning nogle steder, selv om forskningen ikke siger noget entydigt om det her.

Vi har også set, hvordan man i Mjølnerparken, godt nok lovligt, har kunnet opsætte kameraer i kældrene, men man havde frygtelige problemer med brande på et tidspunkt, og det må virkelig være utryghedsskabende for beboere i det område. Det fik straks brandene til at holde op. Så jeg tror i hvert fald ikke, at man kan afvise, at det at sætte kameraer op kan have en virkning nogle steder.

Derfor er vi i SF også positivt stemt over for det her lovforslag, men selvfølgelig er der ikke nogen roser uden torne. Noget af det, vi lærte i Skallerup, var, at det kræver en helhedsplan, hvis det her skal virke. Man oplevede nemlig i den korte tid, man havde kameraerne i funktion, at kriminaliteten flyttede til det nærliggende område Himmerland. Og man har faktisk frivilligt gjort det, at man i samarbejde med kommunen, og jeg tror også i samarbejde med politiet, har fået lavet en helhedsplan for, hvordan man ellers kan nedbringe kriminaliteten i området. Det synes jeg faktisk er en rigtig god idé. Problemerne med psykisk syge og kriminelle og udefrakommende, der kom og huserede i de her områder, forsvandt jo ikke, fordi man satte kameraer op. Man fandt ud af, at det faktisk ikke engang altid var beboerne, der lavede de her ting. Kriminaliteten bliver så spredt et andet sted hen. Det nytter simpelt hen ikke.

SF ønsker, at det skal være et lovkrav, at man får lagt en boligsocial plan, hver gang man vil sætte kameraer op, så vi er sikre på, at der også er nogle tiltag, som reelt nedbringer kriminalitet og utryghed i områderne.

Jeg synes ikke, at jeg kan læse ud af forslaget her, om optagelserne vil være krypterede, så det kun er sådan, at bestemte personer kan komme ind og se det her. Det vil vi i hvert fald i SF også stille forslag om. Det er vigtigt for os, at der er en høj grad af sikkerhed om det her. Jeg ved godt, at lovforslaget ikke lægger op til, at der er ejendomsfunktionærer og andre, der skal sidde og se på det her. Det er meget fornuftigt, men det er også vigtigt, at der er en ordentlig sikkerhed, og at optagelserne er krypterede.

De sagde faktisk også i Skallerup, at det er meget vigtigt, at der ikke er ejendomsfunktionærer, der sidder og kigger på det her, for lige så snart man får nedbragt nogle af de her problemer, begynder det at blive lidt kedeligt, og så vil de sidde og kigge på andre ting. Det var de faktisk meget åbne om i Skallerup, så det synes jeg også at vi skal have in mente her.

Så er der hele den her del om betalingen af kameraerne. I Skallerup havde beboerne selv sagt god for den her udgift og lod det indgå som en del af deres samlede udgifter. Jeg synes faktisk ikke, at vi kan være bekendt over for de her boligområder og beboerne i de her boligselskaber, at de selv skal løse problemerne med den vold og den utryghed, der er. Jeg havde meget gerne set, at der havde været en pulje til boligselskaberne.

På nuværende tidspunkt er det jo faktisk sådan, at det er politiet, der ligger inde med kameraer, og at det er politiet, der sætter kameraer op. Den ordning så jeg egentlig gerne at man bibeholdt, specielt set i lyset af, at kameraerne faktisk skal være tidsbegrænset opsat. De skal kun være der, så længe der er et reelt problem, og så ville det måske være smartere, at der var nogle andre, der havde kameraerne, så de bare kunne pilles ned og bruges et nyt sted, hvis der var et nyt behov. Det vil vi stille ændringsforslag om også.

Noget, der er positivt, er, at der ikke bliver sat nogen kameraer op, uden at beboerne rent faktisk er med på det. De skal give deres accept, og på den måde bliver der også en god mulighed for at tage hensyn til den afvejning, der skal være i forhold til privatlivets fred. Det er også vigtigt for os, at der ikke er nogen, som kan blive optaget, mens de opholder sig i eget hjem. Det kan jeg se at lovforslaget heller ikke lægger op til.

Det er også positivt, at der rent faktisk skal en politifaglig vurdering indover for at konstatere, om det her boligområde, som nu ansøger om at få lov til at sætte kameraer op, også har et reelt behov, altså om kriminaliteten, utrygheden og hærværket er af et omfang, som gør, at det er relevant at sætte kameraer op. Jeg synes ikke, at hele Danmark skal plastres til med unødvendige kameraer, og det tror jeg vi sikrer ved at politiet går ind og siger at her kan man godt gøre det.

Vi vil gerne have ændret tidsbegrænsningen. Vi synes, at 5 år, som er den tid, politiet giver tilladelse til ifølge lovforslaget, er rigtig, rigtig lang tid. Vi mener, at der faktisk skal være nogle flere evalueringer undervejs for at finde ud af, om formålet har tjent sig ind, og om man i virkeligheden skal pille kameraerne ned, så vi vil stille ændringsforslag om, at det skal være 1 år.

Som man nok kan høre, synes vi i SF, at der endnu er en del at arbejde med i det her forslag, og det vil vi bruge udvalgsarbejdet til.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Tom Behnke.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi skal ikke have mere overvågning end højst nødvendigt. Det er altid mit og De Konservatives udgangspunkt, når vi skal drøfte og diskutere de her ting: ikke mere overvågning end højst nødvendigt. Men der kan opstå situationer, hvor man simpelt hen kan dokumentere, at der er et udbytte ved at have en overvågning – f.eks. tv-overvågning, som i det her tilfælde – og kan man dokumentere, at der virkelig er et udbytte af det, at kriminaliteten altså falder, at det bliver nemmere, hurtigere og mere effektivt at opklare den kriminalitet, som så alligevel finder sted, ja, så må det også veje til fordel for den side, hvor man siger: O.k., så er overvågningen nødvendig, så er det hensigtsmæssigt. Og så vil vi også gerne være med til at gøre det, vi vil gerne være med til at give lov til, at man kan foretage overvågning på den her måde.

Der var jo den sag, som også Socialistisk Folkepartis ordfører nævnte, oppe fra Aalborg, hvor en boligforening netop havde opsat det her udstyr, og hvor det jo så viste sig, at det ikke var helt lovligt. Den boligforening vil vi da gerne hjælpe til at holde op med at begå kriminalitet, for det var jo ikke det, de ønskede, de ønskede faktisk at *bekæmpe* kriminalitet. Så lad os nu gå ind og hjælpe dem til, at

det, de gjorde, bliver gjort lovligt. For hvad var effekten af, at man deroppe i en boligforening satte videoovervågning op, tv-overvågning op? Ja, effekten var rent faktisk, at kriminaliteten stort set faldt til nul – stort set til nul. Og det er da en effekt, som er så stor og så gavnlig og så effektiv, at vi må sige, at der er god grund til, at man der opsatte tv-overvågning.

Hele historien her fik jo først fart, vil jeg sige, da jeg blev kontaktet af byrådsmedlemmer fra Århus, som for Gellerupparken havde det samme ønske om at sætte videoovervågning op, men der havde man så besluttet i byrådet, at man ikke ville overtræde lovgivningen, men man appellerede altså til, om vi ikke godt kunne ændre den her lov.

Derudfra prøvede vi så at lave det her lovforslag, og jeg er glad for, at justitsministeren er nået frem til det, som ligger foran os i dag, nemlig, at man der, hvor der er tale om boligforeninger – eller det kan også være grundejerforeninger, men i det hele taget foreninger, der repræsenterer beboerne i et område – på demokratisk vis blandt beboerne kan træffe beslutning om: Her føler vi et behov for, at det vil være nødvendigt med tv-overvågning; vi synes, det vil være hensigtsmæssigt med tv-overvågning. De kan så beslutte, at det er en god idé. For så er det en demokratisk beslutning, der er truffet i det pågældende område, hvor de pågældende beboere er indstillet på, at det er det, de vil gøre. Derefter skal de så til politiet, og så skal politidirektøren give tilladelsen til det, for det må ikke være sådan, at man bare sætter tv-overvågning op, fordi man synes, det kunne være sjovt eller et eller andet, nej, det skal jo altså være – som der står – »når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse«, og så kan politiet sige: O.k., det er i orden. Det gælder så i øvrigt også for idrætsanlæg, hvor det har vist sig, at der også kunne være nogle problemer.

Jeg kan forstå, at flere har været inde og diskutere lystbådehavne, og i forhold til afgrænsningen synes jeg faktisk også, det er lidt interessant, om de falder ind under idrætsanlæg; det kunne jo godt være. Hvis det er sådan, at de her lystsejlere en gang imellem sejler om kap – det kunne jo godt være de fandt på det – så er der vel nærmest tale om et idrætsanlæg, og så er det jo inden for lovens rammer. Men ellers ved jeg ikke helt, hvad det er for spilleregler, man skal have, for det kunne også være, at man betragtede en lystbådehavn som et privatområde, og hvis det er et privatområde, så er det sådan set bare inde på virksomheden, man laver overvågning, og så er det også tilladt at gøre det.

Men lad os få en afklaring af, hvor rammerne for det her ligger, for hvis det er muligt – og jeg tror faktisk, der er nogle seriøse problemer i forhold til lystbåde og i forhold til at undgå tyveri fra lystbåde – så lad os dog se på, om vi ikke også kan hjælpe dem, når vi nu alligevel er ved at se på det her lovforslag.

Men alt i alt er det her altså et forslag, som vi ser meget frem til vil have en enorm præventiv effekt, og selv for dem, som ikke kan forstå at holde hænderne for sig selv, vil det i hvert fald have den effekt, at det bliver meget nemmere at finde ud af, hvem det var, der begik forbrydelsen, og så kan de blive stillet til ansvar, og så kan de få den straf, de har fortjent. Og lad os så se, om det ikke også kunne have en vis præventiv effekt. Vi støtter i hvert fald lovforslaget.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag. Vi har selvfølgelig kigget på det, og vi har også kigget på, hvem det er, der har sagt god for det, og hvem der ikke har sagt god for det. Vi kan da

sådan set godt forstå, at boligforeninger og andre synes, at det vil være rigtig smart med noget overvågning, men vi må jo altså også konstatere, at der er andre gode kræfter, som mener, at det kan være meget problematisk.

Politiet har i dag mulighed for at foretage en overvågning, og vi synes, at det skal blive ved det. Vi synes, at det er politiets opgave at forstå den slags ting. Derfor kan boligforeninger og alle mulige andre udmærket henvende sig, og så kan politiet jo tage stilling til, om de synes, det er en god idé, at de skal foretage en overvågning.

Men det bliver altså et nej til det konkrete forslag.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget. Vi mener, at det, der åbnes op for her, er meget vidtgående, og både Datatilsynets og flere andre høringssvar peger jo også på, at det er for vidtgående, og at der jo heller ikke ligger dokumentation for, at det faktisk virker at lave så vidtgående tv-overvågning.

Jeg er meget enig med SF's retsordfører i, at det er afgørende, at man, hvis man i nogle få afgrænsede tilfælde går ind og bruger overvågning, så gør det som led i en større plan for, hvordan man nedbringer kriminalitet i et bestemt boligområde eller på et bestemt offentligt sted. Der virker det altså langt bedre, hvis man laver planer om, hvordan den fysiske indretning skal være, hvilket Det Kriminalpræventive Råd lavede et stort arbejde om for nogle år siden, der hed »Forebyg«. Altså, hvordan bygger man, så det forebygger? Man sørger for, at der er lys og åbent osv., og at der ikke er blinde vinkler og al den slags. Det har også stor betydning, om der naturligt er mennesker til stede i det offentlige rum. Der er meget få, der begår forbrydelser på et sted, hvor der er andre mennesker til stede. Derfor handler det for os i høj grad om, at det offentlige rum også får nogle naturlige funktioner, som gør, at der er mennesker til stede. Det tror vi er vigtigt.

Så er det jo væsentligt at se på, hvad det er for nogle typer kriminalitet, det drejer sig om, hvem det er, der begår kriminaliteten, og hvad vi kan gøre for at forebygge den, så vi ikke bare flytter kriminaliteten til andre steder – sådan som andre ordførere også har været inde på – så det ender med, at vi skal overvåge overalt, fordi kriminaliteten flytter sig. Derfor mener vi, at det er vigtigt at gå ind at se på, hvad det er, der gør, at der er nogle, der begår de her forbrydelser.

Vi ved altså, at ved nogle af de hærværksforbrydelser, der bliver begået, handler det om, at det er unge, som burde lave noget andet end at hænge ud og lave hærværk. Her handler det om at sikre, at vi laver nogle gode klubtilbud og andet til dem, så de ikke hænger ud på gaden, at sikre, at vores børn, fra de er helt små, venner sig til at lave noget fornuftigt i stedet for at hænge ud med andre.

Der, hvor det drejer sig om vold, handler det jo også om at lære, hvordan man opfører sig, så man ikke begår vold mod andre. Det handler om at sikre, at folk ikke kommer ind i en bande eller andet, hvor man kan finde på at begå røverier eller andet mod andre.

Så er der fodboldvolden, som er noget helt specielt. Der ligger der jo efterhånden noget forskning, og der forskes nu mere i, hvad man kan gøre for at modvirke de her store slagsmål, hvad man kan gøre for at modvirke, at det udvikler sig på den måde, som det desværre gør ved nogle fodboldkampe. Der er en hel del forskning om, hvordan man på forskellig vis kan forebygge, og vi mener altså, at det er den vej, man skal gå, i stedet for bare bredt at udvide området.

Så kort opsummerende vil jeg sige, at vi mener, at der kan være enkelte situationer, hvor det er fornuftigt, at man bruger tv-overvåg-

ning som led i en større plan i forbindelse med en del andre ting. Det har vi i forvejen lovgivning der giver mulighed for. Vi mener ikke, at den meget brede adgang, man åbner for her, er noget, vi skal støtte.

Kl. 14:01

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Det er justitsministeren.

Kl. 14:02

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for debatten og den relativt positive modtagelse af lovforslaget. Det er vigtigt, at vi arbejder for, at Danmark bliver ved med at være et trygt samfund – det lægger regeringen i hvert fald vægt på – og at vi altid overvejer, hvordan vi nu kan forbedre mulighederne for at bekæmpe kriminalitet. Der er tv-overvågning et redskab, som politiet kan bruge ved opklaring af forbrydelser, og som dermed kan være med til at styrke indsatsen for netop at bekæmpe kriminaliteten i samfundet.

Tv-overvågning kan også mere generelt være med til at skabe en større følelse af tryghed og sikkerhed for borgerne, og det er jo også en meget væsentlig ting. Samtidig er det regeringens opfattelse, at private ikke skal have fri adgang til at tv-overvåge sådan helt frit tilgængelige områder, men kun i tilfælde hvor der er særlige behov, sådan at fordelene ved tv-overvågningen overstiger ulemperne ved det.

For det er naturligvis sådan, at det igen her er en balance, som vi har været inde på tidligere på dagen. Vi skal sikre borgernes personlige frihed, vi skal undgå et samfund, hvor folk føler sig omklamrede, hvor folk føler sig overvåget i en urimelig grad, men det hører altså også med til retssikkerheden, at folk føler, at de kan gå frit på gaden uden at blive overfaldet og forulempet, altså at der er en generel tryghed for borgerne. Det er også med til at sikre retssikkerheden. Derfor er det en balance, og den balance mener vi er fundet med det lovforslag, der ligger her.

Lovforslaget skal i hvert fald ses på den baggrund og afspejler altså, at det efter regeringens opfattelse er sådan, at der et særligt behov for at åbne for øget tv-overvågning i forhold til dels udsatte boligområder, dels idrætsanlæg.

Der har jo i den senere tid fra boligorganisationer i udsatte områder været fremsat ønske om, at man skal kunne tv-overvåge områder, som benyttes til almindelig færdsel. Det ønske har bl.a. været begrundet med stigende problemer med uro og hærværk og med, at der i flere boligområder, hvor der i dag er etableret en tv-overvågning af ikke frit tilgængelige arealer, f.eks. kældre, har været mindre hærværk og overvågningen har øget borgernes tryghed. Efter regeringens opfattelse vil en udvidet adgang til tv-overvågning i de udsatte områder altså kunne have en positiv effekt.

Så har der også i de senere år været en række tilfælde af såkaldte hooliganuroligheder i forbindelse med vold og hærværk, som har relateret sig til afvikling af større idrætsbegivenheder, navnlig i forbindelse med visse større fodboldkampe. Ofte har der her været tale om, at visse grupper af personer har brugt den pågældende idrætsbegivenhed som anledning til at vise en voldelig adfærd. Det skal vi naturligvis gøre hvad vi kan for at stoppe. Det skal også være sådan, at man kan se fodbold og tage sine børn med til fodboldkamp uden at være bange for, at de føler sig utrygge eller måske endda bliver udsat for konsekvenserne af voldelig adfærd.

Med lovforslaget gives der derfor mulighed for, at boligorganisationer og idrætsanlæg, som måtte ønske det, kan få tilladelse til at tv-overvåge flere områder, end reglerne tillader i dag. Men det vil dog være sådan, at politiet i hvert enkelt tilfælde skal påse, at tv-overvågningen konkret kan have en kriminalitetsbekæmpende effekt.

Optagelserne fra den her tv-overvågning foretages i medfør af de foreslåede regler, og det vil fortsat medføre, at de kan videregives efter persondataloven, hvis den registrerede har givet et udtrykkeligt

samtykke, hvis videregivelsen følger lovgivningen, eller hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed. Optagelserne skal slettes efter 30 dage. En klage over, at reglerne ikke overholdes, kan, ligesom ved andre optagelser fra tv-overvågning, indbringes for Datatilsynet.

Så det er min opfattelse, at vi har et velafbalanceret forslag her, og jeg skal naturligvis anbefale, at Folketinget vedtager det, men også sige, at jeg ser frem til et godt og konstruktivt udvalgsarbejde, hvor jeg naturligvis vil bidrage med det, jeg kan.

Kl. 14:06

Formanden:

Der er et ønske om en kort bemærkning, og det er fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:06

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Jeg skal blot høre netop om det her med, at det er taget ud, at kommunerne også kunne få mulighed for tv-overvågning. Hvad vil ministeren egentlig sige til, at vi måske sætter det ind igen? Jeg mener ikke, der skal følge penge med, fordi kommunerne er selvforsikrede, og jeg er helt sikker på, at kommunerne vil spare penge, hvis de har udsatte områder. Jeg vil godt høre, hvad ministeren har at sige til det.

Kl. 14:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:07

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jamen jeg var jo egentlig indstillet på at følge det ønske, som jeg havde forstået der var fra i hvert fald nogle kommuners side, om, at man gav mulighed for, at kommunerne kunne foranstalte tv-overvågning af arealer med henblik på at øge trygheden for dem, som færdes i området. Men Kommunernes Landsforening har jo så i deres høringsssvar anført, at hvis man skal give kommunerne den mulighed, som de gerne vil have, så mener de da i øvrigt også, at de skal have penge for det. Der må jeg nok sige at grænsen går. For det er jo ikke sådan, at kommunerne bliver påtvunget det her. Jeg ved godt, at der nogle gange er noget diskussion om det såkaldte DUT-princip, det udvidede totalbalanceprincip, hvor man altså skal refundere kommunerne de omkostninger, der er forbundet med det, vi pålægger dem, og også nogle gange give dem en vis kompensation for udgifter, de måtte kunne komme ud for, når der er nogle muligheder. Men her er der altså tale om, at man bare siger, at de må – nu hvor de gerne vil, må de da også godt få lov til det. Og så kan det ikke være rigtigt, at vi også skal betale for, at de muligvis vil benytte sig af den mulighed. Det er altså baggrunden for, at jeg har afvist at tage det med.

Kl. 14:08

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:08

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er, fordi jeg lige får lyst til at granske lidt i, hvad ministeren mener om mit forslag om, at der skal ligge en boligsocial plan, altså at kommuner og politi og boligselskab forpligtes til at lægge en plan for, hvordan man vil nedbringe antallet af problemer, hærverk og uroligheder i de her boligområder. Hvordan ser ministeren på, at man indfører det som et lovkrav? For det var noget af det, de sagde i Skallerup: at det faktisk er vigtigt at have sådan en helhedsplan, for ellers flytter kriminaliteten bare til andre områder.

Kl. 14:08

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:08

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er ikke tilhænger af, at vi lovgivningsmæssigt pålægger dem at etablere sådan en plan. Jeg synes, det er glimrende at have sådan en plan de steder, hvor det er hensigtsmæssigt; der er man jo frit stillet til at lave den. Men jeg kan ikke se, at vi ligefrem skal pålægge dem det. Der kan nogle gange være tale om tv-overvågning af et meget konkret område af nogle helt konkrete grunde, der ikke nødvendigvis forudsætter etablering af en sådan større boligsocial plan, som der jo også skal bruges ressourcer på at tilvejebringe. Så jeg synes, at det må overlades til de pågældende lokale aktører selv at vurdere, om man skal etablere en såkaldt boligsocial plan eller ej. Det ønsker jeg ikke at gøre til en betingelse her.

Kl. 14:09

Formanden:

Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til justitsministeren. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget.

Det er hermed sket.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 186:**Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Gengivelse af forklaringer i straffesager og justering af landsdommernormering).**

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 14:09

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Kim Andersen som ordfører.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Det er sådan, at der igennem nogen tid har været en forsøgsordning i nogle retskredse med lydoptagelse af indenretlige forklaringer, altså forsøg med at optage møderne på bånd frem for at skrive deciderede referater. Disse forsøg er forløbet godt og hensigtsmæssigt, og det er der kommet det her lovforslag ud af på baggrund af en betænkning fra Strafferetsplejeudvalget.

Lovforslaget, som her er til behandling, og som vi i Venstre støtter varmt, lægger så op til, at der indføres en ordning med lydoptagelse i retterne af forklaringer afgivet under retsmøder i straffesager, og det vurderes at ville medføre væsentlige forbedringer med hensyn til mulighederne for at tilrettelægge retsmøderne og deres forløb. Det vil, vurderes det, give en betydelig lettelse i processen og i arbejdet efterfølgende med efterbehandling af retsbøger m.v. Det er sådan, at forslaget lægger op til, at der som udgangspunkt skal ske lydoptagelse af forklaringer afgivet i byretten under hovedforhandlinger i tilståelsessager eller i sager om tiltalefrafald, og forklaringer afgivet i andre retsmøder vil efter lovforslaget kunne lydoptages, hvis det er

rettens formand, som skønner, at det er bedst. Der er altså tale om en fleksibel ordning, som retten i hvert enkelt tilfælde kan benytte sig af, men hvor hovedreglen altså er, at man nu skal bruge lydoptagelser.

Det er, synes vi i Venstre, et rigtig godt forslag. Det er udtryk for en modernisering og jo også i nogen grad en effektivisering af retternes måde at arbejde på, og det vil kunne frigøre ressourcer og måske dermed også nedbringe nogle af de sagsbehandlings- og ventetider, der er ved retterne.

Vi anbefaler varmt det her foreliggende forslag og synes også, at det lille element, som er med, vedrørende en justering af landsdommernormeringen, sådan at antallet af landsdommere nedsættes med to ved henholdsvis Østre Landsret og Vestre Landsret, er fornuftigt, og det kan vi fra Venstres side også støtte.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, og den er fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:13

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes ligesom Venstre, at det her er et udmærket forslag. Men jeg har læst HK's høringssvar igennem, og jeg synes tit, at de kommer med nogle gevaldig gode initiativer og nogle gode forslag. Den her gang foreslår HK'erne, at de i tilfælde med bødesager gerne vil bede om en § 19-bemyndigelse til, at retssekretæren selv kan forestå behandlingen. Det vil jo være noget, der vil være en rigtig stor lettelse for mange domstole, at man ikke længere behøver at have dommere til at varetage funktionerne, når det drejer sig om bødesager, men at en moderne og godt uddannet fleksibel HK'er sagtens kan gøre det. Vil Venstre være med til at give HK det tilsagn?

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Kim Andersen (V):

Nej, jeg vil ikke stå heroppe og give noget tilsagn, men jeg vil gerne være med til at arbejde med spørgsmålet og undersøge det nærmere. Jeg er meget positivt indstillet over for at lave effektiviseringer og rationaliseringer og bruge det faguddannede personale målrettet der, hvor det er relevant. Så det er jeg for så vidt positiv over for. Men vi skal også huske, at der er noget, der hedder retssikkerhed, og vi skal huske, at vi har med kendelser, domsafgørelser, at gøre, som lægger op til, at der er den fornødne juridiske indsigt bag ved de trufne afgørelser. Men det skal ikke tages som en afvisning af spørgerens forslag. Jeg vil gerne være med til at undersøge det og også selv blive klogere på det.

Kl. 14:14

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:14

Karen Hækkerup (S):

Jamen det synes jeg lyder rigtig godt, for hver gang man sparer en dommertime ved i stedet for at bruge en kontortime, når man meget, meget langt med at nedbringe de ventelister til vores domstole, som altså er utrolig lange.

Jeg vil bare kvittere for, at Venstre vil være med til at se på, om vi kan bruge HK'ere i øget udstrækning ved domstolene. Vi har jo tidligere haft stor succes med at ansætte 200 ekstra HK'ere til politiet, der frigjorde en hel masse ressourcer til, at politiet kunne være på

gaden i stedet for at sidde bag skrivebordet. På samme måde er der altså her nogle forslag, hvor man ved at anvende nogle moderne, godt uddannede fleksible HK'ere, sagtens kan frigøre nogle dommertimer. Jeg vil glæde mig til, at vi kan tage den debat under udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:15

Kim Andersen (V):

Vi skal sørge for, at retssikkerheden er fuldt og helt tilgodeset. Vi skal sørge for, at der er den fornødne juridiske ekspertise bag de afgørelser, der træffes, og som er af afgørende betydning over for borgerne. Men vi skal naturligvis undersøge, hvad der er at undersøge i sådan en sag. Det glæder mig, at den socialdemokratiske ordfører er så fokuseret på at udnytte timerne inden for retsvæsenet så effektivt som overhovedet muligt. Det er som talt ud af en Venstremands hjerte.

Kl. 14:15

Formanden:

Ja, hvis man har et hjerte. Tak til hr. Kim Andersen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Fra Socialdemokraternes side er der opbakning til det her forslag, som har kørt som en forsøgsordning. Vi synes, at det er en rigtig god idé, og dog vil jeg endnu en gang bare nævne, at HK i sit hørings svar altså skriver en del ting, som jeg synes vi både i Folketinget og i Retsudvalget skal forholde os til. Det gælder, både når det drejer sig om, at de besparelser, der i betænkningen står kan indregnes ved det her, er urealistiske, og når det drejer sig om, at man ved eksempelvis at give § 19-bemyndigelser til retssekretærer vil kunne frigøre dommere for en del administrativt arbejde i forbindelse med bødesager.

Derfor vil jeg fra Socialdemokraternes side give en foreløbig tilslutning til forslaget. Vi vil arbejde videre med det i Retsudvalget og stille spørgsmål der, og det glæder mig da, at Venstre ikke på forhånd er afvisende over for i højere udstrækning end i dag at ville anvende HK'ere til at løfte opgaven.

Kl. 14:17

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Ja, for mig at se, er det her sådan et moderniseringsforslag, hvor man nu bruger noget af den nye teknologi. I Dansk Folkeparti har vi i hvert fald ingen problemer med det, og vi støtter forslaget fuldt ud.

Kl. 14:17

Formanden:

Tak, så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører. Man behøver ikke at løbe.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen fru Pia Adelsteen er en lille rap en, tror jeg. Hun har overrasket mig to gange i dag nu.

Jeg må hellere vende mig mod det, som det drejer sig om. Jeg vil sige, at i SF er vi selvfølgelig interesseret i, at sagsbehandlingen ved domstolene kan foregå rigtig smidigt, og derfor kan lydoptagelse være en god idé simpelt hen af ressourcemæssige årsager. Vi skal være sikre på, at vi bruger ressourcerne på en fornuftig måde. Til gengæld er vi også meget opmærksomme på, at der er flere høringsvar, som siger, at kvaliteten af sagsbehandlingen bliver dårligere. Det kan jeg forstå at regeringen ikke er så optaget af. Men det er vi altså i SF, og derfor vil vi foreslå, at der bliver en evaluering eller en revisionsklausul, eller hvad vi nu kan diskutere os frem til i udvalgsarbejdet, så vi om 2-3 år får set på, hvad det her egentlig har betydet for sagsbehandlingen, og om der er noget i den bekymring, som høringsvarene lægger for dagen.

Når vi nu er enige om den her gode idé, så kan vi heller ikke forstå, hvorfor der ikke med det samme – og nu er jeg ked af, at jeg igen tager økonomi op – bliver afsat midler til at udbrede det. Regeringen siger, at vi godt kan vedtage reglerne, selv om ikke alle retterne har mulighed for det her. Der er jo nogle retter, som har haft forsøgsordningen, og som har det her udstyr. Jeg synes faktisk, at det er vigtigt, at vi hurtigst muligt får udbredt den nye teknologi til vores domstole. Vi har nogle meget effektive og meget billige domstole sammenlignet med andre lande. Jeg var bl.a. med Retsudvalget i Sverige, og der bliver man lidt imponeret over al den teknologi, som deres retssale er spækket med.

Jeg synes, at vi lidt har set den samme problemstilling, når vi har diskuteret videokonferencer i forbindelse med fristforlængelser, hvor det også krævede noget energi at få det her udrullet til at omfatte alle politikredse. Vi synes ikke, at man kan komme hurtigt nok i gang med at spare og frigøre ressourcerne. Der er mere end rigeligt brug for dem ude ved domstolene, som jo har kæmpe sagspukler, som de skal nedbringe, og derfor ville det have været godt, hvis vi havde kunnet få det på plads.

Men vi må tage det under udvalgsbehandlingen og se, om ikke vi kan opnå lidt mere enighed om udbredelsen af det her lovforslag og sikring af, at retterne får det nødvendige udstyr.

Kl. 14:20

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg tror, at alle, der har prøvet at sidde i et retslokale af den ene eller anden årsag, og har set, hvordan det hidtil har fungeret, har taget sig lidt til hovedet og spurgt sig selv, om det da virkelig kan være rigtigt i 2010, at det stadig væk foregår på den måde, at når vidnet har afgivet forklaring, skal dommeren sidde at opsummere sin opfattelse af, hvad det var, vidnet sagde, indtale det på en diktafon, hvorefter der skal sidde en kontordame eller -mand og skrive det ned på papir, printe det ud og lægge det ved sagen. Det er et ressourcespild uden lige, og der er overhovedet ingen grund til det.

Der er måske også lige den side af det, at hvis man laver en digital optagelse af, hvad det er, vidnet forklarer, og skal bruge den forklaring senere – hvis f.eks. en af parterne har behov for det, eller hvis sagen bliver anket, eller hvis en ønsker det vedlagt sagen som udskrift – så bliver det en direkte udskrift af det, som vidnet sagde. Det er altså ikke et eller andet kompromis mellem, hvordan dommeren har opfattet det, som vidnet sagde, og det, som vidnet efterfølgende siger: Jo, det var nok meget godt sådan, jeg sagde det. Det er derimod en fuldstændig præcis gengivelse af, hvad det var, vidnet rent faktisk sagde.

Ordningen her med at lave digitale optagelser har nu været kørt som en forsøgsordning i en periode, og den viser, at det har været en

succes. Og når noget er en succes, gælder det bare om at få det udvidet og gjort til en permanent ordning i hele landet, sådan at det kommer til at fungere ved alle domstole. Og det synes vi fra konservativ side er en god ting. For teknologien skal vi tage til os.

Men det er også vigtigt, tror jeg, inden vi nu forhaster os og bare kaster milliarder i det her projekt, at vi afprøver de forskellige teknologiske løsninger og muligheder. Vi tager, hvad skal man sige, et skridt ad gangen, så vi efterhånden får digitaliseret domstolene fuldstændig, på samme måde som man har gjort det i forhold til muligheden for videofremstilling og videokommunikation, nemlig at man har taget det område for område og er begyndt at indføre det, efterhånden som man kunne finde pengene til det, og efterhånden som man fik erfaringer med at bruge systemet, sådan at de erfaringer, man gjorde sig, kunne kopieres over og videreføres i nye politikredse, nye retskredse.

Men målet må være, at vi får så meget digitalisering af vores domstole som overhovedet mulig, sådan at sagsbehandlingen kan blive så smidig og så hurtig og så effektiv som mulig. Derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 14:22

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Tiden nærmer sig, synes jeg, hvor man godt kunne sige et par ord til justitsministeren om lovsjusk. For nu har vi sådan taget en hel del forslag, men jeg er også glad for de bemærkninger, justitsministeren ved en tidligere lejlighed kom med, nemlig da vi diskuterede en revisionsbestemmelse. De andre, der kunne have yderligere kommentarer til det, skal nok lade være med at komme med dem om, hvem det så er, og hvordan flertallet ser ud, når der skal komme en revisionsbestemmelse om 2 år.

Men det, der foregår, er jo ikke forsvarligt, og derfor synes jeg godt, at man kan spørge justitsministeren, om han med sit ministerium har overvejet tilstrækkelig grundigt, om der er ting, der kan udskydes. Altså, det er ret irriterende, at man skal stå med ret stor lovgivning og så i virkeligheden ikke have den nødvendige tid til det.

Det her forslag kan måske meget godt gå, men i forbindelse med det næste forslag om konkursloven er det i hvert fald totalt uanstændigt. Jeg synes, at justitsministeren vedrørende det her og det næste skal spørge sig selv, om det er klogt at foretage lovbehandlingen på nuværende tidspunkt, eller om man burde udskyde den, og så kunne man jo foretage den den 1. oktober.

Det er jo ikke sådan, at vi bliver overdyndet med forslag i begyndelsen af en folketingssamling. Meget ofte slutter møderne jo, næsten før de begynder, fordi regeringen ikke har fået fremsat sine forslag, og fordi oppositionen jo af gode grunde heller ikke har, men regeringen kan lidt bedre. Derfor vil jeg meget anbefale, at man i virkeligheden overvejede, om der ikke var nogle af de her forslag, der lige så godt kunne køre den 1. oktober med henblik på at være færdigbehandlet inden juleferien.

Så ville vi heller ikke i den grad kunne beskyldes for lovsjusk. Nu går det endda i dag, fordi folk – selvfølgelig med rette – spørger, hvorfor vi ikke normalt arbejder om mandagen og alt det der – det er jeg helt med på, der er så en hel masse andre betragtninger, der så gør sig gældende. Men de næste dage vil vi jo sidde her til langt ud på aftenen i en lang række tilfælde, for slet ikke at tale om til sidst.

Derfor har jeg den sådan lidt overordnede betragtning om det her og så det næste forslag, at det ikke er klogt; men, altså, jeg synes også, at det er fornuftigt at få taget nogle optagelser af det her, og jeg er da enig med dem, der har sagt, at man kan undre sig over, at det

ikke allerede sker. Men det er vel alligevel et eksempel på noget, der udmærket kunne vente til 1. oktober.

Kl. 14:25

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 14:25

Tom Behnke (KF):

Jeg er nødt til at spørge den radikale ordfører, om det ikke er sådan, at det, siden parlamentarismen blev indført for næsten 100 år siden, er Folketinget, der bestemmer, hvilke love vi vil lade passere. Det er jo Retsudvalget, det er os som retsordførere, der skal vurdere, om det her er fagligt og sagligt i orden, om lovforslaget er i orden, om vi har den tid, der skal bruges til det. Det er jo Folketinget og udvalget, der bestemmer, om vi vil til en andenbehandling eller en tredjebehandling.

Men hvad angår det konkrete forslag, vi her drøfter, så har der jo været en forsøgsordning, som har vist, at det kører og fungerer uproblematisk, og det er den, man så gør permanent i hele landet. Så hvad angår lovforslaget, som jeg ikke rigtig hørte om Det Radikale Venstre støttede eller ej – og det er jeg lige så interesseret i at vide – er der vel ikke tale om lovsjusk på nogen som helst måde, eller det forstod jeg ikke lige.

Kl. 14:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:26

Lone Dybkjær (RV):

Nu er der jo ikke noget nyt i det, hr. Tom Behnke siger, og derfor er jeg da også glad for, at der sad en formand i formandsstolen, for det kan jo også være, at der er en, der lytter der. Helt formelt er det rigtigt, men reelt er tingene jo anderledes, og det ved hr. Tom Behnke udmærket.

Om det her lovforslag sagde jeg, at det da givet er fornuftigt, at man foretager sig det, man gør, med det her lovforslag, og på linje med hr. Tom Behnke – nu nævnte jeg ikke hans navn, jeg sagde andre ordførere – kan man godt undre sig over, at det ikke allerede finder sted langt mere, end det gør.

Nu begyndte jeg også at lægge op til det sidste lovforslag, og hvis vi kun havde det sidste lovforslag og havde tiden til alt det, så gik det nok. Så vil jeg også minde om, at det jo faktisk er sådan – sådan er tingene jo også – at regeringspartiernes ordførere har langt større chancer for at få information om de her ting, end vi andre har, og navnlig når man sidder i en lille gruppe, er sådan noget som at få præsenteret konkursloven, som kommer om lidt på det her sene tidspunkt, faktisk ikke særlig hyggeligt.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten synes også, det er ganske fornuftigt at begynde at lave lydoptagelser i retten, men som flere af høringssvarene er inde på, er også vi bekymret for, om der er ressourcer nok til at foretage en nedskrivning af forklaringerne i de tilfælde, hvor man faktisk mener at det egentlig vil være nødvendigt. Vi kan godt være bekymret for, om man med den meget pressede økonomi, der er hos domstolene, i nogle tilfælde, hvor man er i tvivl om, hvorvidt man skulle få skrevet

forklaringerne ned med det samme – få dem protokolleret, som det hedder – så får det gjort, eller om man af ressourcehensyn ikke sørger for at få det gjort. Hvis det viser sig, at man har behov for det, kan man selvfølgelig efterfølgende få dem udskrevet fra lydoptagelsen, men det er dog noget mere omstændeligt, og det kan også risikere at blive ramt af, at man ikke rigtig har ressourcer nok.

Derfor mener vi, at det er et fornuftigt forslag, men vi er på linje med dem, der i deres høringssvar, siger, at de er betænkelige ved, at man ikke i tilstrækkeligt omfang på grund af ressourcemæssige årsager vil få nedskrevet forklaringerne, som er nødvendige for at forstå, hvad en dom egentlig går ud på.

Kl. 14:28

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det justitsministeren.

Kl. 14:28

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for den udmærkede modtagelse af forslaget. Jeg har selvfølgelig noteret mig, at der er rejst nogle spørgsmål undervejs i debatten. Jeg synes, vi skal drøfte dem yderligere under udvalgsbehandlingen og selvfølgelig få besvaret de spørgsmål, der måtte være.

Lovforslaget er jo en modernisering af et meget vigtigt og centralt element i domstolenes afvikling af straffesager, og det er min forventning, at den ordning, vi nu foreslår med lydoptagelser af forklaringer afgivet under retsmøder i straffesager, vil medføre væsentlige forbedringer af vilkårene for både retsledelsen og retsmødernes forløb, fordi retsmødet ikke skal afbrydes af dommerens gengivelse af forklaringerne til retsbogen. Samtidig vil ordningen betyde en væsentlig lettelse af arbejdet med efterbehandlingen af retsbøger m.v. i de mange tilfælde, hvor der ikke er behov for en skriftlig gengivelse af forklaringerne.

Samtidig synes jeg også, det er vigtigt at understrege, at det er en fleksibel ordning, vi lægger op til, hvor retten jo kan vælge lydoptagelse til eller fra, alt efter hvad der er det mest hensigtsmæssige i det enkelte tilfælde, og hvor forklaringer, der som udgangspunkt alene er lydoptagede, jo efterfølgende kan optages i retsbogen, hvis der er behov for det.

Jeg mener også, at det er et forslag, som er kommet til veje efter en grundig vurdering. Der har været forsøg med det her, så det er jo ikke sådan, at vi starter på, jeg havde nær sagt bar mark. Det er noget, der er erfaringer med, og derfor synes jeg, at vi med sindsro kan gå i gang med det. Vi har naturligvis forståelse for de overvejelser og betænkeligheder nogle kan have, og derfor synes jeg da også, at det er rigtigt, at vi skal følge erfaringerne med det her – det ville jeg under alle omstændigheder gøre – og sørge for at være i dialog med domstolene og andre aktører for at sikre os, at det nu også kommer til at forløbe på en hensigtsmæssig måde, og at vi får indhøstet de fordele, der er forbundet med det. Er der så behov for tilretninger undervejs, kan vi selvfølgelig vende tilbage til det. Men jeg ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Kl. 14:31

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, og det er sket.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af konkursloven og forskellige andre love. (Rekonstruktion m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 14:31

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er fru Irene Simonsen som ordfører.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Irene Simonsen (V):

Det forslag, vi står med her, er faktisk et rigtig, rigtig godt forslag, synes vi i Venstre. Det er det også, når man tager den tid i betragtning, som vi er i i øjeblikket. Desværre står vi jo i den situation i Danmark, at der faktisk ikke har været så mange konkurser tidligere. Vi skal helt tilbage til 1979, før vi når det samme antal konkurser blandt virksomheder. Det kræver handling. Og der synes vi fra Venstres side, at regeringen er kommet på banen med et godt initiativ, netop det her lovforslag.

Man har bedt Konkursrådet komme med nogle forslag og konstruktive tilbagemeldinger på, hvordan det her forslag kan udformes, sådan at vi i videst muligt omfang sikrer virksomheder, men selvfølgelig med en fornuftig balance, så man ikke bare siger, at en virksomhed for enhver pris skal overleve. Men dog går man ind og kigger på visse typer virksomheder. Man giver dem en mulighed for at lave en rekonstruktion, frem for at man får lukket og fuldstændig afsluttet en virksomhed, der måske har et godt produktionspotentiale eller en god serviceydelse, som der er meget brug for, og som de medarbejdere, der er i virksomheden, har et stort knowhow på, så de måske kunne køre videre.

I stedet for at lukke virksomheder starter man på en frisk med den samme virksomhed og videreudvikler på det knowhow, der ligger der. Og også på kundepotentialet.

Alt i alt er det her et rigtig, rigtig godt forslag, som kommer på det rigtige tidspunkt, sådan at vi også fremadrettet kan være med til at redde nogle driftsmæssigt fornuftige og sunde virksomheder, der er kommet i økonomisk uføre af helt andre årsager, så de kan køre videre. Samtidig med det ligger der også i det her forslag, at man rent faktisk får en hurtigere konkursbegæring af de virksomheder, der så ikke er rentable med hensyn til at køre videre og blive rekonstrueret.

Så Venstre går fuldt ind for det her forslag og ser frem til udvalgsbehandlingen af det.

Kl. 14:33

Formanden:

Tak til fru Irene Simonsen. Så er det fru Maja Panduro som ordfører.
Kl. 14:33

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Det er jo desværre åbenlyst for os alle sammen, at krisen langt fra er ovre, og vi ser, at rigtig mange virksomheder stadig oplever svigten-de salgstal.

I Danmark har vi ikke i nyere tid oplevet så mange virksomheder bukke under, som vi desværre ser nu, virksomheder, der normalt fungerer godt, men som nu må dreje nøglen om og sende medarbejderne hjem til en uvis fremtid i arbejdsløshedskøen. For ikke så læn-

ge siden kunne det offentliggøres, at mere end 650 virksomheder har måttet lukke ned allerede her i marts måned. Det er 35 pct. flere konkurser end på samme tidspunkt i 2009 og det højeste tal, vi har set i Danmark meget længe.

Det er voldsomt, men det er desværre ikke unikt. Faktisk er der tale om en langvarig stigende tendens, som regeringen desværre gang på gang har forsømt at reagere på. De fyringsrunder, som er kommet i kølvandet på alle de virksomheder, som går bankerot, har ramt tusindvis af danske familier rigtig hårdt. Lønmodtager på lønmodtager er blevet fyret, siden krisen startede, og desværre har regeringens økonomiske politik oven i købet hjulpet den negative udvikling godt på vej.

Fra Socialdemokraternes side har vi længe både efterspurgt og foreslået politiske initiativer, som kunne afbøde de værste virkninger af den økonomiske krise, men desværre har vi oplevet modstand fra regeringen. Man må i det hele taget sige, at rettidig omhu ikke sådan har været den her regerings stærkeste side.

Men derfor glæder vi os også over, at ministeren med det her lovforslag tager et positivt skridt i den rigtige retning, et lille og forsinket skridt, synes vi nok, men det er dog et skridt, og vi glæder os over, at der bliver lagt op til at forbedre mulighederne for, at økonomisk trængte virksomheder kan blive videreført frem for at skulle erklæres konkurs ved f.eks., som lovforslaget foreslår, at indføre flere rekonstruktionsmuligheder. Man indfører også en såkaldt rekonstruktør, som skal være langt mere offensiv end det, vi ser nu.

Vi synes selvfølgelig, at det er noget mere konstruktivt end bare at lade stå til, og vi har også noteret os, at man har taget bemærkningerne, de konstruktive forslag og også kritikken fra høringsrunden til efterretning, både når det gælder gældssanering og skifterettens beføjelser. Derfor mener vi i det hele taget, at det reviderede lovforslag lægger op til at redde i hvert fald flere virksomheder og flere arbejdspladser, end som lovgivningen er nu. Derfor mener vi også, at det er sund fornuft at bakke op om lovforslaget.

Kl. 14:36

Formanden:

Tak til fru Maja Panduro, og så er det fru Pia Adelsteen som ordfører.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi positive over for forslaget, da vi mener, det er vigtigt at forbedre mulighederne for at videreføre virksomheder, som er levedygtige, men i økonomiske vanskeligheder. Set i lyset af den igangværende finanskriser er det vigtigt, at levedygtige virksomheder med forslaget får en mulighed for at overleve enten helt eller delvist, naturligvis også under hensyntagen til fordringshaveres interesser. Det er positivt, at der foreslås en mulighed for en rekonstruktionsbehandling, hvor midlertidigt insolvente virksomheder får en mulighed for at fortsætte deres aktiviteter. Det vil være en fordel for virksomheden, men bestemt også for de kreditorer, der er, og samtidig vil det være med til at bevare arbejdspladser.

Kl. 14:37

Formanden:

Tak til fru Pia Adelsteen. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.
Kl. 14:37

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg skal læse denne tale op, da vores ordfører på området, hr. Karsten Hønge, ikke kan være her i dag. Det, jeg skal viderebringe, er:

Det er en fornøjelse at se, hvor mange virksomheder der hver eneste dag året rundt starter i Danmark. Vi har en god iværksætter-

kultur, og der er fine betingelser for at drive virksomhed her i landet. SF mener, at det bør overvejes, hvordan vi kan blive bedre til at hjælpe både iværksættere og samfundet, når virksomheden har nået en størrelse, hvor der bliver ansat personale. Nogle gange skal der være hjælp i form af påbud. Vi forestiller os, at man skal erhverve en form for kørekort til at drive virksomhed, før man kan få licens til at have ansatte. Vi har ikke lagt os fast på, hvilken model der kan bruges, men man ser for ofte virksomheder, som efterlader et langt spor af ubetalte regninger til ansatte og til skattevæsenet. Mange gange bunder det i manglende professionalisme, og i at virksomheden er vokset igang sætteren over hovedet. Og så er det jo desværre ikke alle iværksættere, der faktisk har fundet en reel produktiv fidus; der er nemlig også en del fidusmagere.

Der kan være mange grunde til, at et firma trues af konkurs, og lovforslaget lægger op til en ny procedure for de virksomheder, som principielt er levedygtige, men midlertidigt insolvente. Det er SF positiv over for. Meningen med en betalingsstandsning er at give et firma fred til at lande på benene, men i dag ender de fleste betalingsstandsninger med konkurser. Den nemmeste vej bliver for ofte bare at smide håndklædet i ringen og lade samfundet feje op efter sig. SF støtter en mere konstruktiv og offensiv tilgang til en virksomhed i vanskeligheder, og lovforslaget lægger op til en mere begavet behandling af firmaer, som har muligheder for at overleve. At videreføre et firma, der har en chance, vil kunne blive til glæde for alle parter. Til gengæld er det også godt, at de firmaer, som reelt ikke er levedygtige, kan lukkes hurtigere og ikke skal igennem en formålsløs betalingsstandsning. Vi tror også, at de faste tidsfrister, som lovforslaget indeholder, vil give øget forudsigelighed og en hurtigere afklaring af det truede firmas situation.

I SF er vi derfor positive over for forslaget.

Kl. 14:40

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Hvis en virksomhed, der er ude i økonomiske vanskeligheder, i øvrigt er levedygtig, er det jo ærgerligt, hvis det er sådan, at lovgivningen og de regler, vi har i dag, kun kan føre ét sted hen, nemlig til en konkurs – nedlæggelse af virksomheden, ophævelse af virksomheden, fyring af medarbejdere. Det vil jo være hensigtsmæssigt, hvis der i forbindelse med rekonstruktion – altså med en virksomhed, som er ude i økonomiske vanskeligheder, men i øvrigt er levedygtig, og hvor der kan udpeges en rekonstruktør, som kan gå ind – er mulighed for at komme med et forslag til, hvordan man kan få rettet op på økonomien, så virksomheden kan fortsætte med det, som virksomheden egentlig er bedst til, nemlig f.eks. at producere en vare eller en tjenesteydelse.

Vi synes derfor, at forslaget her er et rigtig godt forslag, der prøver at gøre op med den situation, at hvis man ude i økonomiske vanskeligheder, er den eneste mulighed sådan set konkurs. Det bør det ikke være, og det skal det heller ikke være; der bør være muligheder der, hvor der er håb for, at det kan blive bedre. De muligheder skal man udnytte eller i hvert fald prøve på at udnytte. Derfor er vi fra konservativ side tilfredse med, at man nu har gennemskrevet kapitlet om det her, sådan at vi får de her muligheder for, at levedygtige virksomheder rent faktisk kan komme til at køre videre. Så på alle måder støtter vi forslaget fra konservativ side.

Kl. 14:41

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Når jeg på forskellige møder prøver at nævne nogle af de mange ting, man skal tage stilling til i Folketinget, og som godt kan være en anelse vanskelige, plejer jeg at tage konkursloven frem. I forbindelse med det her lovforslag bliver jeg også bekræftet i, at vi er nede i nogle detaljeringsgrader, som kan være meget svære at gennemskue, og jeg skal ærligt sige, at jeg ingen spidskompetence har med hensyn til konkurslovgivningen.

Lovforslaget bygger jo på en betænkning, men jeg har også noteret mig, at der er forskellige bemærkninger fra de høringsberettigede parter, og for vores vedkommende vil vi tage stilling til lovforslaget i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Men det er klart, at der er tale om nogle forbedringer. Men der er også tale om en lov, der gennemføres meget hurtigt. Det her er et af de lovforslag, som jeg tænkte på, da jeg tog ordet ved behandlingen af det sidste lovforslag. Jeg synes, at det her udmærket kunne være kommet den 1. oktober; så kunne vi have arbejdet med det i en ordentlig form på et tidspunkt, hvor der ikke var hundredvis af andre forslag, der skulle gøres færdige. Det synes jeg alt andet lige havde været mere tilfredsstillende. Det er meget svært at nå også at få folk til at kommentere det, hvis der skulle være nogen, der kunne være betænkelige ved lovforslaget.

Så vores stilling vil afhænge af den videre udvalgsbehandling og også af, hvad der måtte komme af protester udefra.

Kl. 14:43

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14:43

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er jo rigtig vigtigt, at der i vores samfund er gode muligheder for at starte nogle nye virksomheder. Det er vigtigt, at vores mindre og mellemstore virksomheder har muligheden for at kunne få kredit. Derfor syntes vi jo også, det var brandærgerligt, at alle andre partier i Folketinget hellere ville give milliarder til bankspekulanterne i stedet for at sikre, at de mindre og mellemstore virksomheder kunne få den kredit, de har behov for. Vi kunne jo se efterfølgende, at bankpakkerne ikke havde sikret den kredit, der er behov for. Det er stadig væk et udestående, vi har, om, hvordan vi sikrer en ordentlig kreditgivning til de virksomheder, der har behov for det, og som er sunde og fornuftige virksomheder.

Jeg er enig med SF's ordfører i, at der også er behov for at se på, hvordan man kan få en langt bedre rådgivning. Der er mange håndværkere og andre, der starter virksomhed, som er rigtig dygtige til det, virksomheden drejer sig om, men som ikke har forstand på alt det, der handler om regnskab, virksomhedsdrift osv.

Forslaget her handler jo om rekonstruktion. Det virker fornuftigt at gå ind og afskaffe betalingsstandsninger og tvangsakkord, som vi har kendt i mange år, for at lave et nyt institut, der hedder rekonstruktion. Problemet er bare, at jeg bliver meget nervøs, når nogle af dem, der har allermost forstand på det her område, nemlig Advokatrådet og Danske Advokater, siger, at det ikke er ordentligt gennemarbejdet, og går ind og gør opmærksom på, at man ikke i det forslag, der ligger, har taget højde for, hvad der sker i den nuværende krise, eller for hele problemet i forbindelse med virksomhedspant. Og når advokaterne påpeger, at der med det her forslag er en stor risiko for, at vi dels ikke får gennemført det formål, vi har, med at give bedre muligheder for rekonstruktion af virksomheder, og dels risikerer, at en masse svindlere og konkursryttere ikke bliver opdaget, så mener jeg altså, at der er grund til, at vi lytter, for det er nogle meget alvorlige advarsler.

Derfor synes jeg, vi skal bruge lidt tid i Retsudvalget og eventuelt foreslå advokaterne at komme til et møde, så vi kan høre, hvad det er for nogle betænkeligheder, de har, og hvad der skal til for at imødekomme de betænkeligheder. For jeg går ud fra, at vi alle sammen har en fælles opfattelse af, at det er vigtigt at få lavet noget af så vidtrækkende betydning som at erstatte betalingsstandsning og tvangsakkord med en rekonstruktion; det er ikke et lille forslag. Det er noget, der har meget, meget stor betydning – noget, som både har stor økonomisk betydning og meget stor praktisk betydning. Både for dem, der har virksomhederne, og for de mange ansatte i virksomhederne er det afgørende, at vi har en rekonstruktionsmodel, der faktisk virker. Og for samfundsøkonomien er det altså afgørende, at vi har en rekonstruktionsmodel, der også gør, at vi kan opdage de tilfælde, hvor nogle svindler, så de ikke kan blive ved med at svindle, og så de kan blive stillet til ansvar for den svindel, de har foretaget.

Derfor håber jeg, at alle partier vil være med til, at vi bruger noget tid i Retsudvalget til f.eks. at invitere advokaterne til et møde og se på, hvad man kan gøre. Det ville ikke være godt, hvis vi, fordi lovforslaget er kommet så sent inden sommerferien, ikke kunne nå en ordentlig behandling. Så synes jeg hellere, vi skal se på, at vi ikke får afsluttet behandlingen inden sommerferien, men først til efteråret, og så til gengæld får lavet en konstruktion på det her område, som vi alle sammen tror på virker. Det er formentlig en konstruktion, der gerne skulle holde de næste mange, mange år, på samme måde som betalingsstandsning og tvangsakkord har eksisteret i ganske mange år.

Så jeg håber, at der er opbakning til, at vi i udvalgsarbejdet ser meget grundigt på det her forslag.

Kl. 14:47

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Kl. 14:47

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for nogle, synes jeg, gode indlæg, der har været. Jeg er glad for, at der er den brede opbakning til forslaget, som der er, selv om der naturligvis er ting, vi skal arbejde med under udvalgsbehandlingen. Der er en overordnet meget positiv opbakning til forslaget, synes jeg, og ikke mindst til intentionerne, nemlig det, at vi skal forbedre muligheden for, at insolvente, men levedygtige virksomheder bliver rekonstrueret i stedet for at gå konkurs. For det er jo dybest set det, som forslaget drejer sig om.

Lovforslaget bygger på en betænkning fra Konkursrådet, og der har i forbindelse med høringen generelt – ikke uden undtagelse, men generelt – været stor tilslutning til Konkursrådets forslag, bl.a. fra erhvervsorganisationernes side.

Jeg skal sige til fru Lone Dybkjær, at vi ikke havde haft mulighed for at fremsætte dette lovforslag allerede den 1. oktober, for betænkningen fra Konkursrådet forelå først medio december, og det er så grunden til, at vi ikke har kunnet komme med forslaget meget tidligt på sæsonen. Men jeg vil da gerne allerede her sige, at jeg også har gjort mig mine overvejelser om fremsættelsen af det her lovforslag så sent på folketingsåret, som tilfældet er, for der er mange lovforslag fra Justitsministeriets side på det her tidspunkt.

Min vurdering har været – det kan man så være uenig i – at hvis vi udskød behandlingen af det her forslag, ved at vi udsatte fremsættelsen til oktober i år, ville det jo være mindst et halvt år, vi ville udsætte ikrafttrædelsen af det her forslag, og dermed ville der, ikke mindst på grund af de økonomisk stramme tider, som mange virksomheder er i i øjeblikket, altså være mange virksomheder, som ikke ville kunne drage fordel af den proces, som det her forslag lægger op til. Og da jeg tror, at det her forslag vil kunne bidrage til at redde virksomheder, ville min bekymring, hvis vi udsatte forslaget, være, at der var virksomheder, som kunne være blevet reddet ved den til-

gang, som ligger i det her forslag, men som ikke ville blive reddet. Det har grundlæggende været årsagen til, at jeg har valgt at fremsætte det her forslag, selv om jeg sådan set er enig i, at det er ret sent i folketingssamlingen, at det bliver fremsat. Men det må man jo overveje i udvalget.

Jeg er enig med fru Line Barfod, som siger, at vi jo nu grundigt må vurdere det; jeg forstår godt, at man vil vurdere ikke mindst advokaternes synspunkter. Dem skal jeg lige vende tilbage til om et øjeblik. For selvfølgelig skal alle de indvendinger, der har været, tages med i betragtning. Men jeg håber alligevel, det vil lykkes for udvalget at gennemføre en god og ordentlig behandling af forslaget, så vi kan vedtage det inden sommer.

Og ja, der har jo netop fra advokaternes side, fra advokaternes organisationers side, været nogle væsentlige generelle indvendinger mod Konkursrådets forslag. Dem har jeg naturligvis også overvejet meget, men jeg er kommet frem til, at det rigtige altså er at følge Konkursrådets forslag. Advokaternes organisationer har jo bl.a. fremført, at reglerne om virksomhedspant gør det vanskeligt at rekonstruere virksomheder. Den indvending angår jo i virkeligheden ikke selve Konkursrådets forslag; den vedrører snarere de panteretlige regler, som ligger i virksomhedspanteordningen. Der er selvfølgelig grund til at overveje, ligesom Konkursrådet også har gjort det, forholdet mellem lovforslaget og reglerne om virksomhedspant.

Kl. 14:51

Men som der er redegjort for i lovforslagets bemærkninger og den kommenterede høringsoversigt, er det jo sådan, at reglerne om virksomhedspant er under lovovervågning, og Justitsministeriet vil afgive en redegørelse til Folketinget senest den 1. januar 2012 netop om virksomhedspanteordningen.

Vi ved ikke nok i dag om virksomhedspantens betydning for muligheden for at rekonstruere virksomheder, til at vi kan tage stilling til behovet for at ændre på reglerne om virksomhedspant, men efter min opfattelse er det sådan, at det her lovforslag under alle omstændigheder vil forbedre mulighederne for at rekonstruere insolvente, men levedygtige virksomheder. Så kan det være, at vi på et tidspunkt skal vurdere ændringer i forhold til virksomhedspanteordningen, og det må vi så se på, når vi har redegørelsen, der, som jeg nævnte, kommer senest den 1. januar 2012.

Lovforslaget giver så som noget væsentligt nyt mulighed for, at skifteretten kan bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af en insolvent virksomhed. Forslaget om det gælder dog kun i forhold til selskaber og andre juridiske personer, hvori ingen af deltagerne hæfter personligt. Der har i nogle af høringssvarene været udtrykt ønske om, at rekonstruktøren også skulle kunne overtage ledelsen af en personligt drevet virksomhed, men det ville efter min opfattelse være et for vidtgående indgreb over for virksomhedens ejer, og derfor giver lovforslaget ikke mulighed for, at rekonstruktøren overtager ledelsen af en personligt drevet virksomhed.

Det er nogle store ændringer, der sker i de gældende regler i konkursloven med det her lovforslag. Det foreslås at ophæve de gældende regler om betalingsstandsning og tvangsakkord og erstatte dem med et helt nyt regelsæt om rekonstruktionsbehandling. Derfor er det en væsentlig reform – måske den største reform siden 1984 – der sker med disse forslag, og det indebærer også væsentlige ændringer af skifterettens arbejde med rekonstruktion af insolvente virksomheder.

Der skal også gennemføres ændringer både af domstolene og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-systemer, og derfor vil det kræve nogen forberedelse på det rent praktiske plan, før denne lov kan sættes i kraft.

Forslaget er derfor, også for at sikre en så hurtig ikrafttrædelse som muligt, at justitsministeren skal fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden. Dermed sikrer vi, at loven kan træde i kraft, så snart Domstolsstyrelsen og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er færdige

med deres forberedelser. Arbejdet med at forberede lovens ikrafttræden vil blive søgt gennemført hurtigst muligt, og jeg forventer, at loven vil kunne sættes i kraft senest den 1. marts 2011.

Men altså, tak for en god debat. Jeg ser frem til en grundig, konstruktiv og forhåbentlig også velvillig behandling i Retsudvalget, hvor jeg selvfølgelig vil besvare de spørgsmål, der måtte være.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af slagtekyllinger. (Ændring af regler om belægningsgrad, tilsyn på slagteriet m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 14:54

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Det er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet. Vores ordfører, hr. Erling Bonnesen, kan ikke være her, så jeg skal fremføre Venstres synspunkt på denne sag, L 182, forslag til lov om ændring af lov om slagtekyllinger.

Det er et forslag, som skal gennemføre dele af et EU-direktiv om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger, det såkaldte slagtekyllingedirektiv. Forslaget indeholder både forslag om at ændre den tilladte belægningsgrad på slagtekyllingebedrifter og om en skærpelse af tilsynet på slagterierne.

Som reglerne er i dag, er det muligt at have en gennemsnitlig belægningsgrad på op til 40 kg pr. m². Dette lovforslag skærper reglerne og sænker udgangspunktet for belægningsgraden til maksimalt 33 kg pr. m². Belægningsgraden kan dog øges til op til 42 kg pr. m², hvis – og kun hvis – producenten opfylder en række dyrevelfærdsmæssige betingelser. Det gælder bl.a. slagtekyllingernes forhold med hensyn til lysprogrammer, strøelse, ventilation, klimastyring, ammoniakkoncentration, temperatur, luftfugtighed m.m. Der gælder dog stadig, at den gennemsnitlige belægningsgrad, opgjort som den gennemsnitlige belægning for det aktuelle hold af kyllinger og de to forudgående hold af slagtekyllinger i samme hus, fortsat på intet tidspunkt må overstige 40 kg pr. m².

Desuden vil forslaget skærpe tilsynet med slagtekyllingernes velfærd, i forbindelse med at de ankommer til slagteriet. Bedre oplysning fra producentens og skærpet kontrol og overvågning fra embedsdyrlægens side skal betyde, at slagtekyllingernes forhold jævnlige kontrolleres og sikres. Det er vi tilfredse med. Det er godt, at vi med det her forslag på den måde kan forbedre dyrevelfærden for slagte-

ekyllinger og sikre, at de opdrættes under rimelige og ordentlige forhold.

Med de ord skal jeg tilsige Venstres fulde støtte til forslaget.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Tak for det, hr. formand. Det er faktisk ikke mig, der er ordfører, men da vores ordfører på området, hr. Bjarne Laustsen, ikke har mulighed for at møde op i dag, har han bedt mig om at læse en tale højt, og det vil jeg naturligvis gerne gøre:

Enhver forbedring af dyrevelfærden hilser vi velkommen, og det gælder også det foreliggende forslag til ændring af loven om slagtekyllinger. Bag forslaget ligger ønsket om at omsætte EU's direktiv om minimumsbeskyttelse af slagtekyllinger, som skal være gennemført inden den 1. juli 2010. Forslaget vil overføre direktivet til dansk ret, mens de gældende danske regler vil blive opretholdt på centrale punkter, selv om det indebærer skærper set over for slagtekyllingedirektivet.

De øvrige væsentlige ændringer tager sigte på dels at ændre de eksisterende regler om den tilladte belægningsgrad på virksomheder, der behandler slagtekyllinger, dels på at skærpe tilsynet med slagterierne.

Endelig er der ændringsforslag om producenterne egenbetaling for stikprøvekontrol samt øvrige skærper af dyrevelfærdsstandarden, herunder en uafbrudt mørkeperiode, som skal ligge på samme tidspunkt af døgnet igennem produktionsperioden.

Da vi vedtog den tidligere lov om slagtekyllinger, havde vi betænkeligheder, fordi vi især gerne ville have belægningen ned på under 40 kg pr. m². Vi mener således, at belægningen på 33 kg pr. m² indtil videre er ganske rimelig og ikke bør udvandes.

Socialdemokraterne kan støtte alle disse fornuftige initiativer, idet dyrevelfærden i landbrugsproduktionen bliver forbedret, noget, som navnlig de kritiske forbrugere har krævet i meget lang tid. Nu står vi i den heldige situation, at fortidens ønske om en fælles EU-standard er blevet virkelighed. Vi har længe erkendt, at hovedårsagen til velfærdsproblemerne ligger i, at man – uden skelen til velfærdsproblemer – har foretaget en helt ensidig udvælgelse af kyllinger for at få dem til at vokse hurtigt. Ikke mindst findes der dokumentation for, at kyllingernes ben ikke har kunnet klare den hurtige vækst.

I rækken af høringssvar kan jeg pege på flere interessante holdninger og forslag, som ministeren gerne må tage stilling til, ikke mindst fordi det vil være relativt ukompliceret at tage dem med.

Fra 3F kommer forslaget om at sikre, at en ejer af en slagtekyllingebedrift samt de ledende medarbejdere har en landbrugsfaglig uddannelse. Det vil umiddelbart være en mulighed, og det er svært at sige noget negativt om, hvis det gælder om at sikre medarbejdernes faglige viden om behandling af levende dyr.

Dyrenes Beskyttelse kritiserer, at grænsen for den maksimale belægningsgrad er på 33 kg pr. m², og det vil være naturligt at høre ministerens reaktion på denne indvending.

Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet i Århus peger på et paradoksalt forhold, nemlig at slagtekyllingebedriften efter forslaget skal følge Det Danske Fjerkræraads retningslinjer for hold af slagtekyllinger, men at disse retningslinjer slet ikke foreligger. Jeg vil derfor bede ministeren gøre rede for, hvornår Fjerkræraadet har et resultat af deres overvejelser. Samme høringssvar er ligeledes kritisk over

for pointsystemet for trædepudevurderingen, hvad vi også ser alvorligt på.

Tiden tillader ikke, at ordføreren kommer ind på samtlige forhold, som høringssvarene tager op, men vi ser frem til en interessant udvalgsbehandling.

Således skrevet af hr. Bjarne Lausten og fremført af mig.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja, og forstået – tak for det. Tak til ordføreren.

Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. René Christensen.

Kl. 15:01

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Jeg er faktisk ordfører på forslaget her, og jeg vil sige, at selv om der er lang tid til juleaften, er det næsten lige før, vi er i gang med den nu, for det her er da pakket forholdsvis godt ind.

Det er jo et forslag, som tager udgangspunkt i, at vi i dag har en lovgivning, som siger, at der må være 40 kg pr. m², og her kommer der så et forslag om, at man skal komme ned på 33 kg, hvilket umiddelbart lyder meget tiltalende, også i forhold til dyrevelfærd. Når vi så får læst forslaget igennem – og det er beskrevet meget, meget fyldigt, i hvert fald på mange sider, hvad det her drejer sig om – kan vi jo se, det får en klang af, at man faktisk ønsker at komme op på det, der ligner 42 kg pr. m², selvfølgelig hvis der er nogle kriterier, producenten lever op til.

Så kan man kigge på, hvad det er, der skal leves op til. Det handler bl.a. om dødeligheden, og der vil jeg i hvert fald sige, at vi har en hel masse spørgsmål til, hvordan man sådan vil gå ind og kigge på det her. Vi er meget, meget enige i, at man skal belønne landmænd, som er dygtige landmænd – det system kan vi faktisk godt lide. Men når det handler om, hvordan den her dødelighed skal kontrolleres, tror vi, det bliver meget svært, for når vi snakker kyllinger her, snakker vi jo meget, meget store antal dyreenheder, og hvordan vil man holde styr på det antal?

Når det handler om, hvordan man vil gå til værks, står der:

»For så vidt angår kravet til dødeligheden foreslås det dog samtidig, at fødevareregionen kan tillade, at belægningsgraden forøges, uanset at kravene til den samlede dødelighed ikke er opfyldt, ...«.

Så begynder det at blive sådan, at man næsten skal være advokat for at forstå det her. Altså, selv om man har en høj dødelighed, kan man godt få lov til det i særlige tilfælde. Hvad er det for særlige tilfælde, der gør, at man godt kan få lov til at komme op på de 42 kg?

En anden ting, som jeg synes virker lidt mærkelig lige i den her tid, er i forhold til den ekstra kontrol, der skal være på slagterierne, hvilket vi for så vidt er meget, meget enige i at der skal være. Det er mere måden, som man skriver det på. Her står:

»Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af betydning, idet de merudgifter, som forslaget vil medføre for fødevareregionerne, herunder embedsdyrlægerne på slagterierne, i vidt omfang foreslås finansieret ved brugerbetaling.«

Det vil sige, at man vil bruge det samme koncept, som man har brugt på svineslagterierne, hvor vi nu kæmper med at få bragt prisen ned, og hvor staten desværre har vist, at når den går ind og påtager sig sådan en opgave, magter den ikke at holde styr på økonomien, som vi har set løbe helt løbsk. Vi har netop her i sidste uge været ude at kigge på, at landbruget har det svært, og derfor har man lavet en pakke, hvor man tilgodeser landbruget i en periode og hjælper landbruget igennem, så vi stadig kan have liv i vores yderområder.

Så synes jeg, der skulle stå noget om, hvad prisen bliver for kontrollen på de her slagterier, for skal vi nu til at have den diskussion

for de her slagterier også, ligesom vi har haft den for svineslagterierne? Det ville være rigtig, rigtig ærgerligt, specielt i den her situation.

Jeg vil sige, at som udgangspunkt kigger vi selvfølgelig på det her forslag, men vi har en del spørgsmål, som vi rigtig gerne vil have besvaret, inden vi skal tredjebehandle det.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Kristen Touborg (SF):

Tak. Jeg kan høre, at ordføreren er meget opmærksom på, hvad der kan være af dyrevelfærdsmæssige problemer, i forbindelse med at man giver en dispensation fra 33 kg til 40 kg. Jeg vil godt spørge ordføreren, om det bekymrer Dansk Folkeparti, at det faktisk er Det Danske Fjerkræraad, der næsten egenhændigt får lov at bestemme, hvad det er, der skal til for at få den dispensation, og om Dansk Folkeparti har gjort sig nogle overvejelser om, om det er hensigtsmæssigt, eller om det er sådan noget i retning af at sætte ræven til at passe gæs.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:05

René Christensen (DF):

Jeg vil starte med at rette ordføreren. Det er faktisk ikke engang kun til 40 kg, det er til 42 kg, at man kan hæve grænsen med de nye regler her.

Jeg vil sige, at man godt kan spørge nogle, som er dygtige på et område – det skal man altid gøre, man skal altid spørge dem, der har kompetencen – men det, der er interessant for os, er, hvad det er for nogle kriterier, der skal være opfyldt her, og hvordan man vil kontrollere dem. Jeg synes faktisk, at selv om der er rigtig meget papir i den her sag, er det ikke særlig tydeligt at se, hvad det er for kriterier, der skal være opfyldt. Jo, det kan godt være, men så kommer der nogle undtagelsesbestemmelser, som siger, at man alligevel godt kan gå ud over de her grænser, og det er det, vi er lidt nervøse for.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 15:05

Kristen Touborg (SF):

Jeg er enig i, at det er en god idé at høre de mennesker, der har forstand på området – vi kan også sige eksperterne – at høre, hvad de har at sige. Det, der gør mig lidt betænkelig, er, hvis man udelukker dem, der spørger dem, der altså direkte står for produktionen her, om, hvad det er, der skal til. Derfor er mit eksakte spørgsmål til Dansk Folkeparti:

Ville Dansk Folkeparti være indstillet på, at man ud over Det Danske Fjerkræraad også tog nogle andre repræsentanter med ind i den vurdering? Det kunne f.eks. være nogle fra dyreværnsforeningerne – det kunne jo godt være, de havde en lidt anderledes holdning. Sagen er jo, at vi bliver meget afhængige af, hvad eksperterne måtte sige, og man kan vel ikke påstå, at de er helt uvildige.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:06

René Christensen (DF):

Der er ingen tvivl om, at de har en interesse, og det skal de jo også have i forhold til dem, de repræsenterer. Med hensyn til uvildigheden og at få andre ind over er jeg ikke uenig i, at man skal spørge andre. Jeg er sikker på, at de medlemmer, som har med den her sag at gøre, også har viden på området, og jeg er fuldstændig vidende om, at vi har et problem her, også med hensyn til vægt, nemlig hvordan kyllingerne har det i forhold til deres kropsvægt, deres ben og andet. Så jeg er enig i, at man ikke ensidigt skal lytte til én part, man skal lytte til flere parter.

Men jeg ser frem til udvalgsbehandlingen, og jeg er sikker på, at der er flere medlemmer af Folketinget, som ønsker at stille spørgsmål til den her sag, og så kan vi få en god debat under udvalgsbehandlingen om det her og få det til at lande fornuftigt.

Kl. 15:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører hr. Kristen Touborg.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Det er absolut et skridt i den rigtige retning, at der nu bliver fælles minimumsbestemmelser i EU for beskyttelse af slagtekyllinger. Det har der faktisk været behov for i en årrække. Derfor er det rigtig godt, at det nu bliver indført, at det gælder i hele EU.

Det vil da også i hvert fald principielt betyde, at vi får bedre dyrevelfærd i den danske slagtekyllingeproduktion. Det springer jo især i øjnene, at belægningsgraden bliver nedsat fra i gennemsnit 40 kg til 33 kg. Men det er vist desværre lånte fjer, ministeren her pyn-ter sig med. Der er nemlig en dispensationsmulighed, så man kan fortsætte op til det nuværende niveau, og så er vi måske lige vidt. Nu vil jeg gerne spørge ministeren om, hvor stor en procentdel af kyllingeproducenterne der forventes at vedblive med en belægningsgrad på 40 kg.

Ministerens foreslår, at betaling for tilsyn skal skrives ind i loven. Jeg vil gerne høre, om det er sædvanlig procedure, når man taler om egenbetaling, at det direkte står i loven. Jeg vil desuden gerne bede ministeren om at oplyse, hvad egenbetalingen er i dag. Det fremgår af lovforslaget, at producenterne skal betale et årligt beløb på 580 kr. til dækning af stikprøvekontrollerne på bedrifterne. Det får jo mig til at spørge: Hvor mange stikprøvekontroller modtager den enkelte producent per år ifølge gældende regler, og hvor mange kontrolbesøg bliver der aflagt fremover?

SF er enig i Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultets bemærkninger om, at det er vanskeligt at vide, hvilke betingelser producenten skal opfylde for at opnå dispensation til en belægningsgrad på 40 kg, når Fjerkrærådet, der er tænkt som en slags overdommer, endnu ikke har udtalt sig herom. Kan ministeren oplyse, hvornår det sker? Jeg har set i høringsvarene, at ministeriet sådan lidt overordnet siger, at det bliver medio april, men når vi nu har en første behandling i dag, og når det ikke foreligger, så synes jeg, at det måske var rimeligt, at vi får at vide, hvornår vi kan forvente, at det foreligger.

I øvrigt finder SF, at det er som at sætte ræven til at vogte gæs, når Fjerkrærådet får en så stor indflydelse på, hvad der skal opfyldes af dyrevelfærdsbetingelser for at opnå dispensation. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke var rimeligt, at f.eks. dyrevelfærdsorganisationerne sad med ved bordet, når de betingelser skal fastlægges.

Opsummerende kan jeg sige, at det er godt, vi får minimumsregler for dyrevelfærd i kyllingeproduktionen i EU, men som det fremgår af min ordførertale, er der en hel del spørgsmål, som jeg forventer ministeren vil besvare her i dag. Og så skal jeg hilse fra hr. Chri-

stian H. Hansen og sige, at han nærer de samme betænkeligheder ved forslaget, som jeg her har givet udtryk for.

Kl. 15:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Herefter er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Tage Leegaard.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Dette lovforslag er først og fremmest fremsat for at få gennemført et EU-direktiv, som har til formål at forbedre leveforholdene for slagtekyllinger – ikke bare i Danmark, men i hele Europa.

Hovedformålet med lovforslaget er at sikre, at pladsforholdene for vores kyllinger bliver bedre. Generelt siger lovforslaget, at der kun må være 33 kg kyllinger pr. m² friareal under det, som jeg vil kalde almindelige, gode, forsvarlige forhold, men såfremt kyllingefarmerne sikrer god ventilation, så temperaturen ikke bliver for høj, og sikrer, at der bliver færrest mulige luftgener i hallerne, vil det ifølge dette direktiv blive tilladt at have 39 kg pr. m². Hvis kyllingefarmerne ud over dette lever op til ekstraordinære tilsynskrav, kan dokumentere ekstraordinær lav dødelighed i bestanden og der ikke er konstateret velfærdsproblemer, kan der tillades op til 42 kg kyllinger pr. m², dog kun i kortere perioder.

Kyllingebesætningens tilstand skal løbende kontrolleres, når dyrene kommer til slagteriet, hvor de bliver undersøgt for skader og snavs. Det er denne kontrol, der ligger til afgørende grund for besætningens status og dermed afgør, om belægningsgraden kan øges ud over de 33 kg. Hermed vil der naturligvis være et incitament til at have gode forhold til gavn for kyllingerne, og derfor er dette lovforslag et skridt i den rigtige retning. Samtidig vil en harmonisering af forholdene i alle lande gavne danske kyllingeproducenters konkurrenceevne i forholdet til udlandet.

Jeg ser frem til den fortsatte udvalgsbehandling, men jeg synes alt i alt, at det er et godt forslag, som Det Konservative Folkeparti støtter.

Kl. 15:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt spørge ordføreren, om det kunne tænkes, at De Konservative ville støtte et forslag fra SF om, at man lod andre eksperter end dem, der er direkte involveret, nemlig Fjerkrærådet, være lovgivere eller i al fald meget stærkt rådgivende for lovgivningen om, hvad der skal til for at få dispensation.

Efter min opfattelse er det jo ikke sådan sædvanlig praksis, at de, det handler om, får så stort et ord at skulle have sagt, med hensyn til hvordan loven skal være. Jeg vil ikke påstå, at de er direkte inhabile, men alligevel noget, der smager lidt af det.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:14

Tage Leegaard (KF):

Jeg har meget tillid til, at det arbejde, der bliver foretaget på de danske slagterier, også på de danske kyllingefarmslagterier, er reelt og et godt stykke arbejde. Jeg tror også, at for at slagterierne kan sælge et produkt, som forbrugerne vil købe, er det simpelt hen nødt til at have

en ordentlig kontrol af deres egne produkter og også dermed kontrollere, at kyllingerne kommer ind uden tegn på at have lidt overlast på deres velfærd.

Kl. 15:16

Kl. 15:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristen Touborg.

Kl. 15:14

Kristen Touborg (SF):

Nu var det ikke så meget det, jeg spurgte om. Men ordføreren har selvfølgelig lov til at svare, hvad ordføreren vil.

Jeg spurgte til, om det kunne tænkes, at De Konservative ville støtte en mulighed for, at det ikke kun var Fjerkrærådet, som den her sag i allerhøjeste grad vedrører, også økonomisk, der overordnet er rådgivende for, hvordan dispensationsbetingelserne skal være. Det kunne da være, at der var andre eksperter, der havde noget indsigt i det. Det Veterinære Sundhedsråd kunne f.eks. være en af dem. Det kunne også være, at det kunne være noget for Forbrugerrådet. Jeg har ikke sådan lagt mig fast på, hvem det skulle være. Men jeg synes, at det ville være en rigtig god idé, om man ikke så ensidigt har den rådgivning. Det er kun det, jeg gerne vil have ordføreren til at svare på.

Kl. 15:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Forhandling

Tage Leegaard (KF):

Nu hørte vi tidligere Dansk Folkepartis ordfører sige, at han var ret tryk ved at lade eksperter, kyllingeeksperter, kigge på kyllinger. Det synes jeg at jeg vil lægge mig op ad.

Nu går jeg ud fra, at dette forslag kommer i udvalg, og så synes jeg, at vi må tage det derfra og se, hvordan vi så kommer videre til anden og tredje behandling.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:16

René Christensen (DF):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren om de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Jeg kan forstå på ordføreren, at han synes, at det er et udmærket forslag, som ligger her. Jeg har ikke rigtig i forslaget kunnet finde de økonomiske konsekvenser sådan i penge, og jeg skal bare høre, om ordføreren har overblik over, hvad det her kommer til at koste for den enkelte landmand, som sender sine kyllinger til slagteriet.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Tage Leegaard (KF):

Jeg synes, at ordføreren for Dansk Folkeparti skal lægge mærke til de sidste bemærkninger, som jeg kom med omkring landbrugets konkurrenceevne, nemlig at det danske kyllingeerhverv skal have forhold, der svarer til det, som der er i konkurrerende lande, så det bliver på den måde, man konkurrerer, og ikke på, hvor dyrt det her forslag nu bliver for den danske kyllingeproducent.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:16

René Christensen (DF):

Tak. Det vil sige, at vi godt kan stole på, at De Konservative i forbindelse med udvalgsarbejdet vil kigge på, at det her ikke bare bliver lagt over, så man sådan løbende laver det som brugerbetaling, som vi har set det på svineslagterierne, hvor man lagde mærke til, at priserne bare steg og steg år efter år, fordi der ikke var nogen væsentlig kontrol i forhold til en udgiftsstyring.

Det vil sige, at der kan vi i samarbejde finde ud af at få lagt et låg på her, så vi er sikre på, hvad de omkostninger kommer til at ligge på, sådan at vi ikke efterfølgende skal ud at justere, som vi har været nødt til at gøre i forbindelse med svineslagterierne.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:17

Tage Leegaard (KF):

Jamen jeg er meget enig i, at der ikke skal være noget tagselvbord på den veterinære side, ligesom vi har set på svineslagterierne. Der synes jeg også at man allerede er godt i gang med at afhjælpe de problemer, der har været der. Det kan vi selvfølgelig lære af, og det må vi også tage med i den snak, vi skal have.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren fra Det Radikale Venstre, hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Bente Dahl, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne gøre nogle bemærkninger til dette lovforslag.

Vi ser med sympati på lovforslaget. Det giver nogle fremskridt for slagtekyllingerne, og dertil er det jo så ydermere en implementering af et EU-direktiv, som skal være gennemført senest den 30. juni 2010.

Jeg har hørt på debatten, at der er diskussion om udformningen af dispensationsbestemmelserne, og det er selvfølgelig noget, der nu må indgå i overvejelserne i udvalget. Men vi møder dette lovforslag med en velvillig holdning. Vi finder, der her er tale om fremskridt, og vi vil derfor gerne stemme for forslaget.

Kl. 15:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren fra Enhedslisten, fru Line Barfod.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Per Clausen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

De forhold, som produktionen af slagtekyllinger sker under, er et af de største dyrevelfærdsmæssige problemer, vi har i fødevarerproduktionen i Danmark. Derfor er det helt uacceptabelt, at vi nu gennemfører ændringer af reglerne på dette område, uden at det reelt betyder bedre vilkår for slagtekyllingerne. På enkelte områder åbner

den ændrede lovgivning endda op for dårligere vilkår for slagtekyllingerne.

L 182 skal implementere EU's direktiv om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger. Der er tale om et minimumsdirektiv, og der er altså ikke nogen undskyldning for, at vi i Danmark ikke benytter lejligheden til at gennemføre nogle klare forbedringer for slagtekyllingerne. Men det har regeringen tilsyneladende ikke noget ønske om.

Enhedslisten er enig med dyrevelfærdsorganisationerne i, at den maksimale belægningsgrad bør ned på 25 kg levende vægt pr. m² friareal. Set i det lys er det helt uacceptabelt, at der fremover bliver mulighed for at gå helt op til 42 kg levende vægt pr. m². Forslaget vil ikke reducere trængslen i kyllingefarmene, men i nogle tilfælde formentlig acceptere endnu dårligere forhold end dem, vi har i dag.

Herudover ændres på beregningen af svideskader på trædepuderne på en måde, som ifølge Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet ved Aarhus Universitet vil føre til, at der vil komme flere trædepudesvidninger i fremtiden. Dette mener Enhedslisten er helt uacceptabelt.

Lovgivningen på dette område skulle have været evalueret allerede i 2005. Regeringen valgte at afvente EU-direktivet, og desværre kan vi konstatere, at ventetiden ikke er blevet brugt til at skærpe ambitionerne på dette område.

Enhedslisten kan ikke stemme for lovforslaget, som det ser ud nu, men vi vil konkret foreslå, at alle de undtagelsesbestemmelser, som gør det muligt at tillade mere end 33 kg levende vægt pr. m², fjernes fra lovforslaget, og at forringelserne i målingen af trædepudesvidninger udgår. Under forudsætning af at vi kan komme igennem med dette, kan vi stemme for lovforslaget.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 15:21

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og for i hvert fald mange positive tilkendegivelser om lovforslaget, selv om der er ting, kan jeg forstå, er skal se på under udvalgsbehandlingen. Det gør vi selvfølgelig gerne.

Formålet med lovforslaget er jo, som flere har været inde på, at gennemføre direktivet om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger i Danmark. Det har jo længe været en dansk målsætning, at man i EU gennemfører fælles minimumskrav til beskyttelse af slagtekyllinger. Det skyldes bl.a., at vi jo i Danmark i flere år har haft et højere dyrevelfærdsmæssigt beskyttelsesniveau end i hvert fald visse af de øvrige EU-lande. Og gennemførelsen af direktivet i hele EU medvirker således til at reducere de konkurrenceforvridende virkninger af forskelle mellem de nationale regler.

På nogle punkter indeholder forslaget skærpselser i forhold til den minimumsregulering, som direktivet pålægger medlemsstaterne at indføre. Det fastholdes bl.a. i Danmark med det her forslag, at den gennemsnitlige belægningsgrad over tre hold af slagtekyllinger på intet tidspunkt må overstige 40 kg pr. kvadratmeter.

Så lovforslaget indebærer altså ikke, at vi slækker på kravene til dyrevelfærden i den danske slagtekyllingeproduktion.

Jeg ser i øvrigt frem til udvalgsbehandlingen af forslaget, og Justitsministeriet vil naturligvis stå til rådighed, hvis udvalgsarbejdet måtte give anledning til opklarende spørgsmål.

Kl. 15:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Kristen Touborg (SF):

Jeg har naturligvis en vis forståelse for, at det, når ministeren sidder i Folketingssalen hele dagen, kan være svært at være lige godt inde i alle forslag. Jeg synes alligevel, det er en smule sølle, at man, når man står som ordfører og stiller fem, seks eller syv spørgsmål, ikke får svar på et eneste af dem.

Jeg havde vel tænkt, at ministeren i hvert fald kunne svare på nogle af de spørgsmål, jeg stillede. Jeg synes, at udvalgsbehandlingen er vigtig, men jeg synes måske, det er lidt for let for en minister at sige, at alle spørgsmål jo kan afklares under udvalgsbehandlingen. Det kunne jo godt være, at der var folk, der sad og kiggede på det her, og som var interesseret i den debat. Og da udvalgsarbejdet jo er forholdsvis lukket, synes jeg, det er en forkert måde at skære debatten ned på. Så jeg forventer sådan set stadig væk, at ministeren svarer på de fleste af de spørgsmål, jeg har stillet.

Kl. 15:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 15:24

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Der var jo en lang række spørgsmål, der blev stillet, og jeg opfattede altså de spørgsmål som nogle, der var knyttet til den debat og den behandling, der skal være i udvalget. Det var jo spørgsmål fra hr. Kristen Touborg, som i høj grad relaterer sig til fødevaremyndighedernes kontrol, altså hvor mange stikprøver vil der være, hvor mange kontrolbesøg vil der være osv. Det er jo et forhold, som vi må udforske nærmere i udvalget ved at henvende os til Fødevarestyrelsen, som jo har kontrol med det.

Jeg svarede sådan set – sådan opfattede jeg det i hvert fald – på de spørgsmål, der var om mindstekravene, hvor der stilles større krav i Danmark, i og med at vi siger, at vi fastholder en gennemsnitlig belægningsgrad over tre hold af slagtekyllinger, der ikke må overstige 40 kg pr. kvadratmeter. Så det mener jeg sådan set at jeg var inde på.

Så var der spørgsmålet om de omkostninger, der er forbundet med det, og om det rigtige i, at vi i loven fastlægger et kronebeløb. Men det er jo så en måde, hvorom man i hvert fald kan sige, at vi betrykker erhvervet, at vi i hvert fald gør det klart, hvad omkostningerne er. Der er så en vis prisregulering i det. Det er jo en stigning i omkostningerne i forhold til i dag, men det er jo noget, som erhvervet er parat til at betale.

Jeg mener sådan set, at jeg har været rundt om en række af de væsentlige spørgsmål, som blev stillet.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 15:25

Kristen Touborg (SF):

Jeg må medgive, at nogle af mine spørgsmål udmærket egner sig til udvalgsbehandlingen, men jeg synes, at der er tre, som egner sig fremragende til, at ministeren besvarer dem.

Det første er, at det, når man kommer med et lovforslag, hvor det, der er grundlaget for dispensationen, endnu ikke er udmøntet, så vel var rimeligt, om ministeren kunne sige et eller andet om, hvad ministeren mener skal være gældende.

Det andet, jeg har spurgt om, er, om man, når man kommer med de her udtalelser, vil have andre rådgivere og andre eksperter med ind, som altså ikke er kommet med ind endnu.

Det tredje var så det med, hvorfor det direkte skal stå i loven, hvor meget egenbetaling man skal give. Er det en normal fremgangsmåde? Det vil jeg spørge ministeren om.

Kl. 15:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Med hensyn til spørgsmålet om andre rådgivere mener jeg sådan set, at vi er godt dækket ind, sådan som processen er lagt til rette. Men alle, som måtte interessere sig for sagen, og som mener at have noget at bidrage med, vil jo altid være velkommen til at komme med deres ytringer. Så der er jo sådan set ikke nogen, der er udelukket fra at komme og give deres besyv med.

Med hensyn til det at vi fastlægger et kronebeløb i bestemmelserne i loven, tør jeg ikke med nogen sikkerhed sige, hvorvidt det er sædvanligt, eller det ikke er sædvanligt. Jeg har sådan set lige kommenteret det for et øjeblik siden, vil jeg sige. Det er jo noget, som så på den måde kan betrykke erhvervet, at man på forhånd ved, hvad det er for nogle beløb, man har at rette sig efter. Så vil der være en vis pristalsregulering i det. Der vil også samlet set for en producent i gennemsnit være tale om en betydelig stigning i forhold til i dag. Man kan diskutere frem og tilbage, om det er rigtigt at fastlægge det i loven, men det er altså gjort her. Jeg synes sådan set, at det er med til, på trods af den stigning der sker i omkostningerne, at skabe en vis sikkerhed for, hvad man kan forvente, og dermed giver det også et grundlag for at planlægge fra producenterne side.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje. (Legemsindgreb, advokatvirksomhed).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 15:28

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Det er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Venstres ordfører på dette lovforslag kan ikke være til stede, så jeg skal derfor på vegne af fru Sophie Løhde læse op, hvad vi mener om sagen.

Forslaget her vedrører en ændring af lov for Færøerne om rettens pleje i forhold til en samlet regulering af legemsindgreb. Konkret

foreslås det, at reglerne om legemsindgreb i den færøske retsplejelov opdateres i overensstemmelse med reglerne i den danske retsplejelov. Det betyder bl.a., at lov om det centrale dna-register vil kunne sættes i kraft for Færøerne i overensstemmelse med de færøske myndigheders ønske herom.

For Venstre er det afgørende, at ændringerne for Færøerne i disse sager er i fuld overensstemmelse med de færøske myndigheders ønske herom, og vi noterer os, at lovforslaget forud for fremsættelsen har været forelagt de færøske myndigheder til udtalelse, ligesom vi også hæfter os ved, at det med lovforslaget forudsættes, at hjemmestyrets endelige udtalelse foreligger inden lovforslagets tredje behandling her i Folketinget.

Vi kan støtte op om forslaget, ligesom vi i Venstre ser frem til den videre udvalgsbehandling i Færøudvalget.

Kl. 15:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Da socialdemokraternes ordfører, hr. Niels Sindal, heller ikke kan være til stede, skal jeg meddele forsamlingen, at Socialdemokraterne tilslutter sig forslaget, som netop er så grundigt og sagligt godt gennemgået af Venstres ordfører.

Kl. 15:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Forslaget giver advokater beskikket af justitsministeren lov til at have advokatvirksomhed på Færøerne i samme omfang som advokater beskikket af færøske myndigheder. Dette skal ses i lyset af de færøske myndigheders ønske om at overtage sagsområdet.

Forslaget er også en samlet regulering af reglerne for legemsindgreb i retsplejeloven for Færøerne, så de svarer til de danske regler. Det giver samtidig mulighed for, at lov om det centrale dna-profilregister kan sættes i kraft på Færøerne, såfremt de færøske myndigheder ønsker dette.

Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 15:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, hr. Kristen Touborg.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Når der rejses et ønske fra Færøerne om en lovændring og der er stor enighed om det, er det SF's principielle opfattelse, at vi støtter det.

Det gør vi også i den her sag.

Kl. 15:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

(Ordfører)
Tom Behnke (KF):
Fra ord til andet er jeg fuldstændig enig med hr. Kristen Touborg i alt, hvad han sagde.

Kl. 15:31 Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Færøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget.
Det er vedtaget.

Kl. 15:31

Kl. 15:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 15:32

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tilslutter mig enigheden. Det Radikale Venstre vil med glæde stemme for lovforslaget. Det eneste udestående spørgsmål er jo, at de færøske myndigheders tilslutning skal forelægges, før vi kan vedtage det, men jeg går ud fra som en given sag, at den vil foreligge, inden vi skal stemme om dette lovforslag.

Kl. 15:32

Folketingets næste møde afholdes i morgen, tirsdag den 13. april 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Mødet er hævet. (Kl. 15:34).

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter det jo normalt, når der kommer et ønske fra Færøerne og Grønland om, at vi gennemfører lovgivning, som de gerne vil have, men som endnu ikke er overført, så de selv træffer beslutning. Det gør vi også i dette tilfælde.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 15:33

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg skal takke for den positive modtagelse af forslaget.

Lovforslaget indebærer jo, at reglerne om legemesindgreb i den færøske retsplejelov ajourføres i overensstemmelse med reglerne i den danske retsplejelov. Det er min forventning, at en samlet og systematiseret regulering af legemesindgreb både vil være til gavn for den færøske borgers retssikkerhed og af væsentlig betydning for politiets mulighed for at efterforske forbrydelser og bekæmpe kriminalitet.

I den forbindelse lægger jeg vægt på, at lovforslaget gør det muligt efterfølgende at sætte lov om det centrale dna-profilregister i kraft for Færøerne i overensstemmelse med de færøske myndigheders ønske om det, idet de foreslåede regler danner grundlaget for indsamlingen af de oplysninger, der skal registreres i det centrale dna-profilregister.

Så er det selvfølgelig sådan, som bl.a. hr. Niels Helveg Petersen har udtrykt det, at vi forventer at få en endelig tilkendegivelse fra det færøske hjemmestyre, inden vi kan tage endelig stilling til det og stemme om det her i Folketingssalen.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, at forhandlingen sluttet.